

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

விலை :
ரூபா 100/=

236

'கலியுகக் காண்டம்'
(முதற்பரிசு பெற்ற கதை)
ஈழநல்லூர் கண்ணதாசன்

நேர்காணல்
பேராசிரியர்
எஸ். சிவலிங்கராஜா

ஒள: 20
கட: 08
236

பரிதவி மூலம் வீரவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கையோல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மீமவாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடெரல்லாம்
விழிப்பெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலசீசந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ☞ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
தொ.நகல் ☞ 0094-11-2362862
இணையம் ☞ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
தளம்.ஞானம்.இலங்கை
மின்னஞ்சல் ☞ editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
அஞ்சல் ☞ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
வங்கி விபரம் ☞ T. Gnanasekaran
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILK LX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றுக்கூடியதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம் ☞ Sri Lanka
ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=
ஆயின் சந்தா : ரூ 20,000/=
ஒரு வருடம்
Australia (AU\$) 50
Europe (€) 40
India (Indian Rs.) 1250
Malaysia (RM) 100
Canada (\$) 50
UK (£) 40
Singapore (Sin. \$) 50
Other (US \$) 50

- ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு
களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய
ஆசிரியர்களே பொறுப்பானவர்கள்.
- புகைபெயரில் எழுதப்பவர்கள் நமது சொந்
தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய
வற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
- பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச்
செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு
மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

- **நேர்காணல்**
பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜா /
சந்திப்பு: தி. ஞானசேகரன் 03
- **கவிதைகள்**
வாகரைவாணன் 08
சோ. பத்மநாதன் 17
புலோலியூர் வேல்நந்தன் 20
ஈழக்கவி 24
ஜனார்த்தனன் 27
அம்பலவன் புவனேந்திரன் 31
- **சிறுகதைகள்**
ஈழநல்லூர் கண்ணதாசன் 12
பிரமிளா பிரதீபன் 28
பந்துல ஜயரத்ன் /
மாவனல்லைஎம்.எம். மன்ஸூர் 33
இணுவை இரகு (குறுங்கதை) 34
- **கட்டுரைகள்**
பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா 18
வழக்கறிஞர் செல்லத்தம்பி சிறீக்கந்தராசா 21
பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் 38
- **டயரிக்குறிப்பு**
ஆசி கந்தராஜா 36
- **பத்தி**
பேராசிரியர் துரை மனோகரன் 41
- **சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்**
கலாபூஷணம் கே. பொன்னுத்துரை 44
- **வாசகர் பேசுகிறார்** 46

ஆசிரியர் பக்கம்

தமிழர்களுக்கான புதுவருட அரசியல் ப்ரதக்ஞை

2020^{ஆம்} ஆண்டு மலர்ந்துள்ளது. ஜனாதிபதித் தேர்தல் முடிந்து புதிய அரசாங்கம் ஆட்சியில் உள்ளது. இந்தப் புதிய ஆண்டில் நல்வாழ்வு பிறக்கவேண்டும் என்பதே தமிழ்மக்களின் எதிர்பார்ப்பாக உள்ளது. எமது நாட்டுக்கு 1948^{ஆல்} சுதந்திரம் கிடைத்தது. நாடு சுதந்திரம் கிடைத்த காலத்திலிருந்து கடந்த 71 வருட காலமாக தமிழ்மக்கள் தமது சுதந்திரத்தைப் படிப்படியாக இழந்துவந்துள்ளனர். அவர்கள் இந்த நாட்டின் தேசிய வாழ்வுக்குள் சம அந்தஸ்த்துள்ள பிரஜைகளாக உள்வாங்கப் படவில்லை என்பது வரலாறாகியுள்ளது.

தமிழர் பிரதேசங்களை ஆக்கிரமிக்கும் நடவடிக்கைகள் நாடு சுதந்திரம் அடைந்த காலப்பகுதியிலிருந்தே இடம்பெற்று வருகின்றன. மகாவலித்திட்டம், சிங்களக் குடியேற்றத்திட்டம், பௌத்த மதத்தின் புராதன சின்னங்களை தமிழர் பிரதேசங்களில் பேணிப் புனரமைக்கும் திட்டம் போன்ற நடவடிக்கைகள் காலாகாலமாக ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கங்களினால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன. சிங்கள பௌத்த தேசியத்தின் விரிவாக்கச் செயற்பாடாக இராணுவத்தினரைத் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் நிலைநிறுத்தி அவர்கள் வணங்குவதற்கென புத்தர் சிலைகளை நிறுவுவதும் பின்னர் பௌத்த துறவிகளை குடியேறச்செய்து அந்த இடங்களில் பௌத்த விகாரைகளை அமைப்பதும் மறைமுக நிகழ்ச்சி நிரலில் இடம்பெறுகின்றன.

சிங்கள மக்களின் முற்று முழுதான வாக்குப் பலத்தால் ஜனாதிபதியாக வந்தவர் கோத்தபாய ராஜபக்ஷ. சிங்களவர் விரும்பாத எந்தத் தீர்வையும் அவர் தமிழ் மக்களுக்குத் தரப்போவதில்லை என்பதில் அவர் உறுதியாக இருக்கிறார். அதனை வெளிப்படையாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்.

நீண்ட காலமாக, தமிழ் மக்கள் தமது உரிமைகளைப் பெறுவதற்காகச் சாத்விக வழியிலும் ஆயுதப்போராட்டம் நடத்தியும் வந்துள்ளார்கள். இந்தப் போராட்டங்கள் தோல்வியுற்ற நிலையில், போராட்ட வடிவத்தை மாற்றி தொடர்ந்தும் தமது உரிமைகளுக்காகப் போராட வேண்டிய நிலையிலேயே தமிழ்மக்கள் உள்ளனர் என்பது ஜனாதிபதியின் கூற்றிலிருந்து பெறப்பட்ட உண்மையாகும்.

இந்த வருடம் மார்ச் மாதத்தில் பாராளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டு ஏப்ரல் இறுதியில் பொதுத் தேர்தல் நடைபெறப்போகிறது. இதனைத் தமிழ்மக்கள் சரியான முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். தமிழ்த் தரப்பினர் தம்மிடையே உள்ள பேதங்களை மறந்து அனைவரும் அரசியலில் ஒன்றுபட்டு ஒரேயணியாக இயங்குவதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு அதிக அழுத்தங்களைக் கொடுப்பதோடு சர்வதேசத்தின் கவன ஈர்ப்பையும் பெறமுடியும். சர்வதேசம் கொடுக்கும் நெருக்கடிகள்தான் தமிழர்களின் உரிமைகளைப் பெறுவதற்கான பேரம்பேசும் பலத்தை அதிகரிக்கும். அத்தோடு ஜெனீவா தொடரிலும் அதன் தாக்கம் பிரதிபலிக்கும்.

தற்போதுள்ள சூழ்நிலையில் தமிழ்மக்கள் ஒன்றிணைந்து ஒரேயணியில் இயங்குவதே புரையோடிப் போயிருக்கும் தமிழர் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண்பதற்கான அத்திபாரமாக அமையும்.

நீங்கள் இன்று ஒரு தமிழ்ப் பேராசிரியராக விளங்குகின்றீர்கள். இந்த நிலையை எய்துவதற்கு ஏதுவாக இருந்த இளமைப்பருவம் பற்றி முதலறி சிறுநகல்.

நான் வடமராட்சியில் உள்ள கரவெட்டி என்கின்ற கிராமத்தைச் சேர்ந்தவன். மருதமும் புல்வெளியும் (தரவை), சிறுகழிக்கடலும், தோட்டந்தூரவும் நிறைந்த அழகிய கிராமம் எனது கிராமம். இங்கு எழுத்தறிவுப் பாரம்பரியமும் வாய்மொழி இலக்கிய மரபுகளும் கைகோர்த்து உலாவரும். இந்த இரண்டு மரபுகளையும் என் இளமைக் காலத்திலே நன்கு அனுபவித்தவன் நான்.

சுத்து, நாடகம், திருவிழாக்கள், தவில், சின்னமேளம் என ஒருபக்கமும், புராண படனம், பிரசங்கங்கள், இலக்கண இலக்கியக்கல்வி என இன்னொரு பக்கமும் நிலவிய சூழல் எனது சூழல். விடியவிடியக் கூத்து, திருவிழாக்களைப் பார்த்த நினைவுகள் இன்றும் பசுமையாக இருக்கின்றன. அவற்றை நினைக்க நினைக்க இனிக்கிறது. எனது ஆளுமையில் ஒரு பகுதி இந்தச் சூழலாலே வந்தது என்று கருதுகின்றேன்.

என்னுடைய தாய்வழிப் பேரன் வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளையிடம் பாடங்கேட்டவர். வித்துவசிரோமணி கணேசையர் “நான் வித்துவசிரோமணியின் மாணவன் ஆனமை” என்ற கட்டுரையிலே “கரவெட்டியைச் சேர்ந்த கார்த்திகேயபிள்ளை அப்பொழுது படித்துக்கொண்டிருந்தார்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். கார்த்திகேயபிள்ளை எழுதிய குறிப்புக்கள் சில இன்றும் என்னிடம் உள்ளன (சிதைந்த நிலையில்) பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை “எனது அனுபவம்” என்ற கட்டுரையிலே எனது தாயாரின் வீடு பற்றியும், அங்கு தமிழ்க்கல்வி நடந்துகொண்டிருப்பதைத் தான் நேரில் கண்டதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

எனது தந்தையாரின் மூத்த சகோதரியின் கணவர் பொன்னம்பல உபாத்தியாயர் புலோலி வ.குமாரசுவாமிப்புலவரின் மாணவர். தமிழ்கூறும் நல்லுலகிலே முதன்முதலாக ஓளவையாரின் கல்வி ஒழுக்கம் என்ற நூலை உரையெழுதிப்

பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜா அவர்கள், பேராசிரியர்களான சு. வித்தியானந்தன், க. கைலாசபதி, கா. சிவத்தம்பி, அ. சண்முகதாஸ் முதலிய ஆளுமைகளால் புடமிடப்பட்டவர். யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் சிறப்புப் பட்டதாரியாக முதல் பிரிவில் தேறிய இவர் அப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே கலாநிதிப் பட்டத்தையும் பெற்றவர். யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் நீண்டகாலம் தமிழ்த் துறையில் பணிபுரிந்து இளைப்பாறியவர். தமிழ்த் துறைத் தலைவராகவும் விளங்கியவர்.

‘ஈழத்து இலக்கியம்’ இவருடைய சிறப்புத் துறையாகும். ‘வடமராட்சியின் கல்விப் பாரம்பரியமும் இலக்கிய வளமும்’, ‘வித்துவ சிரோமணி கணேசையரின் வாழ்வும் பணியும்’, ‘சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கம்’, ‘தமிழியல் கட்டுரைகள்’, ‘ஈழத்து இலக்கிய செந்நெறி’, ‘யாழ்ப்பாணத்து வாழ்வியல் கோலங்கள்’, ‘யாழ்ப்பாணத்து தமிழ் உரை மரபு’, ‘19ஆம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ் கல்வி’ ஆகிய ஆய்வு நூல்களை எழுதியுள்ளார். ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ள பேராசிரியர் சிவலிங்கராஜா இந்தியா, கனடா, இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகளுக்கு தமிழ் இலக்கிய நாயகனாக உலா வந்தவர். உலகத் தமிழியல் ஆய்வுக் கருத்தரங்குகள் பலவற்றிலே கலந்து கொண்டுள்ளார். வடமராட்சி பெற்றெடுத்த தமிழ் அறிஞர்களுள் மிகச் சிறந்தவர்களில் ஒருவராகப் போற்றப்படுபவர்.

சந்திப்பு: தி. ஞானசேகரன்

பதிப்பித்தவர். இதுபற்றி 'ஔவையாரின் கல்வி ஒழுக்கம்' என்ற ஒரு கட்டுரையில் எழுதியிருக்கிறேன். எனது தாயாரின் தாய்மாமன் சிற்றம்பல உபாத்தியாயரும் புலோலி வ.குமாரசுவாமிப்புலவரிடம் பாடங்கேட்டவர். அறுபதுகள்வரை எங்கள் வீட்டிலே திண்ணைப் பள்ளி நடத்தியவர். இருவரும் உபகாரச்சம்பளம் பெற்ற ஆசிரியர்கள். இவர்கள் இருவரும் இளம்பராயத்திலே என்னை அரவணைத்து வளர்த்தவர்கள். சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் 'தமிழ்வாடை' வீசும் குடும்பச்சூழலிலே பிறந்து வளர்ந்தவன் நான்.

உங்களுடைய வீட்டுச் சூழல் பற்றிக் குறிப்பிட்டீர்கள். உங்கள் பாடசாலைச் சூழல் பற்றிக் கூறுங்கள்.

நல்லது. குடும்பம் ஒரு பாடசாலை யாகவும், பாடசாலை ஒரு குடும்பமாகவும் இருக்கவேண்டும் என்று கருதுபவன் நான். எனது கிராமத்தில் உள்ள கட்டைவேலி மெதடிஸ்த மிஷன் பாடசாலையிலேதான் நான் எஸ்.எஸ்.ஸி. வரை படித்தேன். அது ஒரு கிறிஸ்தவப் பாட சாலை. ஆனால் அங்கு சைவம், கிறிஸ்தவம் என்ற வேறுபாடு இம்மியளவும் இருக்க வில்லை. ஒரு விடயத்தை இவ்விடத்திலே சுட்டிக் காட்டுவது நல்லது என்று நினைக்கின்றேன். பாடசாலை வளவுக்குள் ஒரு தேவாலயம் இருந்தது. வெளியாலே ஒரு பிள்ளையார் கோவில் இருந்தது. இங்கு கற்ற மாணவர்களிலே பெரும்பாலானவர்கள் சைவ மாணவர்கள். பாடசாலைக்குள் நுழைவதற்குமுன்

பிள்ளையார் கோவிலுக்குச் சென்று வழிபட்டு, விபூதி, சந்தனத்துடன்தான் வகுப்புக்குள் வரு வார்கள். காதுகளில் பூக்களும் இருக்கும். யாரும் இதைப்பற்றிக் கண்டுகொள்வதில்லை. அதைப்பற்றி எந்த ஆசிரியர்களும் கதைப்பதோ, பேசுவதோ, முறையிடுவதோ இல்லை. இன்று மத நல்லணக்கம் என்றெல்லாம் பேசுகிறார்கள். அன்று அது நமது பாடசாலையில் இருந்தது. சாதி, சமயம் என்ற வேறுபாடுகள் அற்றதொரு பாடசாலையாக அது இருந்தது. இங்கு கற்ற மாணவர்களிடமும் அந்த வேறு பாடுகள் இருக்கவில்லை. இன்றும் இல்லை.

இந்தப் பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியராக ஏ.டி.சுப்பிரமணியம் என்பவர் இருந்தார். அவரது சிறந்த ஆளுமையாலே இப் பாடசாலை மிக உயர்ந்த நிலையிலே இருந்தது. கல்வி, விளையாட்டு, கலைச்செயற்பாடுகள் எனப் பல்வேறு நிலைகளிலே பேசப்படும் ஒரு தமிழ்ப் பாடசாலையாக இருந்தது. எனது தமிழ்க்கல்வி ஆர்வத்திற்குத் தீனி போடுபவராகத் தலைமையாசிரியர் இருந்தார். தமிழ்மொழி, இலக்கியத்திலே பரந்த ஆழமான அறிவுடையவரான அவர் மாணவர்களிடையே உள்ள இயல்பான திறன்களை இனங்கண்டு, அந்தத் துறையிலே அவர்களை வளர்த்தெடுக்க முனைபவர். அடுக்குமொழியிலே பேசுவார். இராமாயணம், வில்லிபாரதம், நளவெண்பா முதலிய இலக்கியங்களிலுள்ள சிறந்த செய்யுள் களை 'ஏற்ற இறக்கத்துடன்' சொல்லிக் கற்பிப்பார். நாவலர், பண்டிதமணி சி.கணபதிப் பிள்ளை, வித்துவசிரோமணி கணேசையர்,

முகாந்திரம் சதாசிவஜயர், சுவாமி ஞானப் பிரகாசர், கல்லடி வேலுப்பிள்ளை முதலானோரின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றை அடிக்கடி கூறுவார். சிறந்த பேச்சாளர். என்னைமேடையேற்றிப் பேசப் பயிற்றியவர் அவர்தான். எனது நூல் ஒன்றை அவருக்குச் சமர்ப்பணம் செய்துள்ளேன்.

நான் எஸ்.எஸ்.ஸி. சித்தியடைந்த பின் சிறிதுகாலம் கரவெட்டி விக்னேஸ்வராக் கல்லூரியில் உயர்தரம் படித்தேன். “தந்தை போயினன் பாழ்மிடி சூழ்ந்தது” என்று பாரதி கூறியது எனக்குப் பொருந்தும். உயர்தரப் படிப்பை நிறுத்தி வேலை தேடும் பணியிலே இறங்கினேன். வேலைகள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. வெளிவாரியாக உயர்தரப் பரீட்சைக்குத் தோற்றிச் சிறப்புச்சித்தி பெற்றுப் பல்கலைக்கழகம் சென்றேன். ‘என் நல் ஊழ் இருந்தவாறு’.

நீங்கள் கோயில்களிலே புராணபடனம் செய்த தாகக் ஸ்றுகிறார்கள்! அதுபற்றிக் ஸ்றுங்கள்.

ஆம், உண்மைதான். நான் பள்ளி மாணவனாக இருக்கும்போதே என் பேரனார், மாமனார், பிள்ளைக்கவி சிவராஜசிங்கம் முதலானோர் பயன்சொல்ல நான் புராணம் வாசிப்பேன். நாளடைவில் பயன்சொல்லப் பழகிக் கொண்டேன். ஒரு முக்கியமான விடயத்தை இவ்விடத்திலே கூறவேண்டும். 1996ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இடம்பெயர்ந்து கரவெட்டியிலே போயிருந்தோம். திருவெம்பாவைக் காலத்தில் யாக்கருப் பிள்ளையார் கோயிலிலே திருவாதவூரடிகள் புராணத்திற்குப் பயன்சொன்னேன். வலிகாமத்திலிருந்து இடம்பெயர்ந்து வந்த பலர் புராணபடனம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்புராணத்திலே வரும் “ஆதியாம் இறைவன் எந்தை” என்ற பாடலுக்குப் பயன்சொன்னேன். அப்பாடலில் வரும் “நீதியால், தவத்தால் மிக்கோர் நெஞ்சகம் புழுங்க மண்மேல் தீதுயாம் செய்ததுண்டோ” எனவரும்பகுதிக்கு அப்போதைய எமது மனநிலை காரணமாகச் சற்று விஸ்தாரமாக இருசாராரையும் மனத் திருத்தி உரை சொன்னேன். அங்குவந்து புராணப் படிப்பைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த இலக்கண வித்தகர் நமசிவாயதேசிகர் (அவரும் இடம்பெயர்ந்து கரவெட்டியிலேதான் இருந்தார்) அவர் இருந்ததை நான் காணவில்லை, படிப்பு முடிய எழுந்துவந்து என்னைப் பாராட்டி ஆசீர்வதித்தார். அது எனக்குக் கிடைத்த பெரும்பேறாகவே நான் கருதுகிறேன்.

நீங்கள் கவிதைகள், சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளதாகக் ஸ்றுகிறார்களே! அதுபற்றிக் ஸ்றுங்கள்.

ஆம், கவிதைகள், சிறுகதைகள் எழுதியிருக்கிறேன். பல்கலைக்கழகத்திற்கு வருவதற்கு முன் சில சிறுகதைகள் எழுதியிருக்கிறேன். சிரித்திரன் நடத்திய அ.ந.கந்தசாமி நினைவுச் சிறுகதைப் போட்டியில் நான் முதன் முதலாக எழுதிய “மைமலாகிறது” என்ற சிறுகதைக்கு இரண்டாம் பரிசு கிடைத்தது. தொடர்ந்து சிறுகதைகள் எழுதினேன். அவை பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தன. பின்னர் சிறுகதை எழுதாமல் விட்டுவிட்டேன்.

கவிதைகள் நிறைய எழுதியிருக்கிறேன். பல கவியரங்குகளிலும் பங்கு பற்றியிருக்கிறேன். முருகையன், காரை சுந்தரம் பிள்ளை, கரவைக்கிழார், மன்னவன் கந்தப்பு முதலான கவிஞர்களின் தலைமையிலே கவியரங்குகளிலே கவிதை வாசித்தமை மறக்கமுடியாத நினைவுகள். வெண்பா, விருத்தம், அகவல், கலிப்பா, ஏன் கட்டளைக்கலித்துறை கூட எழுதியுள்ளேன். அக்கவிதைகள் பலவும் தொலைந்துவிட்டன. இருந்த ஒருசில கவிதைகளைத் தொகுத்துச் “சொல்லினால் ஒரு மாளிகை” என்று ஒரு கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டுள்ளேன். அதனை எனக்கு யாப்புக் கற்பித்த பண்டிதர் க.வீரகத்திக்குச் சமர்ப்பணம் செய்தமை ஒரு ஆன்ம திருப்தி.

நீங்கள் பல்கலைக்கழகம் செல்வதற்கு முன்னரே பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைப் படித்துத் தேர்ச்சி பெற்றதாக அறியமுடிகின்றது. அதுபற்றிக் ஸ்றுங்கள்.

கரவெட்டியிலே பண்டிதர் க. வீரகத்தி அவர்கள் வாணி கலைக்கழகம் என ஒரு அமைப்பை நிறுவிப் பழந்தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களைக் கற்பித்துக்கொண்டிருந்தார். அங்கு பால பண்டிதர், பண்டிதர், சைவப்புலவர் தேர்வுக்கு வகுப்புக்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தன. வாணி கலைக்கழகத்திலே என்னுடன் மாணவராகப் பேராசிரியர் செ.யோகராசாவும் இருந்தார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பண்டிதர் வீரகத்தியின் அணுகுமான ஒரு மாணவனாக நான் இருந்தேன். பண்டிதர் பொன். கணேசன், சைவப் புலவர் வல்லி புரம், புலவர் புவனம் முதலியோரும் கற்பித்தனர். பண்டிதர் வீரகத்தி இலக்கணத்திலே மிகுந்த ஆற்றல் உள்ளவர். “தமிழ் இலக்கணத்திற்கு வீரகத்தி ஒரு நியூட்டன்”

என்று பன்மொழிப்புலவர் அப்பாத்துரை குறிப்பிட்டுள்ளார். இலக்கியங்களைச் சுவைபடப் புதிய அணுகுமுறையிலே கற்பிப்பார். இவரிடம் தொல்காப்பியம், யாப்பருங்கலக் காரிகை, கம்பராமாயணம், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சில சிற்றிலக்கியங்கள் முதலானவற்றைப் படித்தேன். அவை எனக்கு 'அடி உரமாக' அமைந்தன. பண்டிதர் க.வீரகத்தி பற்றித் தனியே ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளேன்.

பல்கலைக்கழகத்திலே நீங்கள் யாரிடம் கற்றீர்கள்? உங்களுக்குக் கற்பித்த பேராசிரியர்கள் பற்றிக் கூறுங்கள்.

நல்ல கேள்வி. பல்கலைக்கழகத்தில் எனக்குக் கற்பித்தவர்களைப் பற்றி நிறையக் கூறலாம். இப்போது நினைவுக்கு வருபவர்களைப் பற்றி ஓரளவுக்குச் சுருக்கமாகக் கூறுகின்றேன். பல்கலைக்கழக நடைமுறையின்படி முதலாம் ஆண்டிலிருந்து இறுதியாண்டுவரை பலரிடம் கற்றேன். இவர்களுள் எனது முதன்மை ஆசிரியராக நான் கருதுவது பேராசிரியர் கைலாசபதியைத்தான். அவருக்குப் பின்தான் மற்றவர்களைச் சொல்வேன். கற்பித்தல் முறைமையால் என்னைக் கவர்ந்தவர், அவரோடு பேராசிரியர்கள் அ.சண்முகதாஸ், சிவத்தம்பி, இந்திரபாலா, நு.:மான், சித்திரலேகா, நா.சுப்பிரமணிய ஐயர், துரைமனோகரன் முதலானோரிடம் கற்றிருக்கிறேன். அப்பொழுது பலர் விரிவுரையாளர்களாக இருந்தவர்கள். பின்னர்தான் பேராசிரியர்கள் ஆனவர்கள்.

இவர்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் ஒவ்வொரு சிறப்புத்தன்மை இருந்தது. அந்தச் சிறப்புத்தன்மைகளை, தனித்தன்மைகளை உள்வாங்கிக் கொள்வேன். அவற்றைப் பின்பற்றுவேன்.

பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் இலக்கியம், இலக்கணம், மொழியியல், நாட்டார் வழக்காற்றியல் முதலானவற்றைக் கற்பித்தார். மிகச் சிறப்பாக விரிவுரையாற்றுவார். எனக்கு 'நண்பனாய், மந்திரியாய், நல்லாசிரியனுமாய் வாய்த்தவர் அவர்'. எல்லோரையும் அனுசரித்து நடப்பார். மற்றவர்களின் மனம் நோகப் பேச மாட்டார். அந்தக் குணவியல்புகளை இன்றும் நான் கடைப்பிடிக்கிறேன்.

பேராசிரியர் கைலாசபதி, பேராசிரியர் சிவத்தம்பி இருவரினதும் விரிவுரைகள் ஆழ்ந்தகன்று செல்லும். கைலாசபதி நாவல் இலக்கியம், ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம், மூலபாடத்திறனாய்வு, புறநானூறு, தொல்புறத்திணை இயல், நெடுநல்வாடை, கபிலர், பரணர், நக்கீரர் ஆகியோரின் புலமை

ஆளுமைகள் முதலான பலவற்றைப் படிப்பித்தார். சமூக, பொருளாதார, அரசியல், பண்பாட்டுப் பின்னணியிலே மிகச் சுவையாக, இரசனையாகக் கற்பித்தார். தமிழியலிலே புதிய பாதையை வெளிச்சம் போட்டுக்காட்டி அதிலே என்னைப் பயணிக்க வைத்தவர் கைலாசபதிதான். அவ்வாறே பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அகத்திணை இயல், நாடகமும் அரங்கியலும், கம்பன், இளங்கோ முதலான புலமை ஆளுமைகள் பற்றியும் கற்பித்தார். அகலமான பார்வை அவரிடம் இருந்தது. கம்பனைப் பற்றி அவர் படிப்பிக்கும்போது கூறியதை இவ்விடத்திலே சுட்டிக்காட்டுவது நலம் என்று கருதுகிறேன். "கம்பனை நீக்கிவிட்டுத் தமிழ்க் காவியமரபை, தமிழ்க் கவிதைச் சிறப்பைப் பார்க்க முடியாது, பார்க்கக் கூடாது" என்று கூறினார். இவ்வாறே எல்லாப் பேராசிரியர்களிடமும் பல்வேறு விடயங்களைக் பெற்றுக்கொண்டேன். எல்லோரிடமும் ஏதோபுதுவதான, புதுமையான பலவற்றைக் கற்றுக்கொண்டேன். எனக்குப் பிடித்ததை உள்வாங்கிக் கொண்டேன்.

பேராசிரியர் கைலாசபதியை உங்களது முதன்மைப் பேராசிரியர் என்றும், உங்களைக் கவர்ந்தவர் என்றும் கூறுகிறீர்கள். அவர் ஒரு மாக்கியவாதி. நீங்களோ மரபுவாதி. பேராசிரியர் கைலாசபதி அறுபதுகளில் நடந்த மரபுப் போராட்டத்தில் மரபுவாதிகளுக்கு எதிரான கருத்துக்களைத் தெரிவித்தவர். அவர், மரபுவாதியான உங்களைக் கவர்ந்தது ஒரு முரண்திலையாகத் தோன்றுகிறதே!

இந்த நீண்ட வினாவுக்குப் பதிலும் நீண்டதாகவே அமையப்போகிறது. உண்மையிலே என்னை மரபுவாதி என்று கூறுவதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டேன். மரபு இலக்கியங்களில் ஓரளவுக்குப் பரிச்சயம் உடையவன். மரபு இலக்கியங்களை இரசித்துப் படிப்பவன். அவ்வளவுதான்.

மரபு இலக்கியம் பற்றிய சர்ச்சைகள் நடைபெற்ற காலத்தில் நான் பள்ளி மாணவனாக இருந்தேன். இதுபற்றி அறிந்திருந்தேன். சிலவற்றை வாசித்தும் இருக்கிறேன். 1975இல்தான் கைலாசபதியின் மாணவனாக வருகிறேன். மரபு இலக்கியங்களை அவரிடம் கற்றிருக்கிறேன். நான் முன்பு கற்றுவந்த முறைமையினால் எனக்கு இருந்த அறிவுக்கும் அவர் கற்பித்த முறைமைக்கும் இடையே ஒரு வேறுபாடு இருந்ததை உணர்ந்தேன். பழந்தமிழ் இலக்கியம் பற்றி அவர் கொண்டிருந்த கருத்துநிலையை Ideologyயை என்னால்

நிராகரிக்க முடியவில்லை. எனது கருத்து நிலைக்கு ஏற்ப நான் ஏதாவது கேள்வி கேட்டால் பொருத்தமான தெளிவான விளக்கத்தைத் தருவார். “மட்டந்தட்டி அமர்த்த மாட்டார்”. நான் கேள்வி கேட்பது அவருக்கும் உவப்பானதாக இருந்ததை நான் அவதானித்திருக்கிறேன்.

அவர் மரபுத்தமிழ் இலக்கியத்தை, மரபுவழித் தமிழ் அறிஞர்களை வெறுக்கவில்லை என்பதற்குப் பல உதாரணங்களைச் சுட்டிக்காட்டலாம். மரபுவழித் தமிழ் அறிஞரான சன்னாகம் அ.குமாரசுவாமிப்புலவர் பற்றி எம். ஏ. க்கு ஆய்வுசெய்ய வேண்டும் என்று என்னைப் பணித்தவர் அவர்தான். குமாரசுவாமிப்புலவரின் பங்களிப்பை நீர் வெளிக்கொணர வேண்டும் என்று அழுத்திக் கூறுவார். அத்துடன் என் ஆய்வு தொடர்பாக நான் சந்திக்க வேண்டியவர்களின் பட்டியல் ஒன்றைத் தந்தார். பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை, கா.சி.குலரத்தினம், வித்துவான் FXC நடராசா, இலக்கண வித்தகர் நமசிவாயதேசிகர், பண்டிதர் சச்சிதானந்தன், ச.அம்பிகைபாகன், பேராயர் சபாபதி குலேந்திரன், கு.முத்துக்குமார சுவாமிப்பிள்ளை இவ்வாறு பலரின் பெயர்கள் அப்பட்டியலிலே இருந்தன. அவர் குறிப்பிட்ட அறிஞர்களுடன் உரையாடிப் பெற்றுக் கொண்டவற்றை அவரிடம் கூறும்பொழுது மிகவும் மகிழ்ச்சியாக ஆர்வத்துடன் கேட்டுவிட்டு “இவற்றை எழுதிக் கொண்டுவா” என்று கூறுவார். மரபுவழித் தமிழ் அறிஞர்களை அவர் மதித்தார் என்பதற்கு இது ஒரு சான்றாகும்.

அத்துடன் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தைச் சிறப்பாகப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டைப் பற்றிய சிறப்புத்தேர்ச்சி உன்னிடம் இருக்க வேண்டும் என்று அடிக்கடி கூறி என்னை ஆற்றுப்படுத்தினார். அவர் எழுதிய ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய முன்னோடிகள் என்ற நூலிலே எனது பெயரையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஓரளவுக்கு ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வுகளை நான் செய்திருக்கிறேன் என்றுதான் எண்ணுகிறேன். இன்னும் செய்துகொண்டிருக்கிறேன். அதற்கு அத்திபாரம் இட்டவர் பேராசிரியர் கைலாசபதிதான்.

இன்னுமொரு உதாரணத்தைச் சுட்டிக் காட்டலாம். பல்கலைக்கழகத்திலே நடந்த ஒரு கவியரங்கிலே (“எங்கே கலை இருக்கும்” என்ற தலைப்பு என்று நினைக்கிறேன்.) நான் பங்குபற்றினேன். அக்கவியரங்கிலே கைலாசபதியும் பிரசன்னமாயிருந்தார். யாப்பு நெறிப்பட்ட கவிதைகளையே நான் எழுதி

வாசித்தேன். கவியரங்கு முடிந்ததும் கைலாசபதி என்னை அழைத்து “எங்கே உமது கவிதையைப் பாப்பம்” என்று வாங்கி அதில் சில திருத்தங்கள் செய்தார். அதிலே எதுகை, மோனை, யாப்புப்பிறழல் இருந்த இடங்களைத் தமது கைப்படத்திருத்தி, உனக்குக் கவிதை வரும் கொஞ்சம் முக்கவேண்டும் என்றார். அவர் திருத்தித் தந்த பிரதி இன்றும் என்னிடம் உள்ளது. இப்படிப்பட்டவரை மரபுக்கு எதிரானவர் என்று என்னால் எப்படிச் கூறமுடியும். அத்துடன் இன்னுமொன்றைக் கூறலாம். பண்டிதர் க.வீரகத்தியும் பேராசிரியர் கைலாசபதியும் நெருக்கமான நண்பர்களாக இருந்தமை எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

அண்மையிலே கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்திலே ‘கைலாசபதியும் நானும்’ என்ற தலைப்பிலே அவரது நினைவுரையை நிகழ்த்தினேன். அதற்கு நீங்களும் வந்திருந்தீர்கள். இப்படிப் பல விடயங்களைக் கூறினேன். நான் கண்ட கைலாசபதி என்னும் தலைப்பிலே எனது சுயசரிதையிலே ஒரு கட்டுரை இடம்பெறவுள்ளது. அதை நீங்கள் படித்துப் பாருங்கள்.

கைலாசபதியை மரபுக்கு எதிரானவர் என்றோ, பண்டிதப் பாரம்பரியத்திற்கு எதிரானவர் என்றோ நான் கூறமாட்டேன். அவர் பண்டித மரபுக்கு எதிரானவர் என்றால், என்னைப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியராக உள்வாங்கி இருக்க மாட்டார். நான் பல்கலைக்கழக ஆசிரியராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டபோது கைலாசபதியிடம் நீங்கள் ஒரு பண்டிதமணியை எடுத்திருக்கிறீர்கள் என்று சிலர் நையாண்டியாகக் கூறியதாகப் பின்னர் கேள்விப்பட்டேன்.

நான் படித்த காலத்திலும் சரி, அவருடன் பணியாற்றிய காலத்திலும் சரி நீங்கள் குறிப்பிடும் முரண்நிலையை நான் அவரிடம் காணவில்லை.

பல்கலைக்கழக காலத்தில் உங்களது சக மாணவர்களாக இருந்த சிலர் பிற்காலத்தில் பிரபலம் பெற்றவர்களாக இருந்திருப்பார்கள். அவர்களைப் பற்றிய உங்கள் மனப்பதிவுகளைக் கூறுங்கள்.

எனது விருப்பத்திற்குரிய நண்பர்களாகச் சிலரே இருந்தனர். அவர்களுள் வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன் விதந்து குறிப்பிடக்கூடியவர். அவர் எனது துணைவியாரின் உறவினர். என்மேல் மிகுந்த மரியாதை உள்ளவர். நல்ல கவிஞர். படிக்கும் காலத்திலே கவிதைகளை எழுதி எனக்கே முதலில் காட்டுவார்.

தையே நீவருக
 தமிழணங்கே வருக
 மெய்யெல்லாம் அழகு
 மின்ன நீவருக
 மைமேகக் கூந்தல்
 மண் தடவ வருக
 பைய நீ வருக
 பாதமது நோகும்!

நாற்குணமும் விளங்க
 நங்கை நீ வருக
 தேர்போல அசைந்து
 தேவதை நீ வருக
 ஆர்க்கும் பொன் சிலம்பு
 அணி செய்ய வருக
 பார்க்கும் பல கண்கள்
 படமுன்னைப் பிடிக்கும்

உன்வருகை கண்டு
 உவகை மிகவுற்ற
 மண்ணுலகம் எங்கும்
 மாபெரும் விழாக்கள்
 எண்ணற்று நடக்கும்
 எதையிங்கு சொல்ல?
 விண்ணுலகு தானும்
 விரும்பியதைப் பார்க்கும்

வாழை, குலையோடு
 வரவேற்கும் உன்னை
 பாளையுடன் தென்னை
 பரவசத்தில் மூழ்கும்
 தாழைமலர் வாசம்
 தழவிவரும் காற்று
 சூழலெலாம் இனிக்கும்
 சுந்தரி நீ வருக!

தென்றலென வருக
 தேன்மலரே வருக
 மன்றலது கமழ
 மங்கை நீ வருக
 குன்றமது தானும்
 கோதை உனைக்கண்டு
 நின்றபடி உருகும்
 நேரிழையே வருக!

பொங்கலது பொங்கி
 புதுப்பானை வைத்து
 மாங்கலங்கள், பழங்கள்
 மலரெல்லாம் படைத்து
 சங்கை நாம் செய்வோம்
 தையல் நீ வருக
 எங்கும் உன் சிறப்பு
 இனியவளே வருக!

நின்வழியில் நிற்கும்
 நிழல் மரங்கள், செடிகள்
 பொன்மலர்கள் தூவும்
 பூங்காற்று வீசும்
 பண்பாடிப் புட்கள்
 பாவை உனை வாழ்த்தும்
 மண் எலாம் இந்த
 மணிவிழா நடக்கும்

உன்வரவு பார்த்து
 உரெல்லாம் திரளும்
 பெண் வரவு அன்றோ
 பிறகென்ன சொல்ல?
 கண்ணெலாம் உன்னில்
 கருவண்டாய் மொய்க்கும்
 மண்ணாளும் எங்கள்
 மகாராணி வருக!

தைப்பாவை வந்தால்
 தமிழர்தம் எண்ணம்
 கைகூடும் என்பார்
 காத்து நாம் நின்றோம்
 மை கூடும் வானின்
 மதி ஒளி போல
 செய்யவளே வருக
 செகமெல்லாம் வணங்கும்

ஹைத்யப்பாஸவ

வாகரைவாணன்

அவரது கவிதைகள் எனக்குப் பிடித்தன. இதனால் நமது நட்பும் இறுக்கமாகியது. புலம்பெயர் வாழ்வு பற்றி, யுத்தச்சூழல் பற்றி, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இஸ்லாமியர்களை வெளியேற்றியது பற்றி, தமது சொந்த வாழ்வியல் பற்றி எழுதிய கவிதைகள் எல்லாவற்றையும் நான் படித்திருக்கிறேன். அவைபற்றி அவருடன் உரையாடி இருக்கிறேன். கைலாசபதி ஒருமுறை ஜெயபாலனைப் பற்றிக் கூறும்பொழுது “ஆள் ஒரு முரடன், ஆனால் நல்ல கவிஞன்” என்று கூறியது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. நவீன தமிழ்க் கவிதையின் உச்சத்தில் இருப்பவர்களில் ஜெயபாலனும் ஒருவர் என்பது எனது கருத்து. இன்றும் என்னுடன் தொடர்பில் இருக்கிறார்.

இன்று நல்ல திரைப்பட நடிகனாகவும் திகழுகிறார். அவர் எனது சகபாடி என்று கூறுவது எனக்குப் பெருமையாக உள்ளது. இன்னும் சிலர் இருந்தார்கள். பலர் வெளிநாடுகளில் வாழ்கிறார்கள். தொடர்புகள் மிகக் குறைவு. ஆனால் ‘பொருளும் புகழும் ஒருங்கே சித்திக்க’ வாழ்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

நீங்கள் ஒரு சிந்து. கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமிய நாகரிகத்துறைக்குத் தலைவராக இருந்ததாகக் கூறுகிறார்களே! அதிபற்றிக் கூறுங்கள்.

நான் ஒரு நல்ல சிந்து. எல்லா மதத்தையும் மதிக்கும் மனப்பக்குவம் என்னிடம் உள்ளது. கிறிஸ்தவர்கள், இஸ்லாமியர்கள் எனது நல்ல நண்பர்கள். மனைவியின் நல்ல நண்பிகளாக இருந்தவர்கள் இஸ்லாமியப் பெண்களே.

நான் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளராக நியமிக்கப்பட்ட காலத்திலேதான் வண. சந்திர காந்தன் அடிகளார், திரு. சித்தீக் ஆகியோரும் விரிவுரையாளர்களாக நியமிக்கப்பட்டார்கள். எங்கள் மூவருக்கும் ஒரு அறை வழங்கப்பட்டு, அதிலேயே நாம் இருந்தோம். இந்து, கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமிய உறவைப் பேணவோ என்னவோ பேராசிரியர் கைலாசபதியே இந்த ஒழுங்கினைச் செய்துத்தந்தார். இவர்கள் எனது நல்ல நண்பர்கள் ஆனார்கள். அவர்களுடன் நெருக்கம் அதிகரித்தது. வண.சந்திரகாந்தன் அடிகளார் தமிழிலும் நல்ல ஆற்றல் உடையவர். சிறப்பாகப் பழந்தமிழ்க் கவிதை தொடக்கம் புதுக்கவிதைகள் வரை இரசித்து இரசித்துக் கூறுவார். ஆங்கிலப்புலமையும் தமிழ்ப்புலமையும் உடைய அடிகளாரை நான் நன்கு பயன்படுத்திக்கொண்டேன். கிறிஸ்தவ நாகரிகத் துறையிலே கிறிஸ்தவ தமிழ் இலக்கியங்களை நீண்டகாலம் கற்பித்தேன்.

அதனால் அந்தத் துறைக்கும் எனக்கும் நெருக்கமான உறவு இருந்தது. இதனாலேதான் 1996ஆம் ஆண்டு அத்துறையின் தலைவராகத் துணைவேந்தர் பொ.பாலசுந்தரம்பிள்ளை என்னை நியமித்தார்.

இன்னுமொரு முக்கியமான விடயத்தைக் கூறவேண்டும். கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமியத் துறைகள் ஒன்றாகவே இருந்தன. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலே படித்துப் பரீட்சை எடுக்காது விட்டுச் சென்ற மாணவர்களின் பரீட்சைகள் வேறு பல்கலைக்கழகங்களிலே நடைபெற்றன. அவற்றை ஒழுங்குபடுத்திப் பரீட்சைப் பெறுபேறுகளைத் துரிதமாக வெளியிட உதவினேன். துணைவேந்தர் பேராசிரியர் பொ.பாலசுந்தரம்பிள்ளை இதற்குப் பூரண ஒத்துழைப்பை வழங்கி உதவினார்.

தாங்கள் கவியரங்குகளில் பங்குபற்றியதாகக் குறிப்பிட்டீர்கள். தற்காலத்தில் கவியரங்குகள் குறைவடைந்துள்ளன. தங்களது கவியரங்க அனுபவங்களைப் பற்றிக் கூறுங்கள்.

எனது கவிதை ஆர்வம் பற்றியும் கவிய ரங்கில் நான் பங்குபற்றியமை பற்றியும் முன்னரே குறிப்பிட்டுள்ளேன். நான் பல்கலைக் கழக மாணவனாக வருவதற்கு முன்னர்தான் அதிகமான கவியரங்குகளிலே பங்குபற்றினேன். எனக்குக் கவியரங்குகளிலே நல்ல வரவேற்பு இருந்தது. என்னோடு கவியரங்குகளிலே பங்குபற்றியவர்களில் பலர் சிறந்த கவிஞர்களாக விளங்கியுள்ளனர்.

இப்பொழுது கவியரங்குகள் குறைந்த மைக்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. கவிதை கட்டபுலனுக்குள் வந்துவிட்டது. அத்துடன் இலத்திரனியல் சாதனங்களுடன் கவிதையைக் காண்கிறார்கள். அச்சூடகம் ஊடுபடிக்கிறார்கள். செவிவழி கவிதையை நுகரும் வழக்கம் அருகிவிட்டது. அதனாலே கவியரங்குகளும் அருகிவிட்டன எனக் கருதுகிறேன்.

கவியரங்கு மாத்திரமல்ல, பட்டிமன்றங்களிலும் நான் பங்கேற்றிருக்கிறேன். இடையிடையே இன்றும் பங்கேற்கிறேன். கம்பன் கழகத்தினர் பட்டிமன்றத்தைச் சிறப்பாக நடத்துகிறார்கள். பலமுறை அப்பட்டிமன்றங்களிலே நான் பங்குபற்றியிருக்கிறேன்.

மக்களுக்குப் பொதுவாகச் சாதாரண மக்களுக்குப் பட்டிமன்றம், கவியரங்கு ஊடாகப் பல செய்திகளைச் சொல்லலாம். இரசனையை வழங்கலாம் என்பது எனது கருத்து.

நவீன இலக்கியம் பற்றிய உங்களது கருத்தைக் கூறுங்கள்.

நவீன இலக்கியம், மரபு இலக்கியம் எல்லாம் இலக்கியம்தான். ஆனால் நவீன இலக்கியத் துறையை எனது ஆய்வுத்துறையாக வரித்துக்கொள்ளவில்லை என்பது உண்மை. சிறுவயதில் இருந்தே நிறைய வாசிக்கும் பழக்கம் என்னிடம் இருந்தது, மாணவப் பருவத்தில் மு.வரதராஜன், நா.பார்த்தசாரதி, காண்டேகர், ஜெயகாந்தன், டானியல், எஸ்.பொ. முதலியோரின் பெரும்பாலான நாவல்களை நான் வாசித்திருக்கிறேன். பின்னர் கணேசலிங்கன், தெணியான், கோகிலா மகேந்திரன், ஞானசேகரன் முதலியோரின் நாவல்களையும் வாசித்திருக்கிறேன். இப்போது வரும் புலம்பெயர் நாவல்கள், போர்க்காலம் பற்றி வருகின்ற நாவல்களை வாசிக்கிறேன். ஆனால் விமர்சனம் எனது துறை அல்ல. என்னளவில் நல்லவற்றை, நான் இரசித்தவற்றை நண்பர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்வேன். எனது மாணவர்கள் சி.ரமேஷ், ந.குருபரன், நந்தன், கலாநிதி குணேஸ்வரன், அஜந்தகுமார், சுதர்சன் முதலானவர்கள் நாவல்களை, சிறுகதைத் தொகுப்புக்களைக் கொண்டுவந்து தருவார்கள். அவற்றை வாசித்துவிட்டு அவர்களுடன் அவைபற்றி உரையாடுவேன். அவ்வளவுதான். நவீன இலக்கியங்கள்தாம் தமது துறை என்று கூறுபவர்கள் இவற்றை வாசிக்கிறார்களோ என்று எனக்குத் தெரியாது. எனக்குக் கிடைப்ப வற்றை வாசித்து முடித்துத் திருப்பிக் கொடுத்து விடுவேன்.

போர்க்கால இலக்கியங்கள், போருக்குப் பின்னான இலக்கியங்கள் என்று இன்று பகுத்துப் பார்க்கிறார்கள். நீங்கள் தொகுத்த போர்க்கால இலக்கியங்கள் ஒரு நல்ல பதிவு. அது ஒரு வரலாற்றுப் பதிவு என்று கருதுகிறேன்.

போருக்குப்பின் வரும் நவீன இலக்கியங்கள் நாம் அறியாத பல செய்திகளைச் சொல்லுகின்றன. அவற்றை நவீன இலக்கிய ஆய்வாளர்களிடம் விட்டுவிடுவோம்.

உங்களுடைய ஆய்வுகள் பெரும்பாலும் யாழ்ப்பாணத்தை மையப்படுத்தி யாழ்ப்பாணத்து வாழ்வியற் கோலங்கள் சார்ந்து உள்ளன. இதற்கு ஏதாவது விசேஷ காரணங்கள் இருந்தனவா?

ஆம், இது நல்ல கேள்வி. இதற்கு விளக்கமாகப் பதில் கூறவேண்டும். நான் விரிவுரையாளராக நியமனம் பெற்றதும்

பேராசிரியர் கைலாசபதி என்னை அழைத்து 'நீ ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றை ஆராய்வதை உன் சிறப்புத்துறையாகக் கொள்ள வேண்டும். ஏனைய துறைகளை மற்றவர்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள்' என்று கூறி 'ஆணை'யிட்டார். இதுபற்றி முன்னரும் கூறியிருக்கிறேன் என்று நினைக்கிறேன்.

ஈழத்து இலக்கிய வரலாறு பற்றிய ஆய்வினை ஆழமாகச் செய்யவேண்டும் என்ற ஆவலுடன் அத்துறையிலே இறங்கினேன். துர்அதிஸ்டவசமாக 83இல் யுத்தம் தொடங்கி விட்டது. யாழ்ப்பாணத்துக்கு வெளியே செல்லமுடியாத நிலை ஏற்பட்டது. யுத்தம் நிகழ்ந்த காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலேதான் இருந்தேன். ஏன் வன்னிக் குக்கூடச் செல்லவில்லை. குண்டுவிச்சு, ஷெல் அடி, சுற்றிவளைப்பு, தேடுதல், பொருளாதாரத் தடை என்ற சூழ்நிலையில் 'சும்மா இருக்காது ஏதாவது செய்யோம்' என்ற சூழ்நிலையில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டை என் ஆய்வுக்களமாக அல்லது தளமாக எடுத்துக் கொண்டேன். அதற்குள் நிற்பதுகூடப் பெரும் சிரமமாக இருந்தது. மிதிவண்டியில்தான் 'யாழ்ப்பாண தேசத்தைச்' சுற்றிவந்தேன். உள்ளவற்றைப் பதிவுசெய்தால் பின்வரும் ஆய்வாளர்கள் இவற்றையும் உள்வாங்கி ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றைக் கட்டமைக்க உதவும் என்று கருதினேன். அதனை என்னுடைய நூல்களின் முன்னுரையிலும் குறிப்பிட்டுள்ளேன். குறிப்பாக நான் பதிப்பித்த 'நொறுங்குண்ட இதயம்' நாவலினதும், கணேசையரின் அகநானூற்றின் முன்னுரையையும் படித்துப்பாருங்கள். உண்மை தெரியும்.

பெரிதும் முயன்று தேடிவைத்த அரிய பொக்கிஷங்களான நூல்கள், கடிதங்கள், கையெழுத்துப் பிரதிகள், ஏடுகள், சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் முதலானவற்றை யுத்தச் சூழலால் இழந்துவிட்டேன். எஞ்சியிருந்த சிலவற்றைக் கொண்டு இன்னும் சில நூல்கள் வெளியிடவுள்ளேன். யாழ்ப்பாணத்தைத் தளமாகக் கொண்டது பிரதேசப் பற்றினால் அல்ல, 'காலம் செய்த கோலத்தால்' என்றே கூறுகிறேன்.

சமகாலச் சிற்றிதழ்கள் பற்றி உங்கள் கணிப்பீடு என்ன?

நீங்கள் கேட்காமலே இதுபற்றிச் சொல்ல வேண்டும் என்று எண்ணியிருந்தேன். எல்லா இதழ்களையும் நான் வாசிக்கிறேன் என்று

சொல்ல முடியாது. எனக்குக் கிடைப்பவற்றை வாசிப்பேன். எனக்கு ஞானம் ஓழுங்காகக் கிடைக்கிறது. ஜீவந்தி, கலைமுகம், தாயகம் முதலியன அவ்வப்போது கிடைக்கும். இவ் விதழ்களிலே வரும் விடயங்கள் எல்லா வற்றையும் வாசிக்கிறேன் என்று கூறமுடியாது. பெரும்பாலும் கவிதை, சிறுகதை, சிற்சில கட்டுரைகளை வாசிப்பேன். மல்லிகை, இளம்பிறை, தீபம், சுபமங்களா முதலான பல சஞ்சிகைகள், 19ஆம் நூற்றாண்டுப் பத்திரிகைகள் எனப் பல இருந்தன. 1995ஆம் ஆண்டு எனது வீட்டின் மேல் ஷெல் விழுந்து அதன்வழி மழை விழுந்து அவையெல்லாம் அழிந்துவிட்டமையையும் குறிப்பிடவேண்டும். அதனால் பத்திரிகைகள், சிற்றிதழ்களைச் சேர்த்து வைப்பதை விட்டுவிட்டேன்.

ஞானம் சஞ்சிகை பற்றிச் சற்று விரிவாகக் குறிப்பிடவேண்டும். ஞானத்தை நீங்கள் கிரமமாக அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதனால் முழுவதையும் வாசிக்க முடிகிறது. ஞானத்தை வாசித்துவிட்டு உங்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதவேண்டும் என்று யோசிப்பேன். நேரமின்மை, வீட்டுவேலைகள், சோம்பல் முதலியன கடிதம் எழுதும் முயற்சிக்கு இடையே நின்றுவிடுகின்றன.

பைபிளிலே கூறியது போல 'நான் உண்மையாகவே சொல்லுகிறேன்' ஞானத்தில் வரும் ஈழத்து இலக்கியச் செய்திகளை ஞானம் பாலச்சந்திரன் தந்துகொண்டிருக்கிறார். அதையே முதலில் படிப்பேன். நான் அறியாத, அறிய விரும்பிய, அறிய வேண்டிய பல விடயங்களை ஞானம் பாலச்சந்திரன் பதிவு செய்கிறார். அவருக்கு இந்தச் செவ்வி மூலம் பாராட்டுக்களைத் தெரிவிக்கிறேன்.

ஞானத்தில் வரும் சிறுகதைகள் யாவும் தரமானவையாக இருக்கின்றன. புலம்பெயர் எழுத்தாளர்கள், இஸ்லாமிய எழுத்தாளர்கள் எழுதும் சிறுகதைகள் சிறப்பாக இருப்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும். வாசகன் ஒருவன் ஏதோ ஒரு அளவில், ஏதோ ஒரு வகையில் புனைகதையொன்றிலே தானும் இடம் பெறுவதாக உணர்ந்தால், அது அவன் மனதிலே நிற்கும்.

இதனைப் புதுமைப்பித்தனின் மேற்கோள் ஒன்றினை மாற்றிக் கூறுவதனாடு விளக்கலாம் என்று எண்ணுகிறேன். வாசகன் 'கண்டது, கேட்டது, காண விரும்பியது, காண விரும்பாதது' அப்புனைகதையிலே இடம்பெற்றால் அவன் மகிழ்ச்சி அடைவான்.

உதாரணமாக இரண்டொன்றைக் குறிப்பிடுகிறேன். ஒன்று ஞானத்தில் வந்த ரஞ்சுகுமாரின் 'நவகண்டம்' என்ற சிறுகதை. அதில் நான் கண்ட, காணவிரும்பாத விஷயம் ஒன்றை அற்புதமான கலைவடிவமாக அவர் செதுக்கியிருந்தார். எனது மாணவர்களுடனும், நண்பர்களுடனும் அந்தக் கதைக்கு ஒரு 'விரிவுரை' சொல்லியிருக்கிறேன். மற்றையது நான் வாசித்த 'சுமணதாஸ் பாஸ்' இந்தக் கதை நிகழ்ந்த காலத்தில் இந்தப் பிரதேசத்திலே வாழ்ந்தவன் நான். நான் கண்டது, கேட்டது அந்தக் கதையில் உண்டு. இவ்வாறு பல கதைகளைச் சுட்டிக்காட்டலாம். உங்களின் நேரத்தை மனங்கொண்டு இத்துடன் இதை நிறுத்திக் கொள்கிறேன். ஆனால் ஒன்று செய்யலாம். ஞானம் சஞ்சிகையில் வெளிவந்த சிறுகதைகள் என்ற ஆய்வொன்றைச் செய்யும்படி மாணவர்களுக்குப் பரிந்துரைப்பேன்.

ஞானம் இலங்கையிலிருந்து வெளிவரும் சிறப்பான சிற்றிதழ்களில் ஒன்று என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வர். ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிற்றிதழ்களின் வரலாற்றிலே ஞானம் அழியாத இடத்தைப் பெறும் என்று திடமாகக் கூறுவேன்.

நீண்டநேரம் பலவற்றைச் சொல்லிவிட்டேன். ஞானத்தின் ஆசிரியத் தலையங்கம், இதில்வரும் கவிதைகள், கட்டுரைகள், பத்தி எழுத்துக்கள் பற்றிய எனது மனப்பதிவை விபரமாக விரைவிலே கடிதமாக எழுதுகிறேன். நிச்சயமாக எழுதுவேன் என்று கூறி, இந்தச் செவ்வியை இத்துடன் நிறைவுசெய்கிறேன்.

நன்றி.

○○○

பகிர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

வட்டுக்கோட்டை நாராயண சாஸ்திரிகளின் மகனான **வஸ்வநாத சாஸ்திரிகள்** தமது 22ஆவது வயதிலே 1788ஆம் ஆண்டு **வாக்கிய கரண க்ரகணம்** என்னும் நூலைச் செய்துள்ளார். வாக்கிய கரண கிரகணமானது கிரகணங்களைக் கணிப்பதற்கான விதிகளை வகுத்துள்ள நூலாகும்.

'ஈழநல்லூர் கண்ணதாசன்' 2018ஆம் ஆண்டு "செம்பியன் செல்வன்" ரூபகார்த்தச் சிறுகதைப்போட்டியில் முதற் பரிசு பெற்றதன்மூலம் ஏற்கனவே ரூனம் வாசகர்களுக்கு நன்கு அறிமுகமானவர். தனது பாடசாலைக் காலத்தில் இருந்து சிறுகதை, கவிதை எழுதுவதில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டு வருகிறார். **மோகனமுகார்** எனும் புனைபெயரில் இவரால் எழுதப்பட்டு 1985ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் முரசொலி பத்திரிகையில் வெளிவந்த "**அரை அலங்காரத்துடன் இம்மன் சீர்க்கொள்**" என்னும் சிறுகதை அனைவரதும் பாராட்டுப்பெற்றது. யாழ்பல்கலைக்கழகத்தின் இசைத்துறைப் பட்டதாரியான இவர், மிருதங்க வாத்தியக் கலையில் பிரபல்யம்பெற்றவர். இவரால் வெளியிடப்பட்ட துறைசார் நூலான "**முப்பத்தைந்து தாளங்கள் தன்யாவர்த்தனம்**" மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளது. பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் பணி, தொடர்ச்சியான ஆற்றுகைகள் காரணமாக சில வருடங்கள் எழுதாமல் இருந்துள்ளார். இவரது "**பஞ்சகத்கள்**" என்னும் நூலும், "**காலம் தன்னும் நர மாமசங்கள்**" எனும் கவிதை நூலும் வெளிவர இருக்கின்றன.

யாழ்ப. நல்லூர் முத்திரைச்சந்தியில், கிட்டுப்பூங்காவிற்கு அருகில் அமைந்திருந்தது 'இசை நாடகம்' கனகசுந்தரத்தாரின் இல்லம்.

நல்லூரானின் காலை பத்து மணிப்பூஜை மணியோசை 'கணீர்' என்னும் நாத்தத்துடன் செவிகளை நிறைத்துச் சூழலை தெய்வீக மயமாக்கிக் கொண்டிருந்தது.

சாய்மனைக்கதிரையில் அமர்ந்திருந்த கனகசுந்தரத்தார் வலது கரத்தையெடுத்து நெஞ்சில் வைத்துக்கொண்டு, விழிகளை மூடியவாறு, கோவிலின் திசை நோக்கித் தலையைத்திருப்பி மூச்சையுள்ளிழுத்து வெளியேவிட்டவாறு "முருகா." என்று சத்தமாகச் சொன்னார்.

பாரம்பரிய இசை நாடகக் கலைஞரான கனகசுந்தரத்தாரின் எழுபது அகவைகளைக் காலம் தின்றிருப்பினும் அவரது மனதோ, அவரது இளவயதுக் கலாநுபவங்களில் தோய்ந்து, கழிந்துபோன காலக்களிப்பில் நனைந்து கிடந்தது.

விறாந்தைச்சுவரில் மாட்டப்பட்டிருந்த அவரது அரச வேடத்திலான இளமைக்கால நாடக மேடைப்படத்தைப்பார்த்துப் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டார். மறுபக்கம் சுவரில் கொளுவப்பட்டிருந்த 'அரிச்சந்திர மயான காண்டம்' நாடகப்படத்தில் அரிச்சந்திரனாக கனக சுந்தரத்தார் சந்திரமதியுடன் நின்று கொண்டிருந்தார்.

அரிச்சந்திரன் சரித்திர இசை நாடகத்தில் அரிச்சந்திரன் வேடத்தில் கனகசுந்தரத்தார் மேடையில் தோன்றும்போது சனங்களின் கைதட்டல்களும், விசிலடிகளும் காதுகளைப் பிளக்கும்.

ஈழநல்லூர் கண்ணதாசன்

சிறுகதை

ரூனம் சஞ்சிகை நடத்திய அமரர் செம்பியன் செல்வன் (ஆ. இராஜகோபால்) ரூபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி - 2019 இல் முதற் பரிசு பெற்ற சிறுகதை.

இரண்டு கட்டை சுருதியில், ஒலிவாங்கியில் லாமலேயே நூறு அடிகளுக்கப்பாலிருக்கும் இரசிகர்களுக்கும் கேட்கும் வண்ணம் தனது வெண்கலக்குரலில், லயந்தவறாது கனகசுந்தரத்தார் பாடுகையில் தேன்குடித்த வண்டுகள் போலக் கூட்டம் முயங்கிக் கிடக்கும்.

அந்தக்காலங்களில் தனது கம்பீரமான நடடிபுத்திறனாலும் நவரசங்களையும் துல்லியமாக வெளிப்படுத்தும் முகபாவனைகளாலும் நாடக இரசிகர்களின் மனதைக் கொள்ளை கொண்டிருந்தார் கனகசுந்தரத்தார்.

“இஞ்சேருங்கோ...!”

கனகசுந்தரத்தார் நிஜ உலகிற்கு மீண்டு வந்தார்.

அவரையழைத்தவாறு அருகில் நின்று நுந்த மனைவி சொர்ணவல்லியின் கையில் தேநீர்க் கோப்பையிருந்தது. அன்பு ததும்பிய துணைவியின் வதனத்தைப் பார்த்து, அதனாலெழுந்த மனக்கிளர்ச்சியுடன் தேநீர்க் கோப்பையைப் பெற்றுக்கொண்டார்.

“சொர்ணம்...!”

காதல் மீதாரும்போது இவ்வாறு ஆசையாக அழைப்பார் கனகசுந்தரத்தார்.. ஆனால், இன்று அவர் கலைத்தாகத்திலிருந்தார்.

“என்ன...?” என்பது போலத் தாய்மையும் காதலும் பொங்கிவழிய அபிநயமாய்க் கேட்டபடி அவரை நோக்கிக் கொண்டிருந்தது சொர்ணவல்லியின் விழிகள்.

“முந்தி எங்கிட நாடக வாழ்க்கை எவ்வளவு சந்தோசமாப் போய்க் கொண்டிருந்திச்சுது...!”

அடிக்கடி தனது மன ஆதங்கங்களை சுமைதாங்கியான அவளிடம் அவர் பகிரந்து கொள்வதால் பரிஷுடன் அவரைப் பார்த்தபடி நின்றுருந்தாள் சொர்ணவல்லி. அவளும் ஒரு கலைஞர்தானே. கலைத்துறை சார்ந்த அதுவும் எமது மண்ணின் அடையாளங்களான, எங்களுக்கேயுரியதான பாரம்பரிய கலைகள் சமகாலத்தில் கைவிடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறமை பற்றி அவளும் மனக்கவலை கொண்டிருந்தாள்.

“பகலில் நாடகங்களினர் ஒத்திகையள் பார் க்கிறதும் இரவில நாடகங்கள மேடையேத்திறதும்பாய் “பிசி” யாயிருக்கும். அதுவும் எங்கட பொடியளின்ரை காலத்தில... ச்சா... அதுவொரு பொற்காலம்பா.. எங்கள் உண்மையா மதிச்சாங்கள் .... நாங்களும் விருப்பத்தோட உழைச்சம்... ம்... இப்ப ...? எல்லாம் பம்மாத்து வேலையாப் போச்சு...!”

“அப்பா... ! நீங்கள் தேவையில்லாமக் கவலைப்பட்டு வருத்தத்த உண்டாக்காதீங்கோ...

காலம் மாறிப்போச்சுது...’ என்று கூறிவிட்டு அடுக்களையுள் புகுந்தாள் சொர்ணவல்லி.

அரிச்சந்திரன் மயான காண்டத்தில் அரிச்சந்திரனாகக் கனகசுந்தரத்தாரும், சந்திரமதியாகச் சொர்ணவல்லியும் தோன்றுகின்ற காட்சிகள் பார்ப்போரை அழவைத்துவிடும் தொடர்ந்து வந்த வேறு இசை நாடகங்களிலும் இவர்களிருவரும் அரசன், அரசியாக நடத்தாலே நாடகம் வெற்றி பெறுமென்பது எழுதாத சட்டமாக, நாடகக் கலைஞர்களின் ஏக விருப்பமாக மாறிப்போக, இருவர்களுக்கிடையிலும் காதலும் கருக்கொள்ள உண்மையிலேயே வாழ்க்கையிலும் கணவன் மனைவியாக இணைந்து கொண்டனர்.

பல்லவியும் அனுபல்லவியுமாய்த் தொடங்கிய அவர்களது இல்லற வாழ்க்கை, சரணங்களாக இரண்டு பிள்ளைச் செல்வங்களுடன் முழுக்கீர்த்தனையாய் வடிவம் பெற்றது.

முத்தவள் காஞ்சனா தனது சிறிய வயதில் தந்தையுடனும், தாயுடனும் அரிச்சந்திரன் சரித்திர நாடகத்தில் லோகிதாசனாக நடத்தவள், கொஞ்சம் வளர அதற்கும் மறுத்து விட்டாள். மகன் துவாரகன் நாடகப்பக்கம் தலைவைத்தும் படுக்கவில்லை. காலச்சூழல் வேறு, கலைத்துறையில் கைவைத்துவிட்டது. திருமண வயது வந்ததும், வெளிநாட்டுச் சம்மந்தமொன்று சரிவந்து காஞ்சனா நாட்டைத்துறக்க, அக்காவினது தயவுடன் நாட்டுப் பிரச்சனைகளைக் காரணம் காட்டி, தம்பி துவாரகனும் “அகதி” யென்ற விருப்ப நாமத்துடன் வெளிநாட்டில் தஞ்சம் புகுந்து கொண்டான்.

கனகசுந்தரத்தாருக்குப் பெருந்த கவலை.

தனது கலைத்துவத்தைப் பேணுவதற்கும், அதனை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கும் தனது இரத்தவுருத்து வாரிசுகளொன்றும் தன்னோடில்லையே என்ற வெறுமை அவரை வாட்டி வதைத்துக் கொண்டிருந்தது.

அதனை விடவும், இந்தக் காலத்து இளைஞர்கள் கூத்து, இசைநாடகம், வில்லுப்பாட்டு, கதாப்பிரசங்கம், ஆகிய துறைகளில் தம்மை ஈடுபடுத்துவதற்குத் தயங்குகின்றமை, கலையே தனது உயிர் மூச்சென வாழ்ந்து கொண்டிருக்குமந்த முத்த கலைஞனுக்கு ஏமாற்றத்தையளித்துக் கொண்டிருந்தது.

எவராவது இளவயதுக்காரரொருவர் கனகசுந்தரத்தாரைக்கண்டு, தனக்குப் பாரம்பரியக் கலைகளைப்பிடிக்கும், அவைபற்றி ஆழமாக

அறிந்தகொள்ள விரும்புகிறேன் என்று சொன்னால் அவருக்குத் தனது உயிரையும் கொடுக்கத் தயாராயிருந்தார் அவர். தனது மேடை அனுபவங்களையும், கண்ணை இமைகாப்பது போலக் காத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கும் தனது நாடகப் பிரதிகளையும் பகிர்வதற்கு நல்லதொரு ஆர்வலருக்காகக் காத்துக் கிடந்தாரவர். கலையை வளர்க்கிறோம் கலைஞர்களைக் கௌரவிக்கிறோமென்று கபடநாடகம் போடுகின்ற அரசாங்க நிர்வாகத்தரப்புகளின் 'கணக்குக்காட்டல்' நோக்கிலான திடீர் விழாக்களுக்கு அவர் எதிர்ப்புக் கொண்டிருந்தார். அரசாங்கத்தில் உயர்பதவி வகிக்கிறார், பாராளுமன்றக்கதிரையிலமர்ந்திருக்கிறார் என்பதற்காக, கலைவாசனையே இல்லாதவர் களைக் கொண்டுவந்து அவர்களது கரங்களால் உண்மைக் கலைஞர்களின் மதிப்பளிப்பதாகக் கொச்சைப்படுத்தும் நிகழ்வுகள் அவரது உள்ளத்தை வேதனைப்படுத்திக் கொண்டிருந்தன.

அத்துடன் அறுபது வயதிற்கும்மேலான முதிர்ந்த கலைஞர்களுக்கு விருது வழங்குகிறோமென்று, சமூகத்தில் முறையாக இறங்கித் தேடாமல் விண்ணப்பித்தவர்களை மட்டும் பரிசீலித்து விருது வழங்கும் அரசு நிர்வாகச் சோம்பேறித்தனங்களில் விசனங் கொண்டிருந்தாரவர். அவரது இத்தகைய இறுக்கமான நிலைப்பாடுகள் காரணமாக, விருதுகள் ஒன்றிற்கும் அவர் விண்ணப்பிக்க வில்லை. அதனால் அவரின்னும் 'இசைநாடகம்' கனகசுந்தரம்தான். 'வாலொன்றும்' வந்து சேரவில்லை.

நீண்டகாலமாக மேடைவாய்ப்புகள் இன்மை காரணமாகவும், முதுமை காரணமாகவும் முடங்கிக் கிடக்கும் கனகசுந்தரத்தாரின் மனமும், உடலும் ஆற்றுகைத் தவனத்தில் ஏக்க முற்றுக்கிடந்தன.

அடுக்களையுள் மதிய உணவைத் தயாரித்துக் கொண்டிருந்த சொர்ணவல்லி தன்னை மறந்த நிலையில், அரிச்சந்திர மயான காண்டத்தில் சந்திரமதிபாடும் பாடல்களிலொன்றை முணு முணுப்பாகப் பாடத் தொடங்குகிறாள். உணர்வு மிகை நிலையில் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகச் சத்தம் அதிகரிக்கத் தொடங்குகிறது.

சுடலைகாத்து நிற்பவன் தன்னுயிர் நாதனென்றறியாது, இருள்குழந்த பொழுதில், உயிரிழந்த மகன் லோகிதாசனது உடலை எரிப்பதற்காகக் கொண்டு வருகிறான் சந்திரமதி.

வந்திருப்பவள் தனது துணையென்றறியாத அரிச்சந்திரன் அந்த மயானத்தில் உடலை எரிப்பதாயின் கூலியாக மூன்று பணமும், முழுத்துண்டும் தரவேண்டும், இல்லையாயின் பிணத்தையெரிக்க அனுமதிக்க முடியாது என்று கூறுகின்றான். சந்திரமதி அழுது, தனது நிலையை அவனிடம் எடுத்துக் கூறுகிறாள். அதற்கு அவன், 'பெண்ணே நீ ஏழையெனப் பொய் சொல்கிறாய்... உன் கழுத்தில் பொற்றாலி மின்னுகிறதே...' என்கிறான்.

அதைக்கேட்ட சந்திரமதி இடியேறுகேட்ட நாகம் போலத்திடுக்கிடுகிறாள்.. அவளது தாலியானது அவளது கணவன் அரிச்சந்திரனது விழிகளுக்குத் தவிர் வேற்றார் விழிகளுக்குத் தென்படாது. எனவே காத்து நிற்பவன் தனது துணையென்றறிந்தும், அவளது இழி நிலையைக்கண்டும் தாங்கவொண்ணாத் துயரில் அழுகிறாள் சந்திரமதி. அரிச்சந்திரனும் வந்திருப்பது தனது மனைவியென்றும் இறந்த உடலாகக் கிடப்பது தங்களது ஒரே வாரிசு லோகிதாசன் என்றும் அறிந்து திக்பிரமைகொண்டு நிற்கிறான். எனினும், சத்தியம், உண்மை, கடமை தவறாத அவன், மயானத்திற்குரிய கூலியை அளிக்காவிடில் தனது மகனது உடலையெனினும் அதனையெரிக்க அனுமதிக்க முடியாது என்கிறான்.

கடமைக்கும், காதுலுக்கும், பிள்ளைப் பாசத்திற்கும் இடையிலான இந்தக்கதைப் பகுதிக்கான உன்னத உணர்வுகள் உணர்ச்சிக் கலவையாக, ஒப்பற்ற பாடல்களாக கேட்போர், பார்ப்போர் நெஞ்சை நெக்குருக வைப்பதாக அமைந்திருக்கும்.

அதிலொரு பாடலைத்தான் சமைத்துக் கொண்டிருந்த சந்திரமதி (சொர்ணவல்லி) பாடுகிறாள்.

பாடலின் உணர்வு வெளிப்பாடும், கடந்தகால ஆற்றுகைகளின் ஆழ்ந்த நினைவுகளும் சேர்ந்து 'பாவம்' துள்ளிக்குதிக்கிறது.

சாய்மனைக்கதிரையில் சாய்ந்து, ஓய்ந்து கிடந்த அரிச்சந்திரனுக்கு (கனகசுந்தரத்தாருக்கு) உருவேறுகிறது.

துள்ளியெழுகிறார்
மூலையில் கிடந்த தும்புத்தடியைக் கையிலெடுக்கிறார்.. அது 'கோல்' ஆகிறது. கொடியில் கிடந்த சிறிய துவாயொன்றை யெடுத்துத் தலையில் சுற்றிக் கொள்கிறார்.

"ஆரடி கள்ளியிந்த
அடாத கானகத்தே..."
அடுக்களையுள் பாய்ந்து செல்கிறார்.
அடுக்களை மயானமாகிறது.

கீழே கிடந்த திருகுவலை லோகிதா சனாகிறது.

மயான காண்டம் அங்கு அரங்கேறுகிறது. சந்திரமதியின், மனதை நெகிழ்க்கும் பாடல்களும், அதற்கு அரிச்சந்திரனது கடமையுணர்வுறிய கம்பீரமான தொனியிலான பாடல்களும் அணிவகுத்து வந்தன.

சந்திரமதி உரக்கக் கதறியழுது தனது உள்ளத்து வேதனையைப் பாடல்களாக வெளிப்படுத்துகிறாள்.

அரிச்சந்திரன் கோலை ஊன்றிக் கொண்டும் அங்குமிங்கும் நடந்து இடையிடையே 'தட்டட்' டென நிலத்தில் குத்தியடித்துக் கொண்டும் தனது உச்சக்கட்ட உணர்வுவெளிப்பாடுகளை பாடல்களாகப் பொழிகிறார்.

மகனையிழந்த சோகத்திலும், தனது நாடாளும் மன்னவனான கணவனைச் சுடலைக் காவலனாகக் கண்ட அதிர்ச்சியிலும் நிற்கும் சந்திரமதியினதும், ஒத்த உணர்வுகளை அரிச்சந்திரனதும் பாடல்களூடு அடுக்களை ஒப்பற்ற அரங்காகின்றது.

வீட்டைச்சுற்றி நின்ற பூவரசு மரங்களெல்லாம் இரசிகர்களாகவும், இலைகளெல்லாம் கரங்களாகவும் கரகோஷங்கள் எழுகின்றன.

வீட்டெங்கும் நிறைந்த இசைவெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஜன்னல்களுக்கூடாகவும் இடுக்குகளுக்கூடாகவும் வழிகிறது.

கைதட்டல்கள் அடுக்களை சாளரத்தினருகே அதிர்கின்றன.

பக்கத்து வீட்டு அரிமளம், முன் வீட்டு கமலாவும் பிள்ளைகளும், வீதியால் சென்று கொண்டிருந்து அங்கு வந்திருந்த கொஞ்சப்பேர் எனப் பத்திற்கும் மேற்பட்டோர் அங்கு நின்று கைதட்டிக் கொண்டிருந்தனர்.

அரிச்சந்திரனும், சந்திரமதியும் திடுக்குற்று கனகசுந்தரராகவும் சொர்ணவல்லியாகவும் சமகாலத்திற்கு வந்தனர்.

சாளரவோரத்து இரசிகர்கள் கலைந்து சென்றனர்.

கனகசுந்தரத்தாரினதும், சொர்ணவல்லியினதும் மனசுகள் அன்று முழுவதும் நிறைந்து கிடந்தன.

ஒருநாள், மாலை நான்கு மணியிருக்கும். வழமைபோல கனகசுந்தரத்தார் முன் விறாந்தையில் சாய்மனைக் கதிரையில் சாய்ந்து கிடந்து பழைய நினைவுகளை மீட்டிக் கொண்டிருந்தார். சொர்ணவல்லி பின்வளவில் அலுவலாய் நின்றிருந்தாள்.

முன்கேற்றைத் திறந்துகொண்டு இரண்டு

பெண்பிள்ளைகள் தயங்கித் தயங்கியபடி வளவுக்குள் வந்தார்கள். அவர்கள் 'சுடிதார்' அணிந்திருந்தார்கள். கைகளில் ஆளுக்கொரு கைத்தொலைபேசியும், குறிப்பேடும் (Note Book) வைத்திருந்தார்கள்.

இருவருக்கும் இருபத்தியிரண்டு அல்லது இருபத்து மூன்று வயசிருக்கும்.

ஒருத்தி மிகவும் பவ்வியமாக தலையை வீட்டின் உள்ளே நீட்டி, "கனகசுந்தரம் ஐயாவின் வீடு இதே...?" என்று கேட்டாள்.

"ஓம்... ஓம்...! உள்ளுக்குள்ள வாங்கோ...!" மரியாதையுணர்வுடனும் வதனங்களில் சாந்தம் தவழவும் அவர்களிருவரும் உள்ளே வந்து, அங்கிருந்த கதிரைகளில் அமர்ந்தனர்.

"சொல்லுங்கோ பிள்ளையன்.. நான்தான் இசை நாடகம் கனகசுந்தரம்...!"

"வணக்கம் ஐயா...! நாங்கள் பல்கலைக் கழகத்திலயிருந்து வாறம். உங்களைப்பற்றி நிறையக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறம். உங்கிட இசைநாடகக் கலாநுபவங்களைப் பற்றியும், உங்கிட வாழ்க்கை வரலாற்றையும் ஆய்வு செய்து புத்தகமாக்கிவிட வேணுமெண்ட விருப்பத்தோட வந்திருக்கிறம். அதுக்கு உங்கிட ஒத்துழைப்பைக் கேட்கிறம்..."

தேனும், பாலும் கலந்தால் எத்துணை இனிமையாகவிருக்குமோ அவ்வளவு தித்திப்பாகவிருந்தது. கதைத்தவளின் குரலும் அதில் கனிந்திருந்த பண்பும்.

அவள் தொடர்ந்தாள். "என்றை பெயர் கிருஷிகா... இவவின்ற பெயர் தனுசா. நாங்கள் பல்கலைக்கழக இசைத்துறையில், இறுதியாண்டு படிக்கிறம். நான்தான் உங்கிட கலைபற்றி ஆய்வு செய்யவிருக்கிறன். இவ வேற 'ரைற்றில்' எடுத்திருக்கிறா..."

கனகசுந்தரத்தாருக்குத் தனது சொந்தப் பிள்ளைகள் பற்றி நினைவு வந்தது. அவர்களின் வயது தானிருக்கும் இவர்களுக்கு. பிள்ளைகள் தன்னுடைய கலைக்கு மதிப்புக் கொடுக்காமற் புறக்கணிக்க, இவர்கள் இத்துணை ஆர்வத்துடன் தன்னை மதித்து வந்திருக்கிறார்களேயென்று உள்ளூர் மகிழ்வு கொண்டார். இளைய தலைமுறை பற்றிய நம்பிக்கை அவருள் துளிர்விட்டது.

இவர்களுக்கு நல்ல விதமாக ஒத்துழைப்ப தென்று முடிவெடுத்துக் கொண்டார்.

"நான் என்ன செய்ய வேணும் உங்களுக்கு...?"

"ஐயா, என்ர ஆய்வுக்கட்டுரைக்காக நானெடுத்திருக்கிற தலைப்பு 'ஈழத்து இசை

நாடக வரலாறில் கலைஞர் கனகசுந்தரம் அவர்களின் வாழ்வும் பணிகளும்' எண்டது ஐயா. உங்களுக்கு நேரம் இருக்கிறநேரம் வந்து உங்களினர் தகவல்களைப்பெற வருவன்.. ”

கிருஷிகா சொன்னாள்.

கனகசுந்தரத்தார் தலையாட்டித் தனது அனுமதியை வழங்கினார்.

சொர்ணவல்லி வந்து எட்டிப்பார்த்தாள். “இவதான் என்ர குசினி...! இவவும் ஒரு கலைஞர்தான்... !

அவர்களிருவரும் எழுந்து நின்று “வணக்கமம்மா” என்றனர்.

சிறிது நேரம் கதைத்துக் கொண்டிருந்து விட்டு கனகசுந்தரத்தாரிடம் தொலைபேசி இலக்கத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு இருவரும் புறப்பட்டனர்.

புறப்படும்போது இருவரும் அவரது கால்களைத் தொட்டு வணங்கினார்கள்.

அந்தத் தம்பதியினரது மனசுகள் குளிரந்து போயின.

அவர்கள் போனபின்பு கணவனைப் பார்த்து “நல்ல பண்பான பிள்ளைகள்... என்னப்பா... ?”

அவரும் தலையாட்டி ஆமோதித்தார்.

அதன்பிறகு அந்த வீட்டிற்கு கிருஷிகா அடிக்கடி வந்து போனாள். தனது சொந்த மகளைக்கண்டு மகிழ்வது போல அந்த முதியவர்கள் அவளைக் கொண்டாடினர்.

தங்களை இக்காலச் சமூகம் கைவிட்டு விட்டதென்று மனம் புழுங்கிக் கொண்டிருந்த அவர்களுக்கு, தம்மையும், தமது கலையாற்று கைகளையும் பெரிதாய் மதித்து, ஆர்வத்துடன் கேட்டுக்கேட்டு எழுதிக் கொண்டு போகும் கிருஷிகாமீது அளவற்ற அன்பு ஏற்பட்டுவிட்டது. அவளது கலாரசனையான கேள்விகள் அவர்களைச் சந்தோஷப்படுத்தின.. அவள்மூலம் தமது கலை, பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் பரவி, இளம் சமுதாயம் முழுவதற்கும் விருப்புடையதாக மாறிச் செழித்தோங்கப் போகிறது என மனம் பூரித்தனர். அதுவரை தமது உயிர்போலக் காத்துப் பேணி வந்த தம்மிடமிருந்த இசை நாடகப்பிரதிகள், ஒலி நாடாக்கள், ஒளி நாடாக்கள் அனைத்தையும் கிருஷிகாவிடம் தூக்கிக் கொடுத்தார் கனக சுந்தரத்தார்.

அவள் கேட்டபோதெல்லாம் பதிவு செய்து கொள்வதற்காக அவர்களிருவரும் ஆடினார்கள்., பாடினார்கள், நடத்தார்கள்.

பல்கலைக்கழகம் மதிக்கிறது, இசை நாடகக்கலை வளரப்போகிறது, வேறென்ன வேண்டுமவர்களுக்கு?

கிருஷிகா வீட்டுக்கு வராதபோதும், தனக்குப் பழைய ஞாபகங்கள் தோன்றும்போது அவளைத் தொலைபேசியூடாக அழைத்து, அவளுக்கு அவற்றைச் சொல்லி ஆவணப்படுத்துவதில் நிறைவடைந்தார் கனகசுந்தரத்தார்.

ஒருநாள் கிருஷிகா, விபரங்களைச் சேகரித்தாகிவிட்டது, இனித்தனக்குப் புத்தக மடிக்கிற வேலை தானிருக்கிறதெனச் சொல்லிச் சென்றாள்.

அதன்பிறகு பல நாட்களாக அவள் அந்த வீட்டுப்பக்கம் வரவில்லை.

அவள் தங்கள் வீட்டுக்கு வராமலிருப் பதற்கான காரணம், பரீட்சைகளாயிருக்குமென அவர்கள் தம்மைச் சமாதானப் படுத்திக் கொண்டனர். தொலைபேசி அழைப்புகளுக்கும் பதிலில்லை.

மாதங்கள் பலவாயின. கிருஷிகா வரவே யில்லை. ஒருநாள், அவளுடைய தொலைபேசி இலக்கத்திற்கு எதேச்சையாகக் கனக சுந்தரத்தார் எடுத்துப்பார்த்தார்.

மறுபுறத்தில் அழைப்பு மணியொலித்துக் கேட்டது.

“ஹலோ...! ஆர் எடுத்தது...?”

அதிகாரத் தோரணையிலான நடுத்தரவயது கடந்த பெண்ணொருவரின் குரல்.

“நான் இங்க இசைநாடகம் கனகசுந்தரம் கதைக்கிறேன். கிருஷிகா இருக்கிறாவே...?”

“நான் அவவின்ரை அம்மா கதைக்கிறேன்...”

“கிருஷிகா இசை நாடகம் பற்றிப் புத்தகம் எழுதப்போறெண்டு விபரமெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு போனவா. என்ன மாதிரி.. புத்தக வேலையெல்லாத்தையும் முடிச்சிற்றாவே...?”

“ஓ... அது அவவின்ர ‘பைனல் இயர் எக்ஸாமில, டெசிற்றேசன்” என்கிற பாடத்திற் காகத்தான் செய்தவா. ரெண்டு புத்தகம் கட்டி அங்கேயே குடுத்திற்றாள். அதில அவவுக்கு ‘ஏ’ எல்லே வந்திருக்கு...!”

“அவ கெட்டிக்காரி...! அவவைக் கனநாளா எங்கிட வீட்டுப்பக்கம் காணெல்லை... அதுதான் எடுத்தனான்...”

“அவ இப்ப வெளிநாட்டில் பாருங்கோ... கம்பசுக்குப் போகமுதலே அவவுக்கொரு சம்மந்தம் பேசிவைச்சிருந்தனாங்கள். கலியாணம் சரிவரும்வரைக்கும் பிள்ளைக்கும் பொழுது போகத்தானே வேணும்... அதுதான் படிக்க விட்டனாங்கள். படிப்பும் முடிய கலியாணம், பயணம் எல்லாம் சரிவந்திட்டுது. “கொன்வக்

கேசன்” முடிய அவ வெளிநாட்டுக்குப் போயிற்றா....”

கனகசுந்தரத்தார் அதிர்ந்து போனார்.

“அப்ப.. என்ற புத்தகங்கள், நாடகக் கொப்பிகள், கெசெற்றுக்களெல்லாம்... ?

“அது பாருங்கோ, அதுகளையொரு ‘பாக்கில்’ போட்டு வைச்சிருந்தனான். இப்ப நாங்கள் வேற வீட்டுக்கும் மாற்றும். பிள்ளையின்றை படிப்பு முடிஞ்சதுதானே, இனியென்னத்துக்கெண்டு என்றையவர் அத எங்க தூக்கிப் போட்டாரோ தெரியேல்ல. அது சரி, நீங்களெப்பிடியிருக்கிறீங்கள்...? என்றை மோள் கெட்டிக்காரியென்ன...? இப்ப இவ ‘டிகிரி ஹோல்டர்...!’ அவளுக்குக் கலைகளில் பெரிசா நாட்டமில்லைக் கண்டியுளோ...”

தொலைபேசியை நழுவவிட்டு விட்டு உறைந்து போயிருந்த கனகசுந்தரத்தாரை உள்ளேயிருந்து ஓடிவந்த சொர்ணவல்லி திகைத்துப்போய்ப் பார்த்தார்.

சுவரில் மாட்டப்பட்டிருந்த அவர்களது மயான காண்ட நாடகப் படத்திலிருந்த அரிச்சந்திரனும், சந்திரமதியும் அவர்களை பரிதாபமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

○○○

பகிர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

நபிசல் லல்லாகு அலைகிவசல் லம் அவர்களின் பிரபல் யத்தைக் கூறும் **புலாக்கியாவுடையக்ஸ்ஸாவ்** மற்றும் **யூனூசு நய்யுடைய க்ஸ்ஸாவ்** ஆகிய நூல்கள் அரபு மொழியிலிருந்து தமிழ்ப்படுத்தப்பெற்று வழக்கில் இருந்துள்ளன. இவற்றை ஒலைச் சுவடிகளில் இருந்து **யாழ்ப்பாணத்து பக்கீர் முகயீத்தீன்** அவர்கள் பரிசோதித்து 1874ஆம் ஆண்டு அச்சில் கொண்டுவர வழிசமைத்தார்.

இஸ்லாமிய நூல்களை அச்சில் கொண்டு வர ஆரம்பகாலங்களில் ஈழத்தவர்கள் இயங்கியுள்ளனர் என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

குறிப்பு : இங்கு குறிப்பிட்ட நூலின் மின்-பிரதியை ஞானம் பணிமனையுடன் தொடர்பு கொண்டு பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மழை வரும்போல் இருக்கிறது
ஞாபகமாக மழைக் கோட்டை
கையில் எடுக்கிறேன்
திடீரென வெளிப்பு
எடுத்த கோட்டை மடித்து
கூடையில் வைத்துக் கொண்டு
இருநூறு மீற்றர் ஓடியிருப்பேன்
குளிகாற்றோடு பெரிய மழைத்துளிகள்
உந்துருளியை நிறுத்தி
‘கோட்’ அணிய வேண்டும்
ஆடியபாதம் வீதி
அரசடி ஒழுங்கை
ஒவ்வொரு வாசலாகப் பார்க்கிறேன்
சைக்கிளை நிறுத்தி
‘கோட்’ஐ அணிய நிழலில்லை
எல்லா கேற்றும் பூட்டியபடி!
என் ஆற்றாமை சோர்வு தருகிறது

படலைக் கொட்டில்
புறந்திண்ணை
மடம், சுமைதாங்கி,
கிணறு, துலா, பட்டை,
தொட்டி, துரவு
ஆவரஞ்சிக்கல் என
எங்கும் எதிலும்
விளம்பரம் வேண்டாம்
பொதுநலப் பதிவுகள்

என் இளமைக் கால உலகம்
தொலைந்து போக
எங்கும் மாடி வீடுகள்
பூட்டிய இரும்புக் கேற்றுகள்
வாசலில் உயர் இன நாய்கள்
செல்வச் செழிப்பின் அடையாளங்கள்!

ஆனால்
மழைக்கு ஒதுங்க இடமில்லா வாழ்வு
தொலைந்தவை சின்னங்கள் மட்டுமல்ல
முந்தையோர் பேணிய வாழ்வியலும்
தமிழர் பண்பாடும் தான்!

- சோ.பத்மநாதன்

இழப்பு

இலக்கிய வழிவமாகும் திறனாய்வு

திறனாய்வு என்பது அதற்குரிய தனித்துவங்களோடு முகிழ்த்தெழும் கலை வினைப்பாடு கொண்ட வடிவம். பிற கலைவடிவங்கள் வாழ்க்கை மீதான துலங்கலை வெளிப்படுத்த, திறனாய்வு என்ற கலைவடிவம் வாழ்க்கைமீதும் கலைப்படைப்புகள் மீதுமான இரட்டைநிலைத் துலங்கலை ஒன்றுசேர்த்து வெளிப்படுத்துகின்றது.

கலை இலக்கியங்களின் வளர்ச்சியோடு திறனாய்வு வடிவமும் இணைந்து வளர்ந்து வந்துள்ளது. அறிவையும் சுவையையும், மதிப்பீட்டையும் ஒன்றிணைத்து வளர்க்கும் திறனாய்வின் செயற்பாட்டையே கலை இலக்கிய வடிவங்களும் மேற்கொள்கின்றன. அந்நிலையில் கலைப்படைப்புகளும் திறனாய்வு வடிவங்களும் ஒரே நெடுங்கோட்டில் சென்று கொண்டிருக்கின்றன.

கிறீஸ்துவுக்கு முற்பட்ட நான்காம் நூற்றாண்டில் அரிஸ்ரோட்டினால் எழுதப்பெற்ற 'கவிதையியல்' (POETICS) என்பதே உலகின் முதலாவது திறனாய்வு நூலாகக் கொள்ளப்படுகிறது. தமிழ் மரபில் முதலாவது திறனாய்வு நூலாகக் கொள்ளப்படுவது, 'தொல்காப்பியம்'. இதுவும் கிறீஸ்துவுக்கு முற்பட்ட காலத்துப் பனுவல். வடமொழி மரபில் முதலாவதாகத் தோற்றம் பெற்ற திறனாய்வு நூல், பரதமுனிவரின் 'நாட்டிய சாஸ்திரம்' அறிதல், சுவைத்தல், மதிப்பீடு செய்தல் என்ற கலைக்குரிய பரிமாணங்களை அந்த மூன்று நூல்களும் கொண்டுள்ளன.

'கவிதையியலும்', 'நாட்டிய சாஸ்திரமும்', அரங்கியலை முதன்மைப்படுத்திய திறனாய்வையே மேற்கொண்டுள்ளன. இன்பியல், துன்பியல், முதலாம் நாட்டிய வடிவங்களுடன், காவியக்கவிதை, இசைதழுவி (லிரிக்) கவிதை முதலானவை அரிஸ்டோட்டிலின் 'கவிதையியலின்' உரைப்பு உள்ளடக்கங்களாகவுள்ளன.

கவிதையியல், நாட்டிய சாஸ்திரம், தொல்காப்பியம் ஆகிய மூன்று திறனாய்வுப் பனுவல்களிடத்தும் சில பொதுப்பண்புகள் காணப்படுகின்றன. மனவெழுச்சி அல்லது மெய்ப்பாடு பற்றிய உறுதோக்கு மூன்று பனுவல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளன.

துன்பியல் நாடகங்கள் வாயிலாக பார்வையாளரிடத்தே தூண்டப்படும் துன்பமும், அவலமும், அங்கலாய்ப்பும் நீளப்பதிவுறும் மனக்கோலத்துக்கு 'கர்தாசில்' என்று அவர் பெயரிட்டார். துன்பச்சுவை அல்லது கர்தாசில் மனத்தைப் புடமிட்டு வணைகின்றது. மனநலத்தை முகிழ்க்கச் செய்யும் மருத்துவச் செயற்பாடாகவும் அது அமைகின்றது.

'நாட்டிய சாஸ்திரம்' என்பதன் பொருள் அளிக்கையின் விதிகளாகும். முப்பத்தாறு இயல்களையும் ஆறாயிரம் சலோகங்களையும் கொண்ட அந்நூலில், அளிக்கை அபிநயங்களால் பார்வையாளரிடத்து உருவாக்கப்படும் இரசங்கள் என்ற சுவைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. 'இரசக்கோட்பாடு' பரதமுனிவரால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது.

எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம், என்ற மூன்று அதிகாரங்களைக் கொண்ட தொல்காப்பியத்தின் பொருளதிகாரம் இலக்கண நூல் என்ற அமைப்பையும் கடந்து, திறனாய்வு நூலாக நீட்சி கொள்கின்றது.

பொருளதிகாரத்தில் அகத்திணையியல், புறத்திணையியல், களவில், கற்பியல், பொருளியல், மெய்ப்பாட்டியல், உவமையியல், செய்யுளியல், மரபியல் ஆகியவை இடம்பெற்றுள்ளன. மெய்ப்பாட்டியலில் அகவொழுக்கத்திலும், புற ஒழுக்கத்திலும் புலப்படும் மெய்ப்பாடுகள் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன, பரதமுனிவர் குறிப்பிடும் இரசங்களுக்கும் தொல்காப்பியத்திலே குறிப்பிடப்படும் மெய்ப்பாடுகளுக்கும் எண்ணக் கருநிலையில் ஒப்புமை உண்டு.

அரிஸ்ரோட்டிலும், பரதமுனிவரும் அரங்கியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு மனவெழுச்சிக் கோட்பாட்டினை இரசனை வாயிலாக வெளிப்படுத்தினர். தொல்காப்பியர் வாழ்க்கைக் கோலங்களில் இருந்து முகிழ்த்தெழும் மெய்ப்பாடுகளை முன்னிலைப்படுத்தினர்.

இலக்கியப் படைப்புகள் எத்துணை சுவையைக் கையளிக்கின்றனவோ அத்துணை நீட்சியைத் திறனாய்வுகளும் மேற்கொண்டு வருதல் குறிப்பிடத்தக்கது.

பேராசிரியர்
சபா ஜெயராசா

கலைப்படைப்பு வாசிப்புக்கு உட்படுத்தப்படும் பொழுது, புதிய புதிய எண்ண அலைகள் மேற்கிளம்பத் தொடங்கி, அவையே கலைப்படைப்புக்களாக மாற்றம் பெறுகின்றன.

மூல நூலியத்தின் (TEXT) மறைவில் புதிய நூலியங்கள் தோற்றம் பெறத் தொடங்குகின்றன. பின் நவீனத்துவ உரையாடலில் 'நூலாசிரியர் மறைந்துவிட்டார்' என்ற அறிதலைப்பு ஓங்கி ஒலிக்கப்படுதலை இங்கு நினைவு கூரலாம்.

தமிழ் மரபில் தோற்றம் பெற்ற உரையாசிரியர்களாகிய இளம்பூரணர், பேராசிரியர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், தெய்வச்சிலையார், கல்லாடனார், பரிமேலழகர், மணக்குடவர் முதலானவர்கள் தமது வாசிப்புக்களின் வழியாகப் புதிய கருத்துக்களைச் சுவைபட வெளிப்படுத்தினர்.

ஆங்கிலத்திறனாய்வு மரபில் ஷேக்ஸ்பியரது நாடக ஆக்கங்களுக்கு சிசில் பிராட்லி எழுதிய திறனாய்வு தனித்துவமான கலைப்படைப்பாக மேலெழுந்துள்ளமை இலக்கிய வரலாற்று ஆய்வில் முக்கிய பதிவாகியுள்ளது.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை நோக்குகையில், திருக்குறளுக்கு பரிமேலழகரால் எழுதப்பட்ட உரை, திறனாய்வு நிலையில் பெறுமதிமிக்க ஆக்கமாக முன்மொழியப்பட்டுள்ளது. திறனாய்வு பல்வேறு வகைப்பட்டது. தொல்வகைத் திறனாய்வு, பெண்ணியத் திறனாய்வு, சூழலியல் திறனாய்வு, உள்பகுப்புத் திறனாய்வு, மார்க்சியத் திறனாய்வு, பின் நவீனத்துவத் திறனாய்வு, பின்காலனியத் திறனாய்வு, வாசகர்துலங்கல் திறனாய்வு, கட்டமைப்பியல் திறனாய்வு, நூலிய ஒப்புமைத் திறனாய்வு, புலமைநிலைத் திறனாய்வு என்றவாறு திறனாய்வின் வகைகள் வளர்ச்சியுற்று வந்துள்ளன.

மேற்கூறிய ஒவ்வொரு தளத்தில் நின்றுத் திறனாய்வை மேற்கொள்ளும் வேளை, 'கூறும் வகையால்' அது இலக்கியப் பெறுமானத்தை எட்டிவிடுகின்றது.

இலக்கியத்திற்குரிய சிறப்புப் பரிமாணமாகிய கற்பனை, திறனாய்வில் மேலும் நீட்சிக்குரியதாகக் கப்படுகின்றது. அதனடிப்படையாக, திறனாய்வைப் படிப்போரிடத்து ஆற்றல் கொண்ட விளைவுகளும் துலங்கலும் உருவாக்கப்படுகின்றன. படைப்பை அடியொற்றி எழுதப்படும் 'மீளொரு படைப்பாக' திறனாய்வு உருவாக்கம் பெறுகிறது.

கலை இலக்கியக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையாகத் திறனாய்வு முன்வைக்கப்படும் பொழுது, கோட்பாட்டின் அடிப்படையாக

இலக்கியப்படைப்பைப் பார்க்கும் புதிய புலக்காட்சியும் ஈடுபாடும் காட்சி இன்பமும், தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன.

வகை மாதிரிக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக பெண்ணியத் திறனாய்வைக் குறிப்பிடலாம். பெண்ணியக் கதையொன்றில் வீடு, சுவர், சுவர்மீது ஒட்டப்பட்டுள்ள பழுப்புநிறச் சுவர்க்கடதாசி, முதலியவை வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை பெண்களை அடிமைப்படுத்தும் குறியீடுகள் என்ற விளக்கம் திறனாய்வு வழியாக முன்வைக்கப்பட்டவேளை இலக்கியக் காட்சி மேலும் நீட்சிக்குரிதாகக் கப்படுகிறது.

பொருள்கோடலை முன்னிலைப்பட்டதும் தனித்துவமான எழுநடை திறனாய்வுக்குரிய இலக்கியப் பரிமாணத்தை ஊர்ந்தெழுச் செய்யும். பொருள்கோடலில் இருந்து மதிப்பீட்டுக்கு நகரும் செயற்பாடு திறனாய்வுக்குரிய தனித்துவமாகின்றது.

"கலைப்படைப்பின் சுவையை திருத்தம் பெறச் செய்தலே திறனாய்வு" என டி.எஸ். எலியட் ஒரு சமயம் குறிப்பிட்டுள்ளார். அழகியலில் 'சுவை' என்பது ஒரு சிறப்புப் பொருளாகப் பேசப்படுகின்றது.

நுகர்வரிடத்து நிகழும் அகவயமான தூண்டலே சுவை என டேவிட் ஹியும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அலெக்சாண்டர் ஜெராட், சுவைக்கு கற்பனையோடிணைந்த விளக்கத்தைக் கொடுத்தார். கற்பனையின் ஒரு வினைப்பாடே சுவை, என்பது அவரின் கருத்து. திறனாய்வின் ஒரு சிறப்புப் பரிமாணம், சுவையை உருவாக்கும் மதிப்பீட்டுன் இணைந்த கற்பனை.

படைப்பை விளங்கிக் கொள்வதற்கும் சுவைப்பை முன்வைப்பதற்குமுரிய விரிவான பகுப்பாய்வுச் செயல்முறை திறனாய்வு வழியாக முன்வைக்கப்படுகின்றது. திறனாய்விலே கண்டறியப்பட்ட சுவை அதனைப் படிப்பவரிடத்தும் நீட்சி கொள்கிறது.

மீநிலைத் திறனாய்வு (META CRITICISM) மீநிலைப்புனைகதை, முதலாம் தொடர்கள், அண்மைக்காலத்தை திறனாய்வுகளிலே பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

திறனாய்வின் உள்ளமைந்த கூறுகளையும் கட்டுமானங்களையும் அறிந்து விளங்கிக் கொள்ளும் செயற்பாட்டை 'மீநிலைத்திறனாய்வு' புலப்படுத்தும். அவ்வாறே 'மீநிலைப்புனைகதை' கதையாக்கத்தின் உள்ளமைந்த கலைக்கூறுகளை நுணுகி நோக்கி விளங்கிக் கொள்ளும் செயற்பாடாகும். அந்தச் செயற்பாடுகளுக்கு மிடையே மொழிநிலையிலும் இயம்பல்

நிலையிலும் திறனாய்விலும் புனைகதையிலும் ஒப்புமையுண்டு.

பெரும் பனுவல்களைச் சாதாரண வாசகரும் விளங்கிக் கொள்ளுமாறு, 'மீளக் கூறும்' (RETOLD) செயற்பாடு திறனாய்வாகாது. அவ்வாறே தமிழ் மரபில் இடம்பெறும் புராணங்களுக்குப் பொருள் விளக்கம் கூறும் புராணபடனமும் திறனாய்வாக மாட்டாது.

தமிழ்மரபில் இடம்பெறும் பிறிதொரு செயற்பாடு பனுவல்களை அடியொற்றி, பட்டிமன்றங்களையும், வழக்காடு மன்றங்களையும் நிகழ்த்துதல். அவையும் திறனாய்வுகள் ஆகமாட்டா. வாதாடும் நோக்கிலும் நகைச்சுவை நோக்கிலும் மூலப்பனுவலை மலின்படுத்தும் செயற்பாடு முன்னெடுக்கப்படுதலும் உண்டு. வளமான திறனாய்வு இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அவை ஒருவகையிலே தடையாக உள்ளன.

இலக்கிய ஆக்கங்களிலும் ஆய்வுகளிலும் அகவயம், புறவயம் என்பவற்றுக்கிடையேயுள்ள பிரிகோடுகள் தகர்க்கப்படுகின்றன. புறவய ஆவணப்படுத்தல் கலைப்படைப்புக்களில் நீட்சி கொண்டுள்ளன.. அகவய மனவெழுச்சிக் கிளர்ச்சி மற்றும் புறவய நிலைப்பாடு என்பவை திறனாய்வு வடிவங்களிலும் நீட்சி கொண்டுள்ளன.. அந்நிலையில் இலக்கிய வடிவங்களும் திறனாய்வுக் கலையும் ஒரே தளத்தில் நிற்கின்றன.

○○○

பகிர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

பெஞ்சமன் செல்வம் எழுதிய **மன்னார் மாதோட்** **டத் தழிழ்ப் புலவர் சரீத்தரம் 1769-1976** என்கிற நூலிலே **நாய் நாடகம்** பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதன் நூலாசிரியர் பற்றிய விபரமோ அல்லது நூல் பாடப்பெற்ற காலமோ அறியுமாறில்லை. நூலிலிருந்து பின்வரும் பாடல் எமக்குக் கிடைக்கப்பெறுகின்றது.

அடுப்படிச் சாம்பல் தன்னை யவர்கு காலால் தோண்டிப்
படுக்கையிற் கிடக்கும்போது படலையில் மனநர் வந்தால்
வெடுக்கென எழுந்து நன்று வதறையே சீலுயிர்க் கொண்டு
சடக்கெனச் சங்கல் ராயன் சவைதனில் தோன்றினாரே

நாடகத்தின் முக்கிய பாத்திரமாகிய அரசன் **சங்கல்லராயன்** அவைக்கு வரும் சந்தர்ப்பத்தில் பாடப்பெற்ற கவி இது.

மனங்களில் மாற்றங்கள் கொள்வோம்

மனங்களில்
மாற்றங்கள் கொள்வோம்
இனங்களாய்ப் பிரிந்து
மதங்களாய்ப் பிரிந்து
அழிந்தது போதும்
மனங்களில்
மாற்றங்கள் கொள்வோம்
புத்தாண்டில்
புதிதாய் சிந்திப்போம்
அழகிய தேசம்
நம்நாடு
அனைவரும் உரிமைகள்
பகிர்ந்தொன்றாய்
வாழ்ந்திருவோம் கூடி
சுவர்களை
அழகாக்கும் வேளை
மனச்சுவர்களிலும்
நல்லெண்ணங்களால்
வண்ணங்கள்
கொள்வோம்.
இன்னமும்
கனிந்துளது காலம்
ஒரே தேசத்துள்
பேதங்கள் மறந்து
பேதங்களை மதித்து
ஒன்றாய் வாழும்
காலங்கள்
செய்வோம் வாரீர்

-புலோலியூர் வேலுநீர்தன்

ஆன்ற ஆனைக்கும் அடி சறுக்கியதோ?

வழக்கறிஞர்
செல்லத்தம்பி சிறீக்கந்தராசா (இலண்டன்)

தமிழ்ப் புலமையும் ஆங்கில ஆளுமையும், கவித்துவக் கொடையும் அருகி வருகின்ற இன்றைய யாழ்ப்பாணத்தில், மேற்படி திறமைகள் மூன்றும் நிறைந்தவராகத் திகழ்ந்துவருபவர்தான் சோ.ப. என்று செல்லமாக அழைக்கப்படுகின்ற சோ. பத்ம நாதன் அவர்கள். அண்மையில் அவர் தம்முடைய எண்பதாவது பிறந்த நாளைக் கொண்டாடியபோது, அவருடைய மாணவர்கள் சிலர் ஒன்று சேர்ந்து, தமது குருவின் நினைவாக இரண்டு மலர்களை வெளியிட்டிருந்தார்கள். ஆங்கிலத்தில் ஒன்று; தமிழில் ஒன்று; இரண்டும் சோ.ப. அவர்களின் தேர்ந்தெடுத்த படைப்புகளைத் தாங்கி வந்திருக்கின்றன.

தமிழில் அமைந்த மலர் “நோக்கு” என்ற பெயரைத் தாங்கி வந்திருக்கிறது. அண்மையில் நான் யாழ்ப்பாணத்தில் நின்றபோது, வழமைபோல் நான் சோ.ப. அவர்களைச் சந்தித்துப் பலதும் பத்தும் பேசினேன். அப்போது தமது மாணவர் ஆக்கிக்கொடுத்த மேற்படி நூல்கள் இரண்டையும் அன்பளிப்பாகத் தந்தார்.

இலண்டனுக்குத் திரும்பி வந்த பின்னர், “நோக்கு” என்ற அந்த மலரை மேலோட்டமாகத் தட்டிப் பார்த்தேன். அதிலே இருந்த “பாலை நெய்தல் பாடியது – ஒரு பார்வை” என்ற ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை என்னுடைய கவனத்தை ஈர்த்தது; கூர்ந்து வாசித்தேன்; அப்போது அது என் மனத்தையும் ஈர்த்தது; என் ஆராய்ச்சி உள்ளத்தை அது மேலும் கிளறியது.

ஒருகால், யாழ்ப்பாணத்தில் கொடிகட்டிப்பறந்த வித்துவான் கார்த்திகேயன் என்பார், தம் மனத்துள் விதைத்த விதையே அந்தக் கட்டுரையாக விரிந்தது என்று சோ.ப. அவர்கள், தமது “நோக்கு” என்ற மலரின் இறுதியில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

தமிழ்நாட்டிலும் இலங்கையிலும் நெடுங்காலமாக நிலவி வந்த ஒரு நம்பிக்கையைத் தலைகீழாகப் புரட்டிப்போட்டு, அந்த நம்பிக்கையை நிலைகுலைப்பதாக அமைந்திருந்தது சோ.ப. அவர்களின் கட்டுரை.

திருநனிபள்ளி என்பது தமிழ்நாட்டிலுள்ள சிவத்தலங்களில் ஒன்று. அந்தத் தலத்தைத் தரிசித்த ஞானசம்பந்தர், அதன்மீது ஒரு திருப்பதிகம் பாடினார். அதன் பெயர் **திருநனிபள்ளித் திருப்பதிகம்**. இந்தப் பதிகத்தின்மூலம், பாலையாக இருந்த, வரண்ட நிலமாக இருந்த, பாலையனைத் தாவரங்கள் நிறைந்த இடமாக இருந்த திருநனிபள்ளிப் பிரதேசத்தை, ஞானசம்பந்தர் வளம் நிறைந்த நிலமாக மாற்றினார் என்ற ஒரு கதை சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் கதையைக் கூறுகின்ற பாடல்கள் பல உண்டு. அதாவது பத்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த நம்பியாண்டர் நம்பியின் பாடல்கள் தொடங்கிப் பதின்மூன்றாம் பதினான்காம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்த திருக்கடவூர் உய்யவந்த தேவநாயனாரின் பாடல்கள்வரை பல பாடல்கள் மேற்படி “பாலையை நெய்தலாக்கிய” கதை ஒன்றைச் சொல்கின்றன.

பாலையை நெய்தலாக்கினாரா? சோலையைப் பாலையாக்கிப் பின் அதனை நெய்தலாக்கினாரா? நெய்தலாக்கியபின் அந்த நிலத்தை மருதமாக்கினாரா? என்று கேட்கக்கூடிய வகையில், மேற்படி பாடல்கள் சில அமைந்திருக்கின்றன. இந்தக் கேள்விகள் வேறு ஓர் ஆராய்ச்சிக்குரியவை.

“பாலையை நெய்தலாக்கிய” என்ற தொடர் மேற்படி தேவநாயனார் பாடிய திருக்களிற்றுப்படியாரிலும் வருகின்றது. இதில் உள்ள பன்னிரண்டாவது பாடல் பின்வருமாறு:-
“பாலை நெய்தல் பாடியதும் பாம்பொழியப் பாடியதும் காலனை அன்றேவிக்கராம் கொண்ட - பாலன் மரணம் தவிர்ந்ததும் மற்றவர்க்கு நம்தம் கரணம் போல் அல்லாமை காண்”

திருக்களிற்றுப்படியாரின் 70ஆம் பாடல் பின்வருமாறு:-

“ஓடும் சிவிகை உலவாக்கிழி அடைக்கப் பாடல், பனை, தாளம், பாலை நெய்தல் - ஏடெதிர்ப் பென்புக்கு உயிர்கொடுத்தல்,

நங்கிவைகாண், ஓங்குபுகழ்

தென்புகலி வேந்தன் செயல்”

மேற்படி பாடல்களில் வருகின்ற “பாலை நெய்தல் பாடியதும்”, “பாலைநெய்தல்” என்ற தொடர்களுக்குக் காலாகாலமாகப் பாலை நிலத்தை நெய்தலாக்கியது என்றுதான் எல்லோரும் நேர்பொருள் கொண்டிருந்தார்கள். சோ.ப. அவர்களோ, அவருடைய குருபக்தி மேலீட்டினால், வித்துவான் கார்த்திகேயன் அவர்கள் போன அதேவழியிலேபோய், அந்தத் தொடருக்கு நேர்பொருள் கிடையாது என்றும், அதற்கு மறைபொருளான உட்கிடை ஒன்று உண்டு என்றும், நிலைநாட்ட முயன்றிருக்கிறார். சோ.ப. அவர்களின் ஆராய்ச்சி நெறியையும், முடிவையும் சீர்தூக்கிப் பார்ப்பதே இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கம்.

நிரீச்சுரவாதம் நிலவிய அன்றைய தமிழகத்தில், சிவவழிபாட்டையும், சைவப் பண்பாட்டையும் ஏழாம் எட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் மீண்டும் நிலைநிறுத்திய சிவனடியார்களுக்கு நாயன்மார் என்பது பெயர். அத்தகையோரில் அறுபத்துமூவரின் பெயர்கள் அறியப்பட்ட பெயர்கள். இவர்களின் வரலாற்றைக் கூறுகின்ற நூலுக்குத் திருத்தொண்டர் புராணம் என்பது பெயர். இப்பெயர் பிறறைக்காலத்தில் பெரியபுராணம் என்று வழங்கலாயிற்று. இதை இயற்றியவர் பெயர் சேக்கிழார் என்பது. அவரது இயற்பெயர் அருள்மொழித்தேவர் என்பது. இந்தப் புராணத்தைச் சேக்கிழார் எழுதுவதற்கு உதவியாக இருந்தவை, மூவர் முதலிகளின் தேவாரங்களும், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் இயற்றிய திருத்தொண்டர்தொகையும், நம்பியாண்டார் நம்பி என்பவர் இயற்றிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியும். நம்பியாண்டார்நம்பி அவர்கள் இயற்றிய வேறு நூல்களும் உதவியிருக்கலாம்.

நம்பியாண்டார் நம்பி என்பவர் ஒரு சிவப்பிராமணர். மறைந்து கொண்டும்,

அழிந்து கொண்டும் இருந்த தேவாரங்களை (8250 பாடல்கள்) மீட்டெடுத்துத் தந்த பெருமை இவருக்குரியது. தேவாரங்களை ஏழு திருமுறைகளாக வகுத்த பெருமையும் இவருக்குண்டு.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரால் பாடப்பட்ட தேவாரங்களுள் பதினொரு பாடல்களுக்குத் திருத்தெண்டர்தொகை என்பது பெயர். தேவாரத்தொகுப்பில் 7617ஆம் தேவாரம் தொடங்கி 7627ஆம் தேவாரம்வரை உள்ள பாடல்கள் திருத்தொண்டர்தொகை என்று பெயர் பெறும். இந்தத் திருத்தொண்டர்தொகையிலுள்ள பதினொரு தேவாரங்கள், சிவனடியாராக வாழ்ந்தவர்களின் பெயர்களையும் பட்டியலிட்டுக் காட்டுகின்றன. அதாவது தனியடியார்கள் யாரென்றும், தொகையடியார்கள் யாரென்றும் கூறுகின்றன. திருத்தொண்டர்தொகைதான் நம்பியாண்டார் நம்பியின் ஆராய்ச்சிக்குத் துணை செய்தது. இந்த ஆராய்ச்சியின் பயனாகவே, நம்பியாண்டார் நம்பி “திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி” என்கின்ற நாயன்மார் வரலாற்றை எண்பத்தொன்பது பாடல்களால் விவரித்தெழுதினார்.

நம்பியாண்டார் நம்பி இராசராசசோழன் காலத்தில் வாழ்ந்தவர் என்று வரலாறு வல்லார் கூறுவர். இராசராசனின் காலம் பத்தாம் நூற்றாண்டு என்பார்கள். பத்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த நம்பியாண்டார் நம்பி அவர்கள் கண்டெடுத்து வெளிக்கொணர்ந்த தேவாரங்கள், அவர் படைத்த திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி ஆகியவற்றை ஆதாரமாக வைத்தே, பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சேக்கிழார் தமது பெரியபுராணத்தை எழுதினார் என்பதை நாம் மனதில் கொள்ளவேண்டும். அதாவது நம்பியாண்டார் நம்பி காலத்திற்கும் சேக்கிழார் காலத்திற்கும் இடையில் இருநூறு ஆண்டுகால இடைவெளி உண்டு.

நம்பியாண்டார் நம்பி அவர்கள் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியை மட்டும் பாடவில்லை. இதைவிட வேறு ஒன்பது நூல்களையும் இயற்றியிருக்கின்றார் என்று முன்னர் குறிப்பிட்டிருந்தேன். அவற்றுள் ஆறு நூல்கள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் பற்றியவை. அந்த நூல்களின் பெயர்கள் பின்வருமாறு:-

1. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவந்தாதி
2. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருச்சண்பை விருத்தம்
3. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை
4. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவுலாமாலை

5. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்கலம்பகம்

6. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருத்தொகை

திருஞானசம்பந்தரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைப் பெரியபுராணத்தில் எழுதுவதற்குச் சேக்கிழார், மேற்படி ஆறு நூல்களையும் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியையும், திருத்தொண்டர் தொகையையும் தேவாரங்களையும் தாராளமாகவே பயன்படுத்தியிருப்பார் என்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை; ஆனால் மேற்படி நூல்கள் கூறுகின்ற எல்லாச் செய்திகளையும் விபரங்களையும் பெரியபுராணத்தில் அடக்கியிருப்பார் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஏனென்றால் தேவாரங்களில் சொல்லப்படுகின்ற செய்திகள் சில பெரியபுராணத்தில் காணப்படவில்லை. ஓர் உதாரணம் பார்க்கலாம்:-

ஏயர்கோன்கலிக்காம நாயனார் அறுபத்து மூவரில் ஒருவர். இவர் திருப்புன்கூரில் வாழ்ந்தவர். இந்தக் கலிக்காமர் ஒரு முற்கோபி; பெரிய பக்தனும் கூட. ஒருமுறை தமது ஊரில் மழையில்லாமல் போனபோது, இறைவன் தமதருளால் மழை பெய்யும்படி செய்தால், திருப்புன்கூர் சுவாமிக்குப் பன்னிரண்டு வேலி நிலத்தை வழங்குவதாக நேர்த்திக்கடன் வைத்திருந்தாராம். அவருடைய நேர்த்திக்கடனை ஏற்றுக்கொண்ட இறைவன், நல்ல மழை பொழியச் செய்தாராம். ஆனால் அந்த மழை அளவிற்கு மிஞ்சிப் பெய்ததால் ஊரெல்லாம் வெள்ளக்காடாக ஆகிவிட்டதாம். அதுகண்ட கலிக்காமர், அளவிற்கு மிஞ்சிப் பெய்ததால் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தை உடனடியாக வற்றச் செய்தால், மேலும் ஒரு பன்னிரண்டு வேலி நிலத்தைத் திருப்புன்கூர் இறைவனுக்கு வழங்குவதாக நேர்த்திக்கடன் வைத்தார். இறைவன் திருவுளம் கொண்டு, அந்த வெள்ளத்தை வற்றச் செய்தாராம். இந்தச் செய்தியைக் கலிக்காமரின் நண்பரான சுந்தரர் ஒரு பாடலில் (7785) குறிப்பிடுகின்றார். அந்தப் பாடல் பின்வருமாறு:-

“வையகம் முற்றும் மாமழை மறந்து
வயலில் நீரிலை மாநிலம் தருகோம்
உய்யக் கொள்க மற்று எங்களை என்ன
ஒளிகொள் வெண்குமராய்ப் யரந்தெங்கும்
பெய்யும் மாமழைப் பெருவெள்ளம் தவிர்த்தும்
பெயர்த்தும் பன்னிருவேலி கொண்டருளும்
செய்கை கண்டுநின் திருவழி அடைந்தேன்
செழும்பொழில் திருப்புன்கூர் உளானே”

மேற்படி தேவாரத்தில் வருகின்ற ஏயர்கோன் கலிக்காமர் பற்றிய செய்தியைச் சேக்கிழார்

தமது பெரியபுராணத்தில், ஏயர்கோனைப்பற்றி எழுதும்போது குறிப்பிடவில்லை. சேக்கிழார் குறிப்பிடவில்லை என்பதால், அந்த நிகழ்ச்சி நடைபெறவில்லை என்று ஆகிவிடாது என்பதை வலியுறுத்தவே மேற்படி உதாரணத்தைத் தந்தோம்.

திருஞானசம்பந்தர் தரிசித்த தலங்கள் சிலவற்றிற்கு அப்பரும் போயிருக்கிறார். உதாரணமாக திருநனிப்ள்ளி என்ற தலத்திற்கு அப்பரும் போயிருக்கிறார்; சுந்தரரும் போயிருக்கிறார்; இருவரும் அத்தலத்தின்மீது திருப்பதிகமும் பாடியிருக்கிறார்கள். அந்தத்தலம் தொடர்பில் சம்பந்தர் புரிந்த அற்புதச்செயல் பற்றி அப்பரோ சுந்தரரோ தமது தேவாரங்களில் குறிப்பிடவில்லை. அவர்கள் குறிப்பிடவில்லை என்பதால், சம்பந்தர் அந்த அற்புதத்தைப் புரியவில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்துவிடவும் முடியாது என்பதை நாம் நினைவில் நிறுத்தல் வேண்டும். சண்டீசர் பற்றிய வரலாற்றிலும் சேக்கிழார் மூவரின் தேவாரங்களை முழுமையாகப் பின்பற்றவில்லை என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

மூவர் முதலிகள் புரிந்த அற்புதங்கள் பற்றிப் பலர் பாடல்கள் பாடியிருக்கிறார்கள். காலத்தால் மூத்தவரும், தேவாரங்களைத் தேடிக்கண்டெடுத்தவரும், திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியைப் பாடியவருமான நம்பியாண்டார் நம்பியும் பாடியிருக்கிறார். காலத்தால் பிந்தியவரும் பதின்மூன்றாம் பதினான்காம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவருமான திருக்கடவூர் உய்யவந்ததேவநாயனாரும் தமது திருக்களிறுப்படியாரில் அதுபற்றி இரண்டு பாடல்கள் பாடியிருக்கிறார். இன்னும் சற்றுப் பிற்காலத்தவரும் மூவர் முதலிகளின் அற்புதச் செயல்கள் பற்றிப் பாடியிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் இவர்கள் எல்லோருமே திருஞானசம்பந்தர் செய்த அற்புதங்கள் அத்தனையையும் வரிசைப்படுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லமுடியாது; அத்துடன் சம்பந்தர் புரிந்த இருபதுக்கு மேற்பட்ட அற்புதங்கள் பற்றிக் குறித்திருக்கிறார்கள் என்றும் கூறமுடியாது. தத்தமக்குப் பெரியனவாகத் தோன்றியவற்றை மட்டுமே பட்டியலிட்டுப் பாடியிருக்கிறார்கள்; அவ்வளவே. ஆனால் அந்தப் பட்டியலில் ஏதேனும் ஒரு குறிப்பிட்ட ஒழுங்குமுறையைக் கடைப்பிடித்திருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லமுடியாது. ஆனாலும் மேற்படி பாடல்களில் சொல்லப்பட்ட செய்திகள் மட்டுமே வெளிப்படையான அகச்சான்றுகள் என்பது மட்டும் தெளிவு.

எதிர்காலத்தை தின்னும் ஐந்தறிவுகள்

ஈழக்கல்

மூவர் ஒரு மூலையில்
கழுவிக் கொண்டிருந்தார்கள்
ஒருத்தி சவர்க்காரம் பூச
இன்னுமொருத்தி ஓங்கித்தப்ப
மற்றவள் பிசைந்தாள்

ஆ.... ஆசிரியைகளின் நாக்குகள்
ஆற்றங்கரை கற்களா?

மூவரும் ஒரே நேரத்தில்
செய்நேர்த்தியுடன் பள்ளிக்கொடியில்
குருத்துவத்தை காயவிடும் போது
சிஷ்ய பிறைகள்
தேய்பிறைகளாய் அந்தரத்தில்

குஞ்சு வெண்புறாக்கள் கற்றல் இறகுகளை விரிக்கும்
ஒரு வகுப்பறையினுள் நுழைந்தேன்
ஆசிரிய அம்மையார்
கையடக்க அலைபேசியில்
குடும்பம் நடத்திக்கொண்டிருந்தார்

ஒரு வெண்புறாவின் கண்ணைப் பார்த்தேன்
எங்கள் எதிர்காலத்தை பச்சையாய் தின்னும்
ஐந்தறிவைப் பார்த்தீர்களா என்றது

கும்பகர்ண குருவானவர்
கல்வி அதிகாரிகள் மதம்பிடித்த யானைகளாகி
தன்னை மிதிப்பது போல் கனவுகண்டு
திடுக்கிட்டெழுந்த பேய்முழியோடு
மாடு... மாடு என மாணாக்கர்மேல் சீறிவிழுந்தார்

அவருடைய ஞான எருமையின் நாற்றம்
ஒரு சமுதாயத்தையே நாறடிக்கின்றது

சோ.ப.அவர்களின் ஆராய்ச்சிக்கட்டுரை, திருநனிபள்ளியிலும், திருமருகலிலும் ஞானசம்பந்தர் நிகழ்த்திய இரண்டு அற்புதங்கள் பற்றியவை. ஒன்று நிலம் சம்பந்தப்பட்டது; மற்றது உயிர் சம்பந்தப்பட்டது.

திருநனிபள்ளியில் சம்பந்தர் நிகழ்த்தியது திருநனிபள்ளிப் பிரதேசத்தின் நிலத்தின் இயல்பைப் பற்றியது; இந்த நிலமாற்றம் தொடர்பிலும் மாறுபட்ட செய்திகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன என்று முன்னரே கூறினேன். அதாவது பாலையை நெய்தலாக்கினார் என்றும், மருதத்தைப் பாலையாக்கிப் பின்னர் மருதமாக்கினார் என்றும் பலவாறு உள்ளன. திருமருகலில் சம்பந்தர் பாடியது பாம்பு தீண்டி இறந்தவனின் காதலியின் வேண்டுகோளுக்கு இரங்கி, இறந்த காதலனை உயிர்ப்பித்தது. சிவ்விரண்டும் வெவ்வேறு சூடங்களில் வெவ்வேறு தலங்களில் நிகழ்ந்தவை என்பது மனதில் இருத்தப்படவேண்டும்.

சோ.ப. அவர்கள், குருபக்தி மேலீட்டினால் மேற்படி நிகழ்ச்சிகள் இரண்டும் ஒன்றே என்று கூறி, வல்லடி வாதம் செய்திருக்கிறார். சோ.ப. அவர்களின் ஆய்வும் ஆய்வின் முடிவும் அகச்சான்றுகளுக்கு மாறானவையா அல்லவா என்பதை இப்போது பார்ப்போம்.

நம்பியாண்டார்நம்பி அவர்கள் காலத்தால் முந்தியவர் என்பதாலும், சேக்கிழாருக்கு முற்பட்டவர் என்பதாலும் ஆளுடைபிள்ளையார் பற்றி ஆறு நூல்கள் படைத்திருக்கிறார் என்பதாலும் அந்த நூல்களில் அவர்கள் விவரிக்கின்ற ஞான சம்பந்தரின் அற்புதங்கள் பற்றி முதலில் பார்ப்போம்.

1.ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவந்தாத்

இந்தத் திருவந்தாதியில் நூறு கட்டளைக் கலித்துறைப் பாடல்களும் நூறு வெண்பாக்களும் உள்ளன. இந்த அந்தாதியின் 17ஆம் பாடலில் சம்பந்தர் நனிபள்ளியில் நடத்திய அற்புதம் பற்றிய குறிப்புக் காணப்படுகிறது. அது வருமாறு:-

“நாதன் நனிபள்ளிச் சூழ்நகர்

கானக மாக்கி அஃதே

போதின் மலிவயல் ஆக்கிய

கோன் அமர் பொற்புகலி”

மேற்படி அந்தாதியின் 33ஆம் பாடல், திருமருகலில் அரவம் தீண்டி இறந்த

காதலன் ஒருவனை உயிர்ப்பித்த செய்தியைக் கூறுகின்றது. அந்த அடிகள் பின்வருமாறு:-

**“அழல்கின்ற தென்றலும் வந்திங்கு
அடர்ப்பு அன்று ஆயிழைக்காய்ச்
கழல்கின்ற நஞ்சம் தணித்தவன்”**

மேற்படி அந்தாதியின் 49ஆம் பாடலும் திருமருகலில் அரவு தீண்டி இறந்த காதலனை உயிர்ப்பித்த கதையைச் சொல்கின்றது. அந்த வரிகள் பின்வருமாறு:-

**“வயலார் மருகில் பதிதன்னில்
வாளரவால் கழயுண்டு
அயலா விழுந்த அவனுக்கு
இரங்கி அறிவுழிந்த
கயலார் கருங்கண்ணிதன் துயர்
தீர்த்த கருணை வெள்ளம்
புயலார்தரு கையினான் என்னத்
தோன்றிடும் புண்ணியமே”**

மேற்படி பாடல்களில் பாலையைச் சோலையாக்கிய நிகழ்ச்சியும் பாம்பின் விடத்தால் இறந்த காதலனை உயிர்ப்பித்த நிகழ்ச்சியும் வெவ்வேறு நிகழ்ச்சிகள் என்பதும்; அவை வெவ்வேறு தலங்களில் இடம் பெற்ற நிகழ்ச்சிகள் என்பதும் வெள்ளிடைமலை; அதாவது பாலையை நெய்தலாக்கிய அற்புதம் வேறு; விடம் தீண்டிய காதலனை உயிர்ப்பித்த அற்புதம் வேறு.

2. ஆளுடைய பள்ளையார் திருச்சண்பை வருத்தம்

இதில் பத்துத் திருவிருத்தங்கள் உள்ளன. இதன் 3ஆம் பாடலில், திருமருகலில் ஞானசம்பந்தர், ஒரு காதலியின் துன்பத்தைத் துடைப்பதற்காக, அரவு தீண்டி இறந்த அவளது கணவனை உயிர்ப்பித்த அற்புதம் விவரிக்க கப்படுகிறது. அந்த அடிகள் பின்வருமாறு:-

**“குவளைக் கருங்கண் கொடியிடை
துன்பம் தவிர அன்று
துவளத் தொடுவிடம் தீர்த்த
தமிழின் தொகை செய்தவன்”**

இவ்விருத்தத்தின் 4ஆம் பாடலில், நனி பள்ளியில் இருந்த நிலத்தின் பாலைத்தன்மையை நெய்தல் தன்மை கொண்ட நிலமாக்கிய செய்தி காணப்படுகிறது. அந்த அடிகள் பின்வருமாறு:-

**“கள்ளம் பொழில் நனிபள்ளித்
தடம்கடம் ஆக்கி அஃதே
வெள்ளம் பணி நெய்தல் ஆக்கிய
வித்தகன் வெண்குருகு”**

மேற்படி பாடல்களிலும் விடம் தீர்த்த நிகழ்ச்சியும் பாலையை நெய்தல் ஆக்கிய நிகழ்ச்சியும் வெவ்வேறு நிகழ்ச்சிகளாகவே காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

3. ஆளுடைய பள்ளையார் திருஉலாமாலை

இந்த உலாமாலையில் 143 கண்ணிகள் உள்ளன. இவற்றுள் 75ஆம் கண்ணியிலிருந்து 82ஆம் கண்ணிவரை உள்ள கண்ணிகள் ஞானசம்பந்தர் செய்த வெவ்வேறு அற்புதங்கள் பற்றிக் கூறுகின்றன.

நனிபள்ளியில் பாலையை நெய்தலாக்கிய செய்தியை 75ஆம் கண்ணி விவரிக்கின்றது. அந்தக் கண்ணி வருமாறு:-

**“ஞாலத்தினர் அழிய மன்னு நனிபள்ளியது
பாலதைனை நெய்தல் ஆக்கியும்”**

திருமருகலில் கணவனை இழந்த பெண்ணுக்கிரங்கிக் கடுவிடத்தால் இறந்த கணவனை உயிர்ப்பித்த செய்தி 137ஆம், 138ஆம் கண்ணிகளில் பேசப்படுகின்றது. அந்தக் கண்ணிகள் பின்வருமாறு:-

**“பெண்ணிரக்கம் அன்றே பிறநுதலீர் மாசுணத்தின்
நன்னு கடுவிடத்தால் நாட்சென்று விண்ணுற்ற
ஆருயிரைமீட்டு அன்றவனை அணிமருகல்
உரறிய வைத்த தெனஉரைப்பார்”**

மேற்படி கண்ணிகளில் பாலையை நெய்தலாக்கிய நிகழ்ச்சி நனிபள்ளியிலும், விடத்தால் இறந்தவனின் உயிரைமீட்ட செய்தி திருமருகலிலும் இடம்பெற்றதாகவே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

4. ஆளுடைய பள்ளையார் திருக்கலம்பகம்

இக்கலம்பகத்தில் 49 பாடல்கள் உள்ளன. இவற்றில் 9ஆம், 15ஆம், 18ஆம், 24ஆம், 26ஆம், 35ஆம், 41ஆம் பாடல்கள் ஞானசம்பந்தர் செய்த அற்புதங்கள் பற்றிக் கூறுகின்றன.

இவற்றுள் 15ஆம் பாடலில், ஞானசம்பந்தர் திருமருகலில், விடம் தீண்டி இறந்து போனவனை உயிர்ப்பித்த கதை பேசப்படுகிறது. அந்தப் பாடலின் முக்கிய வரிகள் பின்வருமாறு:-

**“வியலியற் திருமருகலிற் கொடு
விடமழித்தருள் போதன்”**

இந்தக் கலம்பகத்தில் இறந்தவனின் விடம் தீர்ந்த நிகழ்ச்சி திருமருகலில் நடந்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

5. ஆளுடைய பள்ளையார் திருத்தொகை

இது திருஞானசம்பந்தாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைச் தொகுத்துரைக்கின்ற நூல்.

இது கலிவெண்பாவில் அமைந்தது. அறுபத்தைந்து அடிகளைக் கொண்டது. இதன் 16ஆம் 17ஆம் அடிகள் பாலையை நெய்தலாக்கிய செய்தியைக் கூறுகின்றன. அந்த அடிகள் பின்வருமாறு:-

**“தாமும் சரணச் சதங்கைப் பருவத்தே
பாலையும் நெய்தலும் பாடவல்லான்”**

இந்தத் திருத்தொகையின் 21ஆம் அடி, திருமருகலில், பாம்பின் விடம் தீர்த்த செய்தியைக் கூறுகின்றது. அந்த அடி பின்வருமாறு:-

**“தென்னவன் நாடெல்லாம் திருநீறு பாலித்த
மன்னன் மருகல்விடம் தீர்த்தபிரான்”**

மேற்படி திருத்தொகையிலும், பாலையை நெய்தலாக்கிய செய்தியும், திருமருகலில் விடம் நீக்கிய செய்தியும் வெவ்வேறு நிகழ்ச்சிகளாகவே குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

6.ஆளுடை பள்ளையார் திருமும்மணக்கோவை

இது அகவல், வெண்பா, கட்டளைக் கலித்துறை ஆகிய மூவகைப் பாக்களால் முப்பது பாடல்களைக் கொண்டமைந்த நூல்.

இதில் வருகின்ற ஓர் அகவல் பாவில், ஞானசம்பந்தர் விடத்தால் இறந்த காதலனை உயிர்ப்பித்த நிகழ்ச்சி உரைக்கப்படுகிறது. அந்த அடி வருமாறு:-

“பேதுறு பெண்ணின் விடமே அடைத்தது”

இந்த மும்மணிக்கோவையில் விடம் நீக்கிய நிகழ்ச்சி மட்டுமே குறிக்கப்படுகிறது.

மேற்படி நூல்கள் எல்லாவற்றிலும், நனிபள்ளிச் செய்தியும்; திருமருகல் செய்தியும் வெவ்வேறு நிகழ்ச்சிகளாகவே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. மேற்படி செய்திகளைக் கருத்திற் கொள்ளாமல், திருக்களிற்றுப்படியாரில் உள்ள வெண்பாவை முழுக்க முழுக்க நம்பி, வித்துவான் காத்திகேயன் அவர்களின் தவறான வழிகாட்டலில் சென்றதால் சோ.ப. அவர்களின் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை ஒரு தவறான முடிவுக்கு வந்துவிட்டது என்றே தோன்றுகிறது.

சோ.ப. அவர்கள் தாம் எடுத்துக்கொண்ட தீர்மானத்திற்கு ஆதாரமாகச் சில விடயங்களை முன்வைக்கிறார்.

1. அவற்றுள் ஒன்று ஞானசம்பந்தர் தமது தேவாரங்களில் திருநனிபள்ளியையோ, திருநனிபள்ளி அமைந்திருந்த பிரதேசத்தையோ பாலைவனமாகக் குறிக்காமல் சோலைவனமாகவே குறித்திருக்கிறார் என்பது ஒன்று.
2. சேக்கிழாரும் தமது பெரியபுராணத்தில் திருநனிபள்ளியைச் சோலைவனம் சூழ்ந்த இடமாகவே குறித்திருக்கிறார் என்பது மற்றொன்று.
3. நம்பியாண்டார் நம்பி அவர்கள் அடுத்தடுத்து வழத்திய பாலையை நெய்தலாக்கிய செய்தியைச் சேக்கிழார் தமது பெரியபுராணத்தில் சேர்க்கவில்லை என்பது மற்றொன்று.

4. ஆறுமுகநாவலரும் தம்முடைய பெரிய புராணத்தில் பாலையை நெய்தலாக்கிய செய்தியைக் குறிப்பிடவில்லை என்பது வேறும் ஒன்று.
5. அப்பர் பெருமான் கூடத் திருநனிபள்ளிபற்றிப் பாடிய பதிகத்தில், திருநனிபள்ளியைச் சோலைசூழ்ந்த பிரதேசமாகவே விவரித்திருக்கிறார் என்பது இன்னொன்று.
6. திருநனிபள்ளியைப் பாடும்போது, வேறு பலநிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிட அப்பர், பாலையை நெய்தலாக்கிய செய்தியைச் சொல்லாமல் விட்டிருப்பாரா? என்பது வேறுமொரு கேள்விக்களை.

மேற்கண்டவர்கள், பாலையை நெய்தலாக்கிய நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிடாமையால், **“பாலைநெய்தல் பாயது”** என்ற தொடருக்கு வேறு கருத்து இருக்க வேண்டும் என்ற விபர்தமான ஒரு முடிவுக்கு வந்து, அதற்கு ஆதாரமாகத் திருக்களிற்றுப்படியாரில் வருகின்ற இரண்டு வெண்பாக்களைத் தமக்குப் பக்கபலமாகத் தூக்குகிறார் சோ.ப. அவர்கள்.

அவர் தமக்குத் துணையாகத் தூக்கிய முதற் பாடல் பின்வருமாறு:-

**“ஓடும், சிவிகை, உலவாக்கிழி, அடைக்கம்பாடல்
பனை, தாளம், பாலைநெய்தல் ஏடதீர்ப்
பென்புக்குயிர் கொடுத்தல்,**

நங்கிவைதா மோங்குபுகழ்த்

தென்புகலி வேந்தன் செயல்”

இதில் பத்து அதிசயங்கள் மட்டுமே பேசப்படுகின்றன. சம்பந்தர் புரிந்தவை இருபதுக்கு மேற்பட்ட அதிசயங்கள். இப்படியிருந்தும் **“நங்கிவைதாம் ஓங்குபுகழ் தென்புகலி வேந்தன் செயல்”** என்று தேவநாயனார் அற்புதச் செயல்களின் எண்ணிக்கையை மட்டுப்படுத்திக் கூறுவதுகூட மன்னிக்கமுடியாத குற்றமாகவேபடுகிறது. இந்தப் பாடலை ஆயுதமாகத் தூக்கிய சோ.ப. அவர்கள்:-

“பாலை நெய்தல் என்பதைப் பாலை நிலத்தை நெய்தல் நிலமாக்கியமை என்று கொள்வோமாயின் இவற்றுள் திருமருகலில் பாம்புத்தீண்டி இறந்த வணிகனை உயிர்ப்பித்தமை இல்லாதுபோய் விடுகின்றது”

என்று சோ.ப. அவர்கள் கவலைப்படுகின்றார்கள். ஏன் இந்தக் கவலை அவருக்கு? அந்தச் செய்தி இந்தப் பாடலில் குறிப்பிடப்படாததையிட்டு அவர் ஏன் கவலைப்படுகிறார் என்பது புரியவில்லை. மேற்படி பாடலில் சம்பந்தரின் எல்லா அற்புத நிகழ்ச்சிகளும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன என்றாற்போல் அல்லவா சோ.ப. வாதிடுகிறார். சம்பந்தர் செய்த எல்லா அற்புதங்களும்

மேற்படி பாடலில் வெளிப்படவில்லை என்பதை ஏற்க அவர் ஏன் மறுக்கிறார். ஆகவே, சோ.ப.வின் இந்த வாதம் செல்லாது.

சோ.ப. அவர்கள். தம்முடைய வாதத்திற்கு ஆதாரமாகத் தூக்குகின்ற இரண்டாவது ஆயுதம், திருக்களிற்றுப்படியாரில் வருகின்ற பின்வரும் வெண்பா:-

“பாலைநெய்தல் பாடியதும் பாம்பொழியப் பாடியதும் காலனை யன்றேவிக் கராம்கொண்டபாலன் மரணம் தவிர்த்ததும் மற்றவர்க்கு நம்தம் கரணம் போலல்லாமை காண்”

இந்தப்பாடலை விளக்க வந்த சோ.ப. அவர்கள் பின்வருமாறு வாதிடுகிறார்:-

“இங்கே மூன்று அற்புதங்கள் சொல்லப்பட்டன. பாம்பொழியப் பாடியவர் - அதாவது அரவு தீண்டியிறந்த அப்பூதியடிகளின் மூத்த மகனை உயிர் பெறச் செய்தார் அப்பர் பெருமான். முதலை விழுங்கிய சிறுவனை உயிர்ப்பித்தவர் சுந்தரர். எனவே இவ்விரண்டோடும் வைத்தெண்ணத்தக்கது ஓர் உயிர்மீட்ட செய்தியாகத்தானே இருக்க வேண்டும்? நிலத்தின் இயல்பை மாற்றிய செய்தி இந்த வரிசையில் வராதே. ஆக, பாலைநெய்தல் பாடியது ஓர் உயிர் மீட்ட அற்புதமாக இருக்க வேண்டும். சம்பந்தர் புரிந்த உயிர் மீட்ட அற்புதம் திருமருகலில் விடம் தீண்டியிறந்த வணிகனை உயிர்ப்பித்தது. அ. தெப்படி பாலைநெய்தல் பாடியதாகும் எனக் கேட்பின், அவ்வரலாற்றைத் தனித்து நோக்க வேண்டும்.”

என்று சட்டத்துறையினர் போல அழிவழக்குப் பேசுகிறார் சோ.ப. அவர்கள்; தமது அழிவழக்கை நிலைநாட்ட அவர் அகத்துறைக்குள் புகுந்து, பாலைக்குரிய உரிப்பொருள் என்ன, நெய்தலுக்குரிய உரிப்பொருள் என்ன என்று கண்டுபிடித்து, வல்லடிவாதம் பேசி, பாலைநெய்தல் பாடியது என்ற நிகழ்ச்சி மருகலில் நிகழ்ந்த உயிர்ப்பிப்பு நிகழ்ச்சியைக் குறிக்கும் என்று முடிக்கிறார் சோ.ப.அவர்கள். திருநனிபள்ளியில் நிகழ்ந்த ஒரு நிகழ்ச்சியாக நம்பியாண்டார் நம்பி பல இடங்களில் கூறிய நிகழ்ச்சியைத் திருமருகலில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியாகச் சோ.ப. அவர்கள் காட்ட முயல்வது அமாவாசைக்கும் அய்யரின் குடுமிக்கும் முடிச்சுப்போட முயலும் ஒரு முயற்சியாகும்.

சைவத்தைப் போற்றுகின்ற தமிழ்ப் புலமையாளர் இக்கட்டுரையை நுணுக்கமாக நோக்கி கருத்து வழங்கினால் மகிழ்வேன். சோ.ப.அவர்களும் மகிழ்வார்.

○○○

ஒரு குற்றச்சாட்டு

பிரபஞ்சத்தின் பெருங் கடவுளர்கள் சிறிய கடவுளர்கள் உப கடவுளர்கள் கடவுளர்களின் பிரதிநிதிகள் பிரதிநிதிகளின் பிரதிநிதிகள் என அவை கூடியிருக்கின்றன.

அவர்களுக்கு மத்தியில் உலகத்தின் அத்தனை மனிதர்களின் மீதும் பேரன்பை வைத்த குற்றத்திற்காக ஒரு மனிதன் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறான். விசாரணை துவங்கப் போகிறது. அவையின் அமைதி வேண்டி சத்தியங்களால் ஆன காண்டா மணியை சூரியன் ஒலிக்கச் செய்கிறான். அது சொர்க்கம் நரகம் தொட்டு ஆரும் அறியா பிரபஞ்சத்தின் எல்லை வரை ஒலிக்கிறது. எங்கும் அமைதி. மேகங்கள் நகரும் சத்தம் கூட கேட்கவில்லை.

அன்பின் கடவுள் அந்த மனிதனை குருரத்தோடு கூர்ந்து பார்த்து கேட்கிறான் “ யார் நீ ? “. அன்பின் வரம்பை மீறியவன் அமைதியாக பதிலளித்தான் “ நான் உங்கள் அத்தனை பேரை விடவும் ஒரு மாபெரும் பைத்தியக்காரன்”.

- ஐனார்த்தன்

“சீய்.. போ நாயே” என்று ஒரு நாயை கடுமையாகத் திட்டி விரட்டிக்கொண்டிருந்தான் மாட்டியா. அவன் கையில் வைத்திருந்த ரொட்டித்துண்டை அவனறியாமலேயே அந்த நாய் கௌவியிருந்தது.

தான் பசிகொண்ட அளவிற்கு ஒரு ரொட்டி போதாதென்றெண்ணி வெகு பிரயத்தனப்பட்டு அந்த ரொட்டியை இரண்டு சரிவட்டப் பகுதிகளாக பிரித்து இரு ரொட்டிகளாக்கியிருந்தான்.

அந்த ரொட்டியின் மத்தியில் ஓரிரு இடங்களில் கருகிப்போயிருந்தமையால், எத்தனை பக்குவமாக ரொட்டியை பிரித்தும்சுட ஒரு வட்டத்தில் சில துளைகள் ஆங்காங்கே தென்பட்டன. அவன் ரொட்டியின் ஒரு பக்கம் முழுவதுமாக மாசிச்சம்பலைப் பரப்பிப்பூசி அதனை அப்படியே சுருளாக்கி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அனுபவித்துப் பசியாறிக்கொண்டிருந்தான். நன்கு நேரமெடுத்து நேக மென்று விழுங்கினான்.

பிரித்தெடுத்த இரண்டாவது ரொட்டியின் அரைவாசிப் பங்குதான் நாயிடம் பறிபோயிருந்தது. மாட்டியா மீண்டுமொருமுறை கோபமாகத் திட்டினான்.

“சனியனே... எங்கிட்டயா புடுங்கி திங்கனும்...?”

ஒரு கல்லை எடுத்து நாயின் முதுகைக் குறிபார்த்து அடித்தான். சாமர்த்தியமாய் நாய் விலகிக்கொண்டதால் அந்தக்கல் வாலுடன் உரசியபடி தூரமாய் சென்று விழுந்தது.

மாட்டியா தன்னை அடிப்பானென்று அந்த நாய் சிறிதும் எதிர்பார்த்திருக்க வாய்ப்பில்லை. அவனை அந்த நாய் முறைக்கவும் இல்லை. பலவந்தமாகப் பறித்துக்கொண்ட ரொட்டியை அவசரமாய் மென்று விழுங்கியது. இன்னும் சிறிது தூரம் சென்று ஒரு காலை பக்கவாட்டில் தூக்கியபடி மூத்திரம் பெய்தபடியே மாட்டியாவைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

அவன் மேலதிகமாக நாலைந்து கெட்டவார்த்தைகளைச் சேர்த்து தனக்குத்தானே முணுமுணுத்தபடி நாயைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

மாட்டியா ஒல்லியாய் கறுப்பாய் இருப்பான். அவனிடம் முழங்கால் அளவிற்கு அணியத்தக்க இரண்டு கால்சட்டைகள் இருந்தன. அவற்றையே மாற்றி மாற்றி போட்டுக்கொண்டு திரியும் போது அவனது கால்கள் இரண்டும் குச்சி குச்சியாக நீண்டு சற்றே வளைந்தாற் போல தோற்றமளிக்கும். நடக்கும் போதும் ஒரு பக்கம் சரிந்தவனாய் ஒருகாலை இழுத்துப் பதித்து நடப்பான்.

சிறுகதை

மாட்டியா

பிரமிளா பிரதீபன்

தனக்கு முப்பத்தியாறு வயது பூர்த்தியாகிய போதும் இன்னுமே தன்னால் ஒரு பெண்ணைத் தேடிக்கொள்ள முடியாதிருந்ததால் அவன் மனதளவில் மிகவும் சோர்ந்தவனாய் தனியே நாட்களைக் கடத்திக்கொண்டிருந்தான்.

அவனுக்கிருந்த ஒரேயொரு துணை, நாய் மட்டுமேதான். அதுவும் அடுத்த வீட்டுக்காரனுக்கு சொந்தமானதாய் இருந்தது. அந்த வீட்டுக்காரனென்றால் நாய்க்கு சோறு வைப்பதுமில்லை சொந்தங்கொண்டாட வருவதுமில்லை.

சில நாட்களுக்கு முன்புவரை நாயின் மீதான அத்தீத வெறுப்பும் கொஞ்சம் பொறாமையும் கலந்த உணர்வொன்றே மாட்டியாவிடம் இருந்தது. அந்த ஒரு நாயினூடாக மொத்த நாய் வர்க்கத்தின் மீதே தன் பொறாமையை படரவிட்டபடியிருந்தான்.

பெரும்பாலும் நாய்களின் வாழ்வுமுறை மனித வாழ்வை ஒத்திருக்கக்கூடியது. ஆனால் அவை எதுவித பொறுப்புமற்று முழுச் சுதந்திரமாகத் திரிந்தன. நாய்கள் தாமாகக் குளிப்பதில்லை. நகம் வெட்டிக்கொள்வதில்லை. காலையில் எழுந்ததும் கண்ணோரத்தில் தேங்கி நிற்கும் கண்பூளை பற்றிய கவலை துளியளவும் இல்லை. எந்த நாயுமே சமைத்து உண்பதில்லை. அப்படியே சமைத்த உணவு கிடைத்தாலும் அவற்றைப் பங்கிட வேண்டிய கட்டாயம் அறவும் இல்லை. விரும்பினால் குரைக்கலாம். கோபம் வந்தால் கடிக்கலாம். ஒரு உள்ளாடையைத்தானும் உடுத்தி தன் மானத்தைக் காக்க அவைகளுக்கு தோன்றுவதேயில்லை. நினைத்த இடத்தில் சொறிந்து கொண்டும் உதறிக் கொண்டும் சத்தமிட அவைகளுக்கு எப்போது வேண்டுமானாலும் முடிகிறது.

மாட்டியா ஆரம்பத்தில் பொறாமைப் பட்டாலும் நாளடைவில் அந்த நாய் அனுபவிக்கும் சுதந்திர அனுபவத்தைத் தானே அடைவதாக எண்ணி அகமகிழ்ந்து கொண்டான். அடிக்கடி நாயை அவதானிக்கவும் பழகியிருந்தான். அந்த நாய்க்கு மஞ்சு என்றொரு பெயரையும் வைத்துக் கூப்பிட்டான்.

மஞ்சுவை அவன் அதிகமாக நேசிக்கத் தொடங்கியது அது பெண் நாய்களுடன் புணர்தலைக் கண்ட பின்புதான். மஞ்சு தனது துணை இதுவென முடிவெடுக்க எத்தகையதொரு அவகாசத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லையென்பதுடன் தன் துணைக்கும்

அத்தகையதொரு அவகாசத்தை அது தரவில்லை. கூடவேண்டும் என்றெண்ணிய மறுகணம் பெண்துணையைச் சம்மதிக்க வைக்கும் மன்மதக்கலை மஞ்சுவிற்கு அத்துபடியாயிருந்தது. இதுவரை மஞ்சுவடன் புணர்ந்த எந்த நாயுமே மஞ்சுவை மறுக்கவில்லையென்பதையும் மாட்டியா அவதானித்து வைத்திருந்தான்.

மஞ்சு புணர்தலில் ஈடுபடும் போதெல்லாம் மாட்டியா மஞ்சுவாக தன்னை உருவகித்துக் கொண்டு, அது பெறும் கூடலின்பத்தை தானும் பெற முயற்சிப்பான். அப்போதெல்லாம் சட்டென தோன்றி மறையும் மின்னலென சசீலாவின் நினைவும் உடலெலங்கிலும் பரவியோடத்தொடங்கும். அவளிடம் தன்னை வெளிப்படுத்திய விதம் முறையற்றதெனத் தெரிந்திருந்தாலும், தன் திமிர்த்தனத்தை ஏதோ ஒரு விதத்தில் நிரூபித்துவிட்டதாய் அவனது ஆழ்மனது குதாகலிக்கும்.

மாட்டியாவை வேண்டாமென மறுத்த ஐந்தாவது பெண்ணவள்.

ஆரம்பத்தில் சசீலாவிற்கு மாட்டியாவைப் பிடித்துப் போயிருப்பதாய்தான் கூறிக் கொண்டிருந்தான். ஆனாலும் அவள் கண் பார்வையற்றவள் என்ற ஒரேயொரு காரணத்தாலேயே தன்னை மணக்க சம்மதிருக்கக் கூடுமென்றும் திடீரென ஒருநாள் அவனைப் பிடிக்கவில்லையெனக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கப் பதாகவுமே மாட்டியாவிற்கு தோன்றியது.

அவளை ஒரு தடவை சந்தித்து நெருங்கிப் பேசினால் கூட அவள் தன்னை மறுக்கத் தொடங்குவாளென அவனது கடந்த கால அனுபவம் மாட்டியாவை எச்சரித்தப்படியே இருந்தது. அப்படி ஒரு சம்பவம் நடப்பதற்கு முன்பாகத் தான் முந்திக்கொள்ளாதலே புத்தி சாலித்தனமென எண்ணி சந்தர்ப்பம் பார்த்துக் காத்துக்கொண்டிருந்தான்.

சசீலா ஒரு கிண்ணத்தில் புளிச்சாதம் கொண்டு வந்திருந்தான். வாசலில் நின்றபடியே “புளிச்சோறு” என்றான்.

மாட்டியா தனக்கானதாக அந்த சந்தர்ப்பத்தை எண்ணிக் கொண்டான். விருப்பத்துடன் அல்லது கட்டாயப்படுத்தியேனும் அவள் தன்னையே நம்பி நிற்கும் ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கிவிடுவதெனத் தீர்மானித்தான்.

அக்கம் பக்க வீடுகளிலும் ஆள்அரவமற்ற பொழுதது. படாரென அவளது கையைப் பிடித்து வீட்டினுள்ளே இழுத்தான். அவளது

மௌனம் அவனுக்குள் ஒரு உத்வேகத்தைப் பிறப்பித்திருந்தது. தவறென்று தெரிந்திருந்த போதிலும், ஏதோ ஒரு நப்பாசையிலேயே எல்லை மீறத்துணிந்தான்.

தன் பதட்டத்தை அடக்குவதாய் எண்ணி வேகமான இதயத்துடிப்பைத் தணிக்க ஒருகையால் நெஞ்சை அழுத்திப் பிடித்தவாறே மற்றைய கையால் அவளை இழுத்தணைத்தான். அதுவரை பொறுமையாய் வெட்கித்து நின்றவள் திடீரென அவனை விலக்கித் தள்ளியவளாய் “மொதல்ல போயிட்டு குளிர்” என்றாள்.

“நாத்தம் புடிச்ச மூதேசி... என்னய விடுடா...” என்று சத்தமாகக் கத்தினாள். அவனிடமிருந்து விடுபட வேகமாகத் திமிறினாள்.

இதுவே உலகின் அதிகபட்ச அவமானமாய் இருக்கவேண்டுமென அக்கணத்தில் தோன்றிய தவனுக்கு. அவளை எத்தி மிதிக்க வேண்டும் போலிருந்தது.

கோபம் தலைக்கேறிய வேகத்தில் அவளைப் பலவந்தமாக இறுக்கிப்பிடித்து அசையவிடாமல் அமத்தி முத்தமிடுவதாய் எண்ணிக்கொண்டு முர்க்கத்தனமாய் இயங்கினான். சசீலாவின் அலறல் சத்தத்தை நிறுத்த ஒருகையைப் பயன்படுத்தியிருந்தால், அவள் திமிறித் தன்னிடமிருந்து ஓடி விடக்கூடுமென்பதால் கிடைத்த அந்த நிமிடங்களுள் அவளை ஆனமட்டும் ஸ்பரிசித்துக்கொண்டு கொஞ்ச மாய்த் தன் பிடியைத் தளர்த்தினான். அவள் காறி உமிழ்ந்துவிட்டு கெட்டவார்த்தையில் திட்டியபடியே தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு பதறியோடத் தொடங்கினாள்.

கண்பார்வையற்ற ஒரு பெண்ணிடம் தான் இவ்விதம் நடந்துகொண்டது தப்போ வென்று தோன்றினாலும், அவள் தன்னை உதாசீனப்படுத்தியதற்கான தண்டனையைக் கொடுத்துவிட்டதாய் தனக்குத்தானே ஆறுதல் பட்டுக்கொண்டான் மாட்டியா. அவனது கை கால்களெல்லாம் உதறலெடுத்திருந்தன. என்னதான் இருந்தாலும் ஒரு குருடிக்கு இத்தனை திமிர்த்தனம் இருக்கக் கூடா தென்றும் அவளைப் போகவிட்டது பெருந்த வறென்றும் இடைக்கிடையே எண்ணிக் கோபப் பட்டுக்கொண்டான்.

அவலட்சணமென்றும், அருவருப்பானவ னென்றும், பேசும்போது எச்சில் தெறிக்கின்ற தென்றெல்லாம் அவன் மறுக்கப்பட்டபோது ஏற்படாத வலி சசீலா வெறுப்புடன் தள்ளிய போது ஏற்பட்டிருந்தது. கண் தெரியாத

சசீலாவே தன்னை அருவருக்க தன் மீது ஓட்டிக் கொண்டிருக்கும் வியர்வையின் விட்டகலாத மணமே காரணமென ஊசிக்க அவனுக்கு அதிகநேரமெடுக்கவில்லை.

அதன் பிறகும் மாட்டியா பெண்களை கவரவென்று சற்றே வித்தியாசமாக முயற்சி செய்து கொண்டாணிருந்தான். தினமும் குளித்தான். துவைத்து காயவைத்த ஆடைகளை அணிந்தான். பெளடர் போட்டுக்கொண்டான். பற்பொடி பாவித்து பல் துலக்கினான்.

கண்ணோரத்தில் அடிக்கடி தேங்கிவிடும் கண்பூளையும் தான் விரும்பப் படாமைக்கு காரணமாகி விட்டிருந்த ஞாபகத்தில் கண்களை ஒன்றுக்கு மூன்று தடவைகள் தேய்த்துக் கழுவினான்.

சசீலாவைச் சமாதானப்படுத்த தொடர்ச் சியாக அவளை தேடிச்சென்று ஒவ்வொரு முறையும் அவமானப்பட்டுத் திரும்பினான். தன்னை நேசிக்குமொரு பெண்ணைத் தீவிரமாகத் தேடியலைந்தான். தான் ஒரு பெண்ணினால் நேசிக்கப்படுகிறோம் என்பதுவே ஒரு ஆணுக்கான அதியுச்ச அங்கீகாரமென்று தோன்றியதவனுக்கு. பெண்களை விலக்கிய தான்தொரு வாழ்வின் வெறுமை அர்த்த மற்றதாகவே இருந்தது. தன்னைப் பூரண மனிதனாக்குவதற்கு ஒரு பெண்ணினது துணை அத்தியாவசியம் என்பதையுணர்ந்தான்.

தொடர்ச்சியான உதாசீனங்களும் அவமா னங்களும் அவளை வேறுவிதமாக சிந்திக்கத் தூண்டின. பெண்கள் மீதான அவனது உணர்வு மெல்ல மெல்ல எதிர்பாலின விலங்கினங்கள் மீது தாவியிருந்தது. ஆடுகள், பூனைகள், பறவைகள் என்று எல்லா விலங்கினங்களது காதலையும் அவதானிப்பதில் அலாதிப் பிரியம் கொண்டிருந்தான்.

ஒரு தடவை பாம்புகளின் உச்சக்கட்ட உணர்வு நொடிகளைக்கூட கண்கொட்டாமல் பார்த்து மெய்சிலிர்த்துப் போயிருக்கிறான். இரண்டு பாம்புகளுமாய் ஒருமித்த அன்புடன் ஒன்றையொன்று ஆலிங்கனம் செய்து பின்னிப்பிணைந்தபடி ஒரு நடனத்தையொத்த அசைவுகளை வெளிப்படுத்துவதாகவே தோன்றியது.

உலகின் எல்லா ஜீவராசிகளும் காமத்தில் திளைத்தெழுந்து அதனை ஆதாரமாக்கியே வாழ்ந்துக் கொண்டிருப்பாதாய் ஒரு சந்தேகம் அவனுக்குள் இருந்து கொண்டேயிருந்தது.

இதையெல்லாம் தாண்டி ஒருபடி அதிகமாய்...

எதிர்வு

கணிதங்கள் பிழைப்பதில்லை காலச்சக்கரமோ நிற்பதில்லை
கலிகாலத்தின் வீச்சுகளெல்லாம் கண்ணீரில் கரைவதில்லை
புனிதர்கள் பூஜித்தமண்ணைப் புல்வர்கள் வணங்குவதில்லை
புகம்பம்புயல்மழை பூமியைப் புதுப்பிப்பதற்கு தவறுவதேயில்லை..!

அணிதிரளும் அரக்கர்களின்படை அழியாமற் போனதுமில்லை
ஆணவமும் அகங்காரங்களும் ஆட்சிசெய்ததாய் சரித்திரமில்லை
மனிதர்கள் வாழும்மண்ணில் மக்களுக்குத் தீங்குகளேயில்லை
மகாத்மாக்களாய்ப் பிறந்தவரும் மாமனிதரும் தாழ்வதேயில்லை..!

பிணிகளாலும் நோய்களினாலும் தேசம் பேரழிவுகண்டதில்லை
பிடிசாம்பலாகும் வாழ்வினைப் பித்துப்பிடித்தவர் அறிவதில்லை
கனியிருக்கக் காய்களைக்கவரும் காரியங்களும் தொடர்வதில்லை
காலத்தின் கணிப்புகளில் எந்தக் கயவர்களும் தப்புவதில்லை..!

கணனியில் வாழும்விலகில் காதலும் அன்பும் குறைவதில்லை
காட்டாறாய்ப்பெருகும் மனிதம் காகிதமலர்களைக் காண்பதில்லை
தனிமனிதசுதந்திரமும் பாதுகாப்பும் தாழ்ந்துவிடப் போவதில்லை
தாயகத்தின் துன்பியல்கள் தலைமுறைகள்தாண்டி நீழ்வதுமில்லை..!

இயர்மணியிலிருந்து...
அம்பலவன் புவணந்திரன்..

அவனது தலையில் அவ்வப்போது வந்து
தொலையும் பேன்களைத்தானும் அவன்
விட்டுவைப்பதாயில்லை. இரண்டு பேன்களை
ஒருசேரப்பிடித்து ஓரிடத்தில் போட்டு அவை
என்ன செய்யக்கூடுமென்ப பரிசோதித்துப்
பார்ப்பான்.

சிலநேரம் இரண்டும் இருதிசை நோக்கி
புரண்டோடும். அவன் வேண்டுமென்றே
இரண்டையும் அருகருகே இழுத்து வைப்பான்.
அவனது எதிர்பார்ப்பிற்கிணங்க அவை ஒன்றின்
மீது ஒன்றேறி கண்ணிமைக்கும் நொடிக்குள்
விலகியோடும்.

தான் பிடித்த பேன்களிரண்டுமே ஒரே
இனத்தினதாய் இருப்பதால் அல்லது இரண்டி
லொன்று மறுப்பு தெரிவித்ததால் விலகியிருக்க
வேண்டுமென எண்ணிக்கொள்வான். பேன்களில்
ஆண், பெண் எதுவெனக் கண்டுபிடிக்கும் வழி
முறையைத் தெரிந்துக்கொள்ள அவனுக்கு
யாதொரு வழியும் தென்படுவதாகத் தெரிய
வில்லை. பின் எங்கனம் இவை இணையக்
கூடும்...? பெண்மையை அடக்கி பலவந்தப்படுத்தி
அணுகும் முறைமையை இந்தப் பேனினைத்து
ஆண்கள் கற்றுக்கொள்ளவில்லையோ
என்னவோ...!

நாளுக்குநாள் அவன் காணும் ஒவ்வொரு
விலங்கினதும் அந்தரங்கம் குறித்ததான
தேடல் அவனை முழுவதுமாய் ஆக்கிரமிக்கத்
தொடங்கியிருந்தது.

என்னதான் அவனது பார்வை விசாலமாகிக்
கொண்டு போயிருந்தாலும், அவன்
அவதானித்த ஜீவன்களுள் அவனை மிகக்
கவர்ந்த உயிரினமாக நாய்கள் மட்டுமே
மாறிப்போயிருந்தன. குறிப்பாக மஞ்சவைத்
தன் ஆத்மாவென்றும் மஞ்சவின் வாழ்க்கை
தனக்கானதென்றுமான ஒரு மாயையில்
சிக்குண்டு கிடந்தான் மாட்டியா.

மஞ்சவின் ஒவ்வொரு கட்ட வாழ்க்கை
முறையினையும் அவதானித்து ஆனந்தம்
கொண்டான். கூடவே மஞ்சவின் காதலையும்
எப்படியோ கண்டுபிடித்தறிந்தான்.

அடுத்த தெருவில் உள்ள கபிலநிற
பெட்டைநாயைப் பார்க்கும் போதெல்லாம்
மஞ்ச தன்னிலை மறந்து ஓடுவதையும்
உரசி உரசி குதூகலிப்பதையும் மாட்டியா
அடிக்கடி கண்டிருக்கிறான். அந்தக் காதலுக்கு
தன்னுடைய பங்களிப்பு சிறிதளவேனும்
இருக்க வேண்டுமென்ற உந்தலில் மஞ்சவை

அழைத்துக்கொண்டு அந்தத் தெருப்பக்கம் போய்வருவதை மாட்டியா வழக்கமாக்கி கொண்டான்.

அவர்களைக் கண்ட மாத்திரத்தே அந்தப் பெட்டைநாய் இங்குமங்குமாய் ஓடியோடி சத்தமாய் குரைக்கத்தொடங்கும். அடுத்த நொடியிலேயே பாய்ந்து கடிக்கக்கூடுமென்ற விதத்தில் வெகுவாய் பாவனை செய்யும். பின், விடாமல் குரைத்த களைப்பில் உர்... உர்... என்று சப்தமிட்டபடியே முறைத்துப் பார்த்தபடி வாசலில் அமர்ந்துகொள்ளும்.

பெண்கள் வெளிப்படுத்தும் கோபங்களும் முறைப்புகளும் அனேக சந்தர்ப்பங்களில் வலிந்து ஏற்படுத்தப்பட்டவையாகவே இருக்கின்றன. தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுமொரு ஆயுதமாகவோ அல்லது உத்தியாகவோ தான் அவை பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அத்தகைய அதே அந்தக் குணம் இந்த நாய்களைத் தொற்றிக்கொண்ட அதிசயத்தை தான் மாட்டியாவால் புரிந்து கொள்ளவே முடியவில்லை.

நீண்ட நாளைக்கு பிறகான சந்திப்பொன்றை அந்நாய்களுக்கிடையில் ஏற்படுத்தியிருந்தான் மாட்டியா.

இரண்டினதும் பார்வை பரிமாறல்கள் அவை பரஸ்பரம் ஏதோ செய்தி கடத்திக்கொள்வதாகவே பட்டது. அது நாய்களின் புணர்ச்சிக்கான காலப்பகுதியாக இருக்க வேண்டும். அந்தப் பெண் நாயைக் குறிவைத்து மேலும் ஆறேழு ஆண் நாய்கள் சூழவும் காத்துக்கிடந்தன. அவை ஏக்கத்துடனும் இயலாமையுடனும் சந்தர்ப்பம் அமையும் வரை காத்திருந்தன.

மஞ்சு நல்ல சாமர்த்தியசாலி. சமயம் பார்த்து மிக அருகே போய் தன் நாவினால் அந்த பெட்டை நாயின் முகத்தாடையை ஸ்பரிசம் செய்து, தன் லீலையை மெல்லிதாய் ஆரம்பித்து முன்னேறிச்சென்றது. அந்த நாய் சடாரென தன்னை விலக்கிக்கொண்டு தனது அதிருப்திக்கான அறிகுறிகளுடன் கழுத்தைத் திருப்பி தன் முதுகையே வறட்வறட்டுவதற்கு சிலமுறை கடித்து பின் முன்னங்கால்களை சற்றே நீட்டி நெளித்தபடி உடலைக் குவித்து படுத்துக்கொண்டது.

மஞ்சு அந்த நாயின் பின்புறமாக சென்று ஸ்பரிசிக்க எத்தனித்த நொடியில் உர்ர்ர்..... என்ற அதிகூடிய சத்தத்துடன் மஞ்சுவை அந்த நாய் கடிக்கப் பாய்ந்தது. சளைக்காமல் மஞ்சு மீண்டுமொருமுறை அருகே செல்ல

அந்த நாய் வெறித்தனமாக பாய்ந்து எதிர்க்கத்தொடங்கியது.

புணர்தலுக்கான விருப்பம் என்பதை வலிந்து உருவாக்கிவிடுதல் அத்தனை சுலபமில்லையென்றே மாட்டியாவிற் கு தோன்றியது. சசீலா தன்னை விலத்தித் தள்ளி தாக்கத் தொடங்கிய விதம் கண்முன் நிழலாய்த் தெரியத் தொடங்கியது.

மஞ்சு தான் ஆண் என்ற திமிர்த்தனத்தை அங்கே பயன்படுத்தியிருக்கவில்லை. வெறிகொண்டு செயற்படவில்லை. பலவந்தப் படுத்த முனையவில்லை. கோபம் தலைக்கேறி தடுமாறவும் இல்லை. மிக நிதானமாகத் தன் துணையின் விருப்பமின்மைக்கு மஞ்சு மதிப்பளித்தாகவே மாட்டியா புரிந்துக் கொண்டான்.

மஞ்சு அவ்விடத்தினின்றும் விலகி மாட்டியாவை எதிர்பாராமல் நடக்கத் தொடங்கியிருந்தது.

மஞ்சுவைப் பின்தொடர்வதா வேண்டாமா வெனும் தயக்கத்துடன் மாட்டியா அசையாமல் நின்று கொண்டிருந்தான். சூழ நின்று மற்றைய நாய்கள் மொத்தமாய் ஒருமித்து அந்தப் பெண்நாயை நோக்கிச் சத்தமாய்க் குரைக்கத் தொடங்கியிருந்தன.

○○○

பகிர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

யாழ்ப்பாணம் சிலுவாய் வடக்கைச் சேர்ந்த ச. வெ. அரும்பலம் என்பவருக்கு **நாகை மௌன சுவாமி** என்கிற பெயரும் வழக்கத்தில் இருந்தது. இவர் பாடிய **நாகை நீலலோசனி அம்மன் போல் தோத்திரமானது** 1928ஆம் ஆண்டு அச்சேறியுள்ளது. தோத்திரத்தின் சில வரிகள் இங்கு தரப்பெற்றுள்ளன.

பந்தமாமல் வலக நிரபஞ்ச வெதனையை
பார்த்து நீ யிருப்பதெனா
பன்கொண்ட நாகையிறீ பதிய நீலாச்சயே
பார் பூத்த பரையனானே

வாய்மையுடன் சிறுகதை

மூலம் : பந்தூல ஜயரத்ன
தமிழில் : கலாநிபுணர் மாவனல்லாள்.எம். மன்ஸூர்

அன்றை நாளிதழைப் படித்து முடித்ததும் தேவேந்திரா சுவர் கடிகாரத்தைப் பார்த்தபடி தனது கண்ணாடியைக் கழற்றி பக்கமாக வைத்தார். நேரம் 8.30ஐத் தாண்டியிருந்தது. தலையில் கையைவைத்தபடி கட்டிலில் சிறிது நேரம் சாய்ந்தவண்ணம் சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தவர், சமையல் அறைப் பக்கமாகச் சென்று தனது மனைவி பிரேமா இடியப்பம் பிழிகின்ற அழகைப் பார்த்து ரசித்துக் கொண்டிருந்தார். அதிக இரத்த அழுத்தம் உள்ள காரணத்தினால் இரவில் இலகு உணவுவகைகளை உட்கொள்ளும் தேவேந்திரவுக்கு இடியப்பம், பிட்டு அல்லது இது போன்ற இலகு உணவு வகைகளைத் தயார் செய்துகொடுப்பது அவள் மிகவும் விருப்பத்தோடு செய்யும் காரியங்களில் ஒன்றாகும். என்றாலும் மனைவி அதில் கஷ்டப்படுவதைப் பார்க்க விரும்பாதவர் தேவேந்திர.

“பிரேமா இப்படியெல்லாம் கஷ்டப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை ஒரு வார்த்தை சொல்லியிருந்தால் போதும். நான் எனது பென்ஷன் பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டுவுரும் கையோடு இரண்டு பாணையும் கொண்டு வந்திருப்பேன், இல்லையா?”

“ஐயோ இண்டைக்கு பென்ஷன் பணத்தை எடுக்கப்பட்ட கஷ்டம்!”

“மகனும் ஆசைதான் அதனால்தான் இன்றைக்கு இடியப்பம் செய்ய எடுத்துக் கொண்டேன்.”

“நான் சமையலறைப் பக்கம் வந்ததும் அதைப் பற்றிக் கேட்கத்தான். மகன் ஏன் இன்னும் சணங்குறார் என்று ஒன்றும் தெரியல. இப்ப ஒருமாத காலமா அவர் இரவைக்கு வீட்டுக்குவர சணங்குறாரு. வேறு நாட்கள் என்டால் இந்தநேரம் வந்திருப்பார்.”

“இப்போ நேரம் என்ன?”

“எட்டேகால் மணி ஆகிறது. எட்டரை மணிக்கு வரும் கடைசி பஸ் ஸும் போயாச்சு. காரியாலய புகையிரதம் எல்லாம் போய் முடிஞ்சிட்டுது.”

“நேற்றும் நான் அதுபற்றிக் கேட்டேன்”

“இனி, என்ன சொன்னார்?”

“ஓட்டி (O.T) செய்யிறதாகத்தான் சொன்னார்.”

“சும்மா போங்க பிரேமா.! அரசாங்க ஓபிஸ்களில் ஓட்டி செய்யிறதப் பத்தி எனக்குத் தெரியாதா? அத்தகைய பைல்களுக்குள் சிக்கியிருந்தவன்தானே நானும்.”

“ஓட்டி செய்யிறதா?”

“சரி ஓட்டி செய்வதாகவே வைத்துக் கொள்வோமே. அதுவும் வாறதற்கு நேரம் காணுமே! நானும் அந்த வயசைக் கடந்தவன்தானே!”

“அதைப் பற்றி அவ்வளவாக அலட்டிக் கொள்ளத் தேவையில்லையே!”

“இப்போ இரண்டு கிழமையா பையன் மிகவும் குஷியாக இருக்கிறான். எந்த நேரமும் ஏதாவது ஒரு பாடலை முணுமுணுத்தபடி தனிமையாக எதை எதையோ நினைத்து சிரித்துக் கொண்டே இருக்கின்றான். பிரேமா பார்க்கவில்லையா?”

“வீட்டுக்கு வந்த நேரத்திலே இருந்து பேசாமல் பறையாமல் ஊமையாட்டமா இருக்கவேண்டும் என்டா நீங்கள் சொல்லுறீங்க? பொடியன்கள் அப்படித்தான்.”

“நேற்றும் வீட்டுக்கு வரும்போது எட்டுமுப்பது. இன்றைக்கும் அந்த பஸ்ஸிலும் வரவில்லை. இன்னும் ஒன்பது முப்பதுக்கு வரும் கடைசி பஸ் மாத்திரம்தான். நாங்கள் அவர் வரும் வரைக்கும் இங்கே லைட்டைப் போட்டுவைத்துக் கொண்டு கண்விழித்துக் காத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும்.”

“நான் விழித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். நீங்கள் வேண்டுமானால் போய் சாப்பிட்டுவிட்டு படுத்துக் கொள்ளுங்கள்.”

“நாங்கள் தூங்கிக் கொண்டிருந்ததுதான் இது எல்லாத்துக்கும் காரணம்.”

கணவரின் பேச்சில் திகைத்துப்போன பிரேமா கண்களை அகலவிரித்து அவரைப் பார்த்தாள். அவரது பேச்சில் பொதிந்து உள்ள அர்த்தத்தை அவளால் புரிந்துகொள்ள முடியாவிட்டாலும் ஏதோ ஒரு பாரதூரமான விஷயத்தைப் பற்றி அவர் அறிந்து வைத்திருக்கிறார் என்பதை மாத்திரம் அவளால் ஊகித்துக் கொள்ள முடிந்தது. கணவர் கோபத்துடன் இருக்கும் இந்தத் தருணத்தில் அதைத் தோண்டிப் பார்த்து மேலும் கோபத்தைக் கிளறாமல் அந்த இடத்தில் நடந்துகொள்ளும் விதத்தில் அவர்மீது இருந்த கவனத்தை

வேறுபக்கம் திருப்பியதோடு அவர் மீது இருந்த கவனத்தை சுவரில் இருக்கும் லைட் சவிட்சில் பார்வையைப் பதித்தாள்.

“அந்த சவிட்சை ஓப் பண்ணிப் போடுங்கள். அடுப்பில் தண்ணீர் கொதிக்கும் சப்தம் கேட்கிறது.”

“பிளேண்டி வேண்டும் என்று கேட்டீங்க தானே, இருங்க இதோ ஒரு நொடியில் போட்டுக் கொண்டுவாறேன்.”

சிறிது நேரம் சமையல் அறையில் கழித்த தேவேந்திர, மனைவி தயார் செய்துதந்த சூடான தேநீரை எடுத்துக் கொண்டு அலங்கார அறையில் போடப்பட்டிருந்த ஆசனம் ஒன்றில் அமர்ந்து தேநீரை ருசி பார்க்கத் தொடங்கினார். தனது இளைய மகனின் செயற்பாட்டால் ஏற்பட்டிருந்த கடுப்பு உள்ளத்தில் இருந்து இன்னும் நீங்கியிருக்கவில்லை.

மகனின் நடத்தையில் சந்தேகம் கொண்டு மேற்கொண்ட தேடுதலின் போதுதான் கண்டு கேட்டறிந்துகொண்டவற்றை மனைவியிடம் சொல்லுவோமா வேண்டாமா? என்ற மனப் போராட்டத்தில் மூளை குழம்பியிருந்தார். தேவேந்திர இளம் வயதில் பையன்கள் செய்யும் வயதுக்கு மீறிய எடக்குமிடுக்கான செயல்களுக்கு அப்பால் எதுவும் இருக்கமுடியாது என்ற கருத்துக்கு உள்ளம் இணங்கிப் போயிருந்தாலும் அதற்கு இடமளிக்கக் கூடிய ஏதோ ஓர் உணர்வு அந்நேரத்தில் சகலதையும் ஒருபுறம் தள்ளிவைத்துவிட்டு மேலெழுந்து நின்றது. இன்னும் இருபத்தி ஒன்பது வயதில் இருக்கும் அவன் இளம் வயதைத் தாண்டிருந்தான்.

தானும் இந்த வயதைத் தாண்டும்போது செய்த காரியங்களை நினைத்துப் பார்க்க எண்ணியபோது ஒரு மழைக்கால மாலை நேரத்துக்கு தேவேந்திரவை இழுத்துச் சென்றது.

“போவோமா ஒரு சிறியதொரு பயணம்?” தன்னுடன் ஒரே ரயிலில் பிரயாணம் செய்யும் காரியாலய நண்பரான பாலா அன்று அழைத்தவிதம் தனது நினைவுக்கு வந்தது.

“எங்கே?”
“நண்பர் ஒருவரின் வீட்டுக்கு அதிக தூர மில்லை. இங்கே பக்கத்தில்தான் ஆனால் கடைசி ரயிலில்தான் வீடுசெல்லவேண்டும்.”

பிரயாணத்தைப் பற்றிய சரியான தெளிவு இல்லாமல் நண்பருடன் விசாலமான வீடு ஒன்றுக்குச் சென்றதும் நடுத்தர வயதில் இருக்கும் ஒரு பெண் எங்கள் இருவரையும் வரவேற்ற விதமும், நண்பன் என்னைத் தனியாக விட்டுவிட்டு வீட்டுக்கு உள்ளே சென்ற விதமும் அதன் பின்னர் அங்குவந்த இளம் வயதுப் பெண் ஒருத்தி தன்னுடன் அளவளாவியவாறு

ஈ, ஈ, எவடக்கேடு!
- இணைவிரகு

சுமார் இருபது குதிரைகள் பந்தயத்துக்கு ஓடும்போது ஏறத்தாழ ஐயாயிரம்பேர் வயது வித்தியாசமின்றி, ஆண்பெண் வேறுபாடின்றி பார்த்துக்களிக்கிறார்கள் குதிரைகள்மீது பெருந்தொகையான பணத்தைக் கட்டுகிறார்கள் வெற்றி பெற்றவர்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள் கொண்டாடுகிறார்கள். மேலும் மேலும் குதிரைகளில் பணத்தைக்கட்டி தமது தொகையை 'டபிளாக்கப்' பார்க்கிறார்கள். குறுக்கு வழியில் அதிர்ஷ தேவதையை நம்பி பணக்காரர்களாகப் பார்க்கிறார்கள் சிலர் வெற்றியும் அடைகிறார்கள்!

பணத்தைக்கட்டி தோல்வியடைந்தவர்கள் பரிதாபத்திற்குரியவர்கள். எனினும் அவர்களும் விடுவதாயில்லை. மேலும், மீண்டும் குதிரைகளில் பணத்தைக்கட்டி மீண்டும் தோல்வியடைவார்கள், கவலையடைவார்கள், கடன்படுவார்கள், மதுவுக்கு அடிமையாவார்கள். இத்தியாதி இத்தியாதி! சிலர் தற்கொலை செய்து கொள்வதுமுண்டு.

இது ஒரு புறமிருக்க பத்துப்பேர் ஓட்டப்பந்தயமொன்று (Race) ஓடுகிறார்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதனைப் பார்க்க ஒரு குதிரையாவது வருகிறதா? பணம் கட்டுகிறதா? அவர்களது ஓட்டப் பந்தயத்தைப் பார்க்க ஒரு நாய்கூட வருவதில்லை!

ஈ! ஈ! வெட்கக்கேடு!

கைகளில் பிடித்து கட்டியணைத்து முத்தமிட முயன்றதும் குழம்பிப்போன நான் ஓரிரு அடிப் பாய்ச்சலில் வெளியில் வந்த முறையும் நினைவுகளில் தோன்றி மறைந்தது.

கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை தட்டிக் கழித்த தையிட்டு பின்னர் தான் கவலைப்பட நேர்ந்ததை நினைத்துப் பார்த்தபோது தேவேந்திரவுக்கு சிரிப்புத்தான் வந்தது. மீண்டும் ஒருமுறை நண்பருடன் அப்பயணத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று தீர்மானம் மேற்கொண்டிருந்தாலும் அதற்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லாமலேயே போய்விட்டதை எண்ணி அவர் கவலைப்பட்டார். இந்நினைவு வந்ததும் மகன் ஜனக்கவின் நடத்தையும் மனதில் எழுந்ததும் தேவேந்திரவுக்கு பயம் பிடித்துக் கொண்டது.

தனது மகனின் செயற்பாடுகளுக்கு அத்தகைய விஷயங்கள் காரணமாக அமைந்திருக்குமோ? என்ற ஒரு சந்தேகமும் தேவேந்திரவின் மனதை உலுப்பிக் கொண்டிருந்தது. பயத்துடன் கூடிய முகத்தை ஒரே திசையில் நோக்கிய வண்ணம் பார்வையைச் செலுத்திக் கொண்டிருந்த தேவேந்திர, தனது மனைவியின் குரலைக் கேட்டுத் திடுக்கிட்டு திரும்பினார்.

“என்ன இது பயந்து போயிருக்கிறீங்க? மேனி எல்லாம் இப்படி வியர்த்து இருக்கு, பிரஷராவது கூடிப் போச்சுதா?”

“இல்லை இல்லை அப்படி ஒன்றுமில்லை”

தேநீரும் நல்லா ஆறிப் போய் கிடக்குது. தேநீரை நீங்கள் குடிக்கவேயில்லை. என்ன அப்படி பெரிய யோசனை?”

“நான் யோசித்துக் கொண்டிருந்தது இந்தப் பையனின் சணக்கத்தைப் பற்றித்தான். எங்களைப் போலவே அல்லவே இப்போ வளருகிற பிள்ளைகள். நாங்கள் எண்டால் மானம், மரியாதைக்குப் பயந்து வளர்ந்தோம். எங்களுக்கு வீட்டுப் பொறுப்புகள் இருந்தன. இப்போ வளருகிற பிள்ளைகளுக்கு அந்தப் பயம் அச்சம் ஒன்றும் கிடையாது. பொறுப்பு என்பது கொஞ்சமும் இல்லை.”

“பாருங்கள் இந்தப் பையனை இன்னும் காணைல்ல, ஒன்பது அரையாச்சு. பையன் பல தடவைகள் மதுபோதையில் குடிச்சுப் போட்டு வருவதை பிரேமா கவனிக்கவில்லையா?”

“ஐயோ கடவுளே! எனக்கு கொஞ்சமும் விளங்கவில்லையே! நான் அதைப்பற்றி அவ்வளவு பெரிதாக கணக்கில் எடுக்கவில்லை.”

“பாட்டிகளுக்குப் போனால் கொஞ்சம் பியர் அது இதுன்னு யாரும் எடுக்காமல் இருப்பதில்லை. கிட்டடியில் நான் கண்டேன். அவரட சாக்கில களியாட்டக் கிளப் மெம்பர் காட் ஒன்று இருந்தது. அந்த களியாட்ட

கிளப்புகளில் மிகவும் மோசமான விஷயங்கள் நடக்கின்றன. இரவானால் வீட்டுக்கு வந்துவிடவேண்டும் என்று எத்தன தடவைகள் சொல்லியிருக்கின்றோம். இதற்குப் பிறகு பையன் வரும் வரையில் நாங்கள் ரெண்டு பேரும் விழித்துக் கொண்டிருப்போம். வேற நாட்களைப் போலல்லாது பையனை நல்ல முறையில் கவனிக்கவேண்டும். கூடியவிரைவில் பையனுக்கு ஒரு கலியாணத்தைச் செய்து வைப்போம்.”

“அவசரமாக கலியாணம் செஞ்சிவைக்க பொம்புளைகள கடையில் விற்க வச்சிருக்கிறாங்களா என்ன?”

“ஏன் பிரேமா அந்த சீதனம் போதாதுன்னு கைவிட்ட சம்மந்தம் எப்படி? அதற்கு விருப்பம் தெரிவித்தால் என்ன? பையனும் விருப்பம் தானே! அந்தப் பிள்ளையும் பட்டதாரி டீச்சர்தானே! எனக்கென்றால் அது நல்லது என்றுதான் படுது.”

“சீதனம் இல்லாமல் எப்படிங்க?”

“சீதனம்... அதனால்தானே பிரச்சினை உருவாகுது. உங்களுக்கு தேவை சீதனம். இந்தக் காலம் சீதனத்தைப் பார்த்தால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. இந்தப் பிரச்சினைக்கு நாங்களும் பொறுப்புக்கூற வேண்டும்.”

“மகனுக்கு அவசரமாக கலியாணத்தை முடிச்சவச்சிட்டால் எல்லாப் பிரச்சினையும் முடிந்துவிடும். அப்பொழுது பையனுக்கு ஒரு பொறுப்புன்னு வந்தும்தானே! அதே நேரம் கணவனைச் சரிக்கட்டி எடுக்க மனைவி தெரிந்துகொள்ளுவாள் இல்லையா? வந்த சம்மந்தம் எல்லாத்தையும் நீங்கதான் தட்டிக் கழிச்சீங்க. இப்படியே போனால் இல்லாத பிரச்சினைகள் இன்னும் இன்னும் உருவாகும் இல்லையா?”

“என்ன பிரச்சினை?”

“இல்லை ஒன்றுமில்லை.”

“இல்லாமல் இல்லை நீங்கள் எதையே என்னிடம் மறைக்கின்றீர்கள், என்ன நடந்திருக்கிறது?”

“மகனுக்கு ஒபிஸில் பொம்புள ஒன்றுடன் சம்பந்தம் இருக்குதாம்.”

“என்ன பொம்புள ஒன்றுடனா?”

“ஆம், விவாகரத்துப் பெற்ற பொம்புளை ஒன்றுடன்தான்.”

“ஐயோ கடவுளே! இங்கே என்ன நடக்கப் போகிறதோ?”

“கவலைப்படாதீங்க பிரேமா? இது ஒரு அனுமானத் தகவல் மாத்திரம்தான்.”

○○○

வாழைப்பழத்திலும் விதைகள் உண்டு!

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தின் முன்னாள் தத்துவவியல் பேராசான் கலாநிதி காசிநாதன், பதினைந்து வருடங்களுக்கு மேலாக மெல்பனில் வாழ்கிறார். இருந்தாலும் பொதுவெளியில் அவர் தன்னைப் பெரிதும் அடையாளப் படுத்திக் கொள்வதில்லை. இப்படிச் சிட்னியில் அமைதியாக வாழும் இன்னொரு பேராசிரியர், கலாநிதி இந்திரபாலா. இவருடன் எனக்குப் பெரிய தொடர்பில்லை. காணுமிடத்தில் வணக்கம் சொல்லி மரியாதை செலுத்துவதுடன் சரி. இந்த வரிசையில் இணைந்து கொள்ளும் இன்னுமொருவர் சிட்னியில் வாழ்ந்து சமீபத்தில் மறைந்த (2019) தமிழ்ப் பேராசிரியர் பொன். பூலோகசிங்கம். இவர்கள் எல்லோரும், எமது சமுதாயத்தின் பொக்கிஷங்கள். நமது சமூகம் இவர்களைச் சரியாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லையோ? என்ற ஆதங்கம் எனக்கு எப்பொழுதும் உண்டு. புலம்பெயர் தேசத்தில் “எல்லோருக்கும் எல்லாம் தெரியும்” என்ற நிலைப்பாடுதான் இதற்கான சுருக்கமான பதில்.

கலாநிதி காசிநாதனுடன் நான் அடிக்கடி தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு பேசுவேன். அவருடன் பேசுவது உவப்பானது. பல விஷயங்களை அவரிடமிருந்து அறிந்துகொள்ளலாம். சமீபத்தில் அவருடன் பேசியபோது, தனது பின்வளவில் செழிப்பாக வளர்ந்த வாழையொன்று ஐந்து சீப்பில் குலை தள்ளியிருப்பதாகச் சொன்னார்.

அப்படியா? என நான் ஆச்சரியப்பட்டேன். ஐந்து சீப்பில் வாழை குலை தள்ளுவது ஒன்றும் புதினமில்லை. ஆனால் அவர் வாழும் மெல்பனில் அது ஆச்சரியம்தான்.

அவுஸ்திரேலியா ஒரு நாடு மட்டுமல்ல, கண்டமும் கூட! இங்கு வெப்ப வலயம், உபவெப்ப வலயம், குளிர் வலயம் என மூன்று மண்டலங்களும் உண்டு. பூமத்தியரேகைக்கு கீழே, பூமிப்பந்தின் தென் முனைப்பக்கமாக அவுஸ்திரேலியா அமைந்திருக்கிறது. இதனால் பூமத்தியரேகைக்கு மேலே இருக்கும் நாடுகளுக்கு, அவற்றின் குளிர் காலங்களில் இங்கிருந்து, விவசாய உற்பத்திகளைப் பெருமளவு ஏற்றுமதி செய்யமுடியும். இதுவே இந்த நாட்டுப் பொருளாதார வெற்றியின் சூக்குமம் எனச் சொல்வார்கள்.

இந்த வகையில் பலதும் பத்தும் பேசிய காசிநாதன் சுழன்றடித்து மீண்டும் வாழைக்குலை விஷயத்துக்குவந்து, “வாழைப்பழம் நிறைய பெரியபெரிய கொட்டைகள் இருக்குதடாப்பா” எனச் சொல்லிச் சிரித்தார்.

காலாதிகாலமாக, எமக்குத் தெரிந்த வாழைப்பழத்தில் விதைகள் இல்லை. அன்னாசியிலும் இல்லை. பிற்காலங்களில் இனவிருத்தி செய்யப்பட்ட திராட்சை, தர்பூசணி, பப்பாளியிலும் விதைகள் இல்லை. இதுபற்றிய விபரம் அறியவே காசிநாதன் என்னைத் தொடர்பு கொண்டார் என்பதைப் புரிந்துகொண்டேன்.

அவர் தனது துறை சார்ந்த நூல்கள், மட்டுமல்ல அதற்கு வெளியேயும் நிறைய வாசிப்பவர். அதனால் அறிவியல் ரீதியாக அவருக்கு விளக்கம் சொன்னேன்.

‘இருமடிய’ (Diploid) தாவரங்களில் விதைகள் இருக்குமென்றும் ‘மும்மடிய’ (Triploid) தாவரங்கள் விதைகளற்ற பழங்களைக் கொடுக்குமென்றும், அவரது வாழை ‘இருமடிய’ வாழை என்றும் சொன்னதும் அவர் சட்டெனப் புரிந்துகொண்டார்.

சமையல் அறையில் மொந்தன் வாழைக்காயைப் பொரிக்கவென தோல் சீவிக்கொண்டிருந்த என்னுடைய மனைவிக்கு, எமது தொலைபேசி உரையாடல் கேட்டிருக்க

வேண்டும். வாழைக்காயும் கத்தியுமாக என்முன் வந்தமர்ந்து, இதைக்கொஞ்சம் விபரமாகச் சொல்லுங்கோ என்றார்.

ஒரு உயிரினம் எப்படி அமையவேண்டும் என்ற தகவல்கள் எல்லாம் கலத்தினுள்ளே (Cell) நூல்போன்ற அமைப்புடைய குரோமசோம்களில் (நிறமூர்த்தம்) பதியப்பட்டிருக்கும். இவை பெரும்பாலும் சோடிசோடியாக இருக்கும். இவற்றை இருமடிய தாவரங்கள் என்போம். உலகில் பெரும்பாலானவை இந்த வகையே. இதேவேளை மூன்று நிறமூர்த்தங்கள் சேர்ந்திருந்தால் அவை மும்மடியம்.

இரண்டடுக்கு குரோமசோம் கொண்ட இருமடிய தாவரங்களில் விதைகள் இருக்கும். அவற்றை மூன்றடுக்கு குரோமசோம்கள் கொண்ட தாவரங்களாக மாற்றிவிட்டால், அவைகள் விதைகளற்ற காய்கனிகளைக் கொடுக்கும், அப்படித்தானே? என, எனது விளக்கத்தை இலகுவாக்கினாள் மனைவி. அவரும் அடிப்படை விஞ்ஞானம் படித்தவள்.

உண்மைதான். ஆதிகாலத்தில் எல்லா வாழைப்பழத்துக்கும் விதைகள் இருந்தன. அவை இன்றும் காடுகளிலும் மலைகளிலும் வளர்கின்றன. அதிலொன்றுதான் காசிநாதன் வீட்டு பின்வளவில் குலைபோட்ட வாழை.

ஓஹோ...!

காலஓட்டத்தில் விதைகொண்ட வாழைகள் இனவிருத்தியடைந்து விதைகளற்றவை ஆகின. எப்படி? இயற்கையாகவா செயற்கையாகவா?

அயல் மகரந்தச் சேர்க்கை மூலம் அல்லது இடி, மின்னல், வெப்பம் காரணமாக மிகமிக நீண்ட காலங்களுடாக, மூன்றடுக்கு குரோமசோம்கள் கொண்ட, விதைகளற்ற வாழைகள் இயற்கையாக விருத்தியடைந்தன. மற்றத் தாவரங்களில்?

அவை செயற்கை முறையில் குறுகிய காலத்துக்குள் மாற்றப்பட்டவை. தர்பூசனி, பப்பாளி போன்றவை இதற்கு நல்ல உதாரணங்கள்.

அப்போ, விதைகளற்ற தாவரங்களின் இனப்பெருக்கம்?

'பதிய'முறைகளின் மூலம்தான்! ஆனால் பப்பாளி, தர்பூசனி ஆகியனவற்றின் (மும்மடிய) விதைகளை வியாபார நிலையங்களில் வாங்கலாம். அவற்றிலிருந்து வளரும் தாவரங்கள், காய்கனிகளைக் கொடுக்கும். ஆனால் அவற்றில் விதைகள் இருக்காது.

என்ன அதிசயமாய் இருக்கு! அவங்கள் விதை விக்கிறார்கள். ஆனால் அவற்றிலிருந்து

வளர்பவை விதைகளைக் கொடுக்காது? இது கொஞ்சமும் லொஜிக்காக இல்லையே!

உண்மைதான். உதாரணத்துக்கு தர்பூசனியை எடுப்போம். இதன் விதைகளை உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனங்களிடம், நாலடுக்கு (Tetraploid) குரோமசோம்கள் கொண்ட தர்பூசனித் தாவரம் இருக்கிறது. பெரும் பணம் செலவு செய்து, அதை ஆராய்ச்சி மூலம் விருத்தி செய்திருப்பார்கள். இது அவர்களின் பணம்காய்க்கும் மரம். இதை அவர்கள் வெளியில் விடமாட்டார்கள். இதனுடன் இரண்டடுக்கு குரோமசோம்கள் (இருமடியம்) கொண்ட சாதாரண தர்பூசனியை, மகரந்தச் சேர்க்கை மூலம் கலப்பார்கள்.

ஓ...!

இக்கலப்பின் மூலம் உருவாகும் தாவரம், விதைகளை உற்பத்தி செய்யும். இந்த விதைகளைத்தான் விவசாயிகளுக்கு விற்றார்கள்.

இந்த விதைகளை விதைத்தால்?

அவை முளைத்து, வளர்ந்து பழம்

கொடுக்கும். ஆனால் அதில் விதைகள் இருக்காது. இதுதான் நாமெல்லோரும் விரும்பும் சீட்லெஸ் தர்பூசனி! இது ஒருவகையில் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள், உலக விவசாயத்தியில் செலுத்தும் ஆதிக்கம் என்றும் சொல்லலாம்.

எனது இந்த விளக்கம் மனைவிக்குப் புரியவில்லை என்பது அவளது முகத்தில் தெரிந்தது. இதிலும் இலகுவாக என்னால் இந்த விஷயத்தைச் சொல்ல முடியவில்லை.

உலகம் அழியப்போகுது. வேறொன்று மில்லை, என்றபடி மனைவி வாழைக்காய் பொரிக்க, மீண்டும் சமையலறைக்குள் நுழைந்தாள்.

○○○

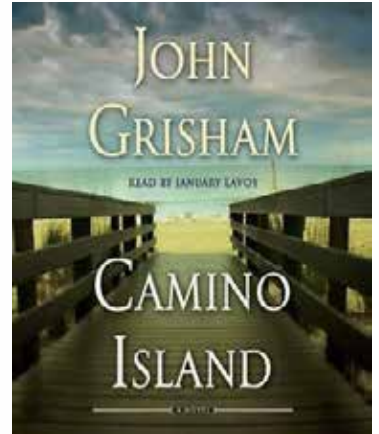
உலகப் புத்திபெற்ற நாவல்கள் :

John Grisham இன் Camino Island (2017)

எழுத்துலகில் பிரபல நூலாசிரியர்களின் மூல கையெழுத்துப்பிரதிகளுக்கு பல்லாயிரம் டொலர் மதிப்புண்டு. ஸ்கொட் Fitzgerald என்ற பிரபல எழுத்தாளரின் ஐந்து பெறுமதிமிக்க விலையுயர்ந்த மூலப்பிரதிகள் பிரின்ஸ்டன் பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை கைதேர்ந்த ஐந்து பேர்கொண்ட ஒரு குழுவினரால் தந்திரமாகக் கொள்ளையடிக்கப்படுகின்றன. நூலகத்துக்கு வெளியே துப்பாக்கியால் சுட்டு களேபரத்தை ஏற்படுத்தி, அதனால் மாணவர்களும் மற்றவர்களும் தாறுமாறாகத் தப்பியோட, மூவர் உள்ளே நுழைந்து நுணுக்கமாகக் கதவுகளைத் திறந்து கொள்ளையில் ஈடுபடுகின்றனர். குழப்பத்தைப் பயன்படுத்தி வாகனத்தில் தப்பியோடுகின்றனர்.

மூலப்பிரதியைத் தேடும் நடவடிக்கையில் பல்கலைக்கழகம் ஒரு குழுவை அமைக்கிறது. Mercer Mann என்பவன் ஒரு நாவலாசிரியை. அவளுக்குச் சரியான தொழிலில்லை. கடன்களும் அதிகம். புளோரிடாவில் உள்ள காமினோ தீவில் வாழும் புத்தக வர்த்தகர் ஒருவரிடம் மூலப்பிரதி இருக்கலாம் என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகின்றது. அவர் கௌரவமாக வாழ்ந்த போதிலும் திருடப்படும் அரிய நூல்கள், மூலப்பிரதிகள் என்பவற்றைப் பெற்றுக் கறுப்புச்சந்தையில் விற்பவர். அவனைப்பற்றித் துப்பறிந்து கண்டு பிடிக்க, மேர்சர்தான் சரியான ஆள் என ஒரு மர்மப் பெண் கண்டறிகிறாள். இவள் இவ்வாறான முறையில் கொள்ளையடிக்கப்படும் நூல்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் கைதேர்ந்தவள்.

இம்மர்மப் பெண் மெர்சனின் உதவியை நாடுகின்றாள். அந்த மூலப்பிரதிகள் 25 மில்லியன் டொலர்களுக்கு காப்புறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. மர்மப் பெண் காப்புறுதிக் கொம்பனியின் சார்பில் வேலை செய்வதாகக் கூறுகிறாள். மெர்சனுக்கு அத்தீவில் குடும்ப வீடு ஒன்று உள்ளது. எனவே நாவல் ஒன்றை எழுதும் சாட்டில் அங்கு தங்கி புத்தக வர்த்தகரைத் துப்பறியும் பணி மெர்சரிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. அவளுக்குத் துப்பறியும் பணியில் பயிற்சியும் ஈடுபாடும் இல்லை.

அவளுடைய தாழ்ந்த பொருளாதார நிலையைக் கருதி, பணமில்லாமல் வேலைக்கு சம்மதிக்கின்றாள். புத்தக வர்த்தகரின் உள்வட்டத்துக்குள் நுழைந்து எப்படியாவது மூலப்பிரதி அவனிடம் உள்ளதா? என்பதைக்கண்டறிய வேண்டும் என்பது அவளுக்கு இடப்பட்ட பணி. இதற்குப் பெருந்தொகைப் பணத்தை வழங்க மர்மப் பெண் முன்வருகின்றாள். அவளுக்கு மெர்சரின் வாழ்க்கைப் பின்னணி, நாவல் எழுதும்பணி எனச் சகலதும் தெரியும். பணமுடைகாரணமாக மெர்சன் அப்பணிக்குச் சம்மதிக்கின்றாள்.

புத்தக வர்த்தகரின் உள்வட்டத்துடன் எவ்வாறு தொடர்பு ஏற்படுத்துவது? புத்தகக் கடையின் அமைப்பு மற்றும் இரகசிய அறைகள் பற்றி எவ்வாறு அறிவது? அவற்றை எவ்வாறு இரகசியமாகப் புகைப்படம்

எடுப்பது?, நாளாந்தத் தகவல்களை எவ்வாறு மர்மப் பெண்ணுக்கு அனுப்புவது? என்பவை பற்றி மெர்சனுக்கு அறிவுறுத்தப்படுகின்றது.

மறுபுறம் கொள்ளையர்களில் இருவர் காவல் துறையிடம் (F.B.I.) பிடிபடுகின்றனர். ஆனால் மூலப்பிரதிகளை மற்றவர்கள் எடுத்துச் சென்று விட்டதால் இவர்களைப் பிடித்தது. காவல்துறைக்குப் பயனில்லாமல் போயிற்று. திருடர்களைப் பிடித் துத் தண்டிப்பதை விட மூலப்பிரதிகளை மீண்டும் பெறுவது பல கலைக்கழகத்துக்கு முக்கிய விடயமாகின்றது. அதற்கு விலை கொடுக்கவும் பல்கலைக்கழகம் ஆயத்தமாக இருந்தது.

பெண் சபலமுள்ள புத்தக வர்த்தகர் திருமணமானவர் எனக் கூறுகின்றார்.

அவருக்குப் பல காதலிகள், அவருடைய மனைவிக்கும் பல காதலர்கள். ஆனால் இருவரும் அவற்றைப் பொருட்படுத்துவதில்லை. என்பது அவர்களிடையிலான ஒப்பந்தம். இது மெர்சருக்குத் தெரிய வருகிறது.

பணத்துக்காக இவ்விடயத்தில் தயக்கத் துடன் ஈடுபடும் மெர்சர், எழுத்தாளர் வட்டத்துக்குள் நுழைகின்றான். அங்கு புத்தக வர்த்தகர் Cableஐ சந்திக்கின்றான். அவனுடைய ஆளுமையால் பெரிதும் கவரப்படுகின்றான். Cable எழுத்தாளர்களுக்குப் பெரிதும் ஊக்கம் வழங்குவான். ஏராளமான நூல்கள் பற்றிய விரிவான அறிவுடையவன். அவன் நூல் திருட்டு வேலையில் எப்படி ஈடுபடுவான் என மெர்சர் கருதுகின்றான்

மெர்சரும் Cableம் நெருக்கமாகின்றனர். நாவல் எழுதுவதற்கான ஏராளமான ஆலோசனைகளை அவன் வழங்குகிறான். தனது இரகசியங்களையும் படிப்படியாக தெரிவிக்கின்றான். இறுதியாக ஒரு நாள் இரவு திருடப்பட்ட மூலப்பிரதிகளை அவளிடம் காட்டுகிறான். அவள் பெரிதும் அதிர்ச்சி யடைகின்றாள். இவ்விடயத்தை மர்மப் பெண்ணிடம் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் அவளுக்குண்டு. ஆனால் Cable சிறைக்குச் செல்வதை அவள் விரும்பவில்லை.

எவ்வாறாயினும் மெர்சர் தானறிந்ததை மேலிடத்துக்குத் தெரிவிக்க, காவல்துறை எல்லாவற்றையும் அறிய வருகின்றது. ஆனால் Cable மூலப்பிரதிகளை நாட்டுக்கு வெளியே அனுப்பிவிடுகின்றான். பிரின்ஸ்டன் பல்கலைக்கழகத்துடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, மூலப்பிரதிகளை அதிக பணத்துக்கு விற்க முயலுகின்றான். மற்றக் கொள்ளையர்கள் பிடிபட்டாலும் Cable திருடப்பட்ட பிரதிகளை

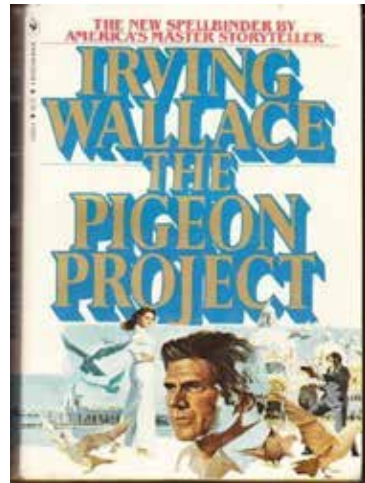
வாங்கிய குற்றத்திலிருந்து மயிரிழையில் தப்பி விடுகின்றான்.

Cable பின்னர் மெர்சரை சந்தித்து, தான் மூலப்பிரதியை அதிக விலைக்கு விற்று இலாபமடைய அவளே காரணம் எனக்கூறி அவளுக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றான். அவள் தன்னைக் காட்டிக் கொடுத்ததை, அவளமீது கொண்ட காதலால் பெரிதுபடுத்தாது விடுகின்றான்.

Irwin Wallace இன் Pigeon Project (1980)

அமெரிக்க - பிரித்தானிய விஞ்ஞானியான மக்டொனால்ட் ரஷ்யாவில் தனது ஆய்வுக் கூடத்தில் ஒரு முக்கிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார். அவ்வாராய்ச்சியில் வெற்றியும் காணுகிறார். அவருடைய கண்டு பிடிப்பின்படி, 75வருடகாலம் வாழ்பவர்கள், 150 ஆண்டுகாலம் வாழமுடியும். அக்கண்டு பிடிப்புக்கு C 98 எனப் பெயரிடுகிறார். தமது ஆராய்ச்சி முடிவை பாரிஸ் நகரத்தில் நடக்கும் விஞ்ஞானிகள் மகாநாட்டில் வெளியிட விரும்புகிறார். இக்கண்டு பிடிப்பின் காரணமாக உலக மக்கள் அனைவரும் சகல நாடுகளும் பயனடைய வேண்டும் என்பது அவரது நோக்கம்.

ஆயினும் ரஷ்ய உளவுத் துறையான K.G.B. தனது உளவாளி ஒருவரின் மூலம், இவ்வாராய்ச்சிப்பற்றி அறிய வருகிறது. ரஷ்யத் தலைவர்கள் நீண்ட காலம் உயிர்வாழ்ந்து நாட்டுக்குச் சேவையாற்ற இந்தக் கண்டு பிடிப்பு உதவும் எனக் கருது கின்றது. ரஷ்யத் தலைமைப்பீடமும் இக்கண்டு பிடிப்பில் ஆர்வம் காட்டுகின்றது.

ரஷ்ய உளவுத்துறை அவ்விஞ்ஞானியைத் தேடி ஆய்வு கூடத்துக்கு வருகின்றது. ஆனால் இதுபற்றி முன் கூட்டியே விஞ்ஞானிக்குத்தகவல் கிடைக்கின்றது. அவர் தனது ரஷ்ய ஆய்வு கூட உதவியாளரின் துணையுடன், இரவோடிர்வாக ரஷ்ய விமான நிலையம் செல்கின்றார். அங்கிருந்து விமானத்தில் தப்பி இத்தாலியில் வெனிஸ் நகரை அடைகின்றார்.

வெனிஸ் நகர உள்ளூராட்சி அதிகாரம் ரஷ்யத் தொடர்புடைய பொதுவுடமை வாதிகளிடம் வருகின்றது. அவர்களுடைய உதவியுடன் வெனிஸ் விமான நிலையத்திற்கு வந்துசேரும் விஞ்ஞானி, ரஷ்ய உளவுத்துறையினரால் கடத்தப்படுகின்றார். அவரை வெனிஸ் காவல்துறையின் உதவியுடன் K.G.B. ஒரு கிறிஸ்தவ மடாலயத்தில் சிறை வைக்கிறது. மடாலயப் பாதிரி மாருக்கும் கடத்தலுக்கும் தொடர்பில்லை. ஆனால் காவல் துறையினருடன் ஒத்துழைக்க வேண்டியதாயிற்று. K.G.B. விஞ்ஞானியை ரஷ்யாவுக்குக் கொண்டு சென்று அவரது கண்டுபிடிப்பை ரஷ்யா மட்டுமே பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கருதுகின்றது. விஞ்ஞானி ரஷ்ய ஆய்வு கூடத்திலேயே இக்கண்டு பிடிப்பைச் செய்ததால் அது முதலில் ரஷ்யாவுக்குச் சொந்தம் என வாதாடுகின்றது. விஞ்ஞானி ரஷ்யா செல்ல ஒத்துக் கொண்டால் அவருக்கு உரிய கௌரவமும் சகல வசதிகளும் வழங்கப்படும் என்று உத்தரவாதமும் வழங்கப்படுகின்றது. அவரை ரஷ்யாவுக்கு அனுப்பவும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. ஆனால் விஞ்ஞானி இவை ஒன்றுக்கும் சம்மதிக்க வில்லை. தமது கண்டு பிடிப்பினால் முழு உலகமும் நன்மை பெறவேண்டும் என வாதாடுகின்றார்.

விஞ்ஞானி தான் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த வெனிஸ் மடாலயத்திலிருந்து தப்புவதற்கு அங்கு இரைதேடும் புறா ஒன்றின் மூலம் தான் சிறைவைத்திருக்கும் செய்தியை எழுதி அனுப்புகின்றார். ஜோர்டன் என்ற பொறியிலாளர் தற்செயலாக அச்சீட்டைப் பெற்று, பரஸில் உள்ள விஞ்ஞானியின் உதவியாளருக்குத் தகவல் அனுப்ப, அவன் உடனடியாக வெனிஸ் வந்து சேருகிறான். இருவரும் சேர்ந்து ஒரு வாறு விஞ்ஞானியை மடாலயத்திலிருந்து மீட்டுவிடுகின்றனர். ஆனால் காவல் துறையினர் வெனிஸ் நகரத்திலிருந்து எவரும் வெளியேற முடியாது தடை விதிக்கின்றனர். இதனால் ஜோர்டன் விஞ்ஞானியை வெளியே அனுப்பும் திட்டம் பல சிரமங்களுக்குள்ளாகின்றது. அவரைத் தங்க வைப்பதற்கும் அவன்

பல தடைகளை எதிர் நோக்குகின்றான். எவ்வாறாயினும் வெளியில் உள்ள பல நண்பர்களின் உதவியுடன் விஞ்ஞானியைத் தங்கவைத்துக் காப்பாற்றி வெளியிலனுப்பத் திட்டமிடுகின்றனர்.

காவல் துறையின் கெடுபிடிகளால் விஞ்ஞானியைத் தனது ஹோட்டல் அறையில் தங்க வைக்க முடியவில்லை. வத்திக்கானுக்குச் செல்லும் மதகுருமாருடன் சேர்த்து விஞ்ஞானிக்கும் மதகுரு வேடமணிவித்து அவரை அனுப்ப முயற்சிக்கின்றான். ஆனால் இறுதி நேரத்தில் வத்திக்கான் மத குருக்களும் விஞ்ஞானியின் இரகசியத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள விரும்புவது தெரிய வருகின்றது. அதனால் அவரை வத்திக்கானுக்கு அனுப்புவதை நிறுத்துகின்றான்.

வெனிஸ் அதிகாரிகள் விஞ்ஞானியைக் கண்டு பிடித்துத் தருபவர்களுக்குப் பெரிய பணப்பரிசைத் தருவதாக அறிவிக்கின்றனர். அவருடைய படத்தை நகரெங்கும் ஒட்டுகின்றனர். ஜோர்டன் தனது பழைய காதலி ஒருத்தியின் மூலமாக விஞ்ஞானியை வெனிஸ் நகரிலிருந்து அனுப்பப் பார்க்கின்றான். அக்காதலி உல்லாசப் பயணிகளுக்கு வழி காட்டுபவள். அவ்வாறே ஒரு பொலிஸ் அதிகாரிக்கு லஞ்சம் வழங்கி விஞ்ஞானியை நகரைவிட்டு வெளியில் அனுப்ப முயற்சி செய்கின்றான். இவ்விரு முயற்சிகளும் தோல்வியடைகின்றன. பொலிஸ் அதிகாரி விஞ்ஞானியைக் காட்டிக் கொடுத்து அதிக பணம் சம்பாதிக்க முயல்வது தெரிய வருகின்றது. காதலியும் விஞ்ஞானியின் கண்டுபிடிப்பை வைத்துத் தனது தாயைக் காப்பாற்ற நினைக்கிறாள். இவ்வாறான சூழ்நிலையில் ஜோர்டன் தனது இரு முயற்சிகளையும் கைவிடுகின்றான்.

எல்லா முயற்சிகளும் தோல்வியடையவே, இறுதியாக இத்தாலியக் கடல் எல்லைக்கு அப்பால் தரித்து நிற்கும் கப்பல் ஒன்றில் விஞ்ஞானியை ஏற்றித் தப்ப வைக்க ஜோர்டன் திட்டமிடுகிறான் அதற்கு ஒரு பிரபல கடத்தல் காரனின் உதவியை நாடுகின்றான். கப்பல் தலைவனுடனும் பேசி ஏற்பாடுகள் செய்கின்றான். ஆனால் வெனிஸ் காவல் துறையின் அதிவேகப் படகின் கண்காணிப்பிலிருந்து விஞ்ஞானி தப்ப முடியவில்லை. அப்போது ஏற்படும் சூட்டுச் சம்பவத்தில் விஞ்ஞானி இறக்கிறார். விஞ்ஞானியின் கண்டு பிடிப்புகள் கொண்ட முக்கிய ஆவணத்தை ஜோர்டன் மனவிரக்தியுடன் அழித்துவிடுகிறான்.

○○○

எழுதத் துண்டும் எண்ணங்கள்

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்

நல்லவையே நடைபெற வேண்டும்

நாட்டில் நல்லவை நடைபெறவேண்டும் என்பதே நல்ல சிந்தனை உள்ளவர்களின் நோக்கம். நல்லவற்றை நடைமுறைப்படுத்தவேண்டிய முதல் பணி, முதலில் அரசைச் சார்ந்ததாகும். அரசு அதனைச் செவ்வனே செய்தால், எல்லாம் இயல்பாகவே செம்மையாக நடக்கும். ஆனால், வாய்ப்புசாரத்துக்காக நாட்டின் சகல மக்களுக்கும் தாமே தலைவர் என ஆட்சியாளர் கூறிக்கொண்டாலும், பெரும்பான்மை மக்களின் விருப்பத்துக்கு எதிராகத் தாம் எதையும் செய்யப் போவதில்லை என்பதையே அவர் வெளிப்படையாகத் தெரிவித்தும் வருகின்றார். இந்திய அரசுக்கு ஆட்சியாளர் அளித்த வாக்குறுதிகள் காற்றில் பறந்து கொண்டிருக்கின்றன. முன்னர் இடதுசாரி வேடம் பூண்டு, அதற்கான 'லேபலை' மட்டும் தம்மீது ஒட்டிக்கொண்ட இன்றைய இராஜாங்க அமைச்சர் ஒருவர், அதிகாரப் பரவலாக்கலை மட்டம்தட்டிப் பேசியிருக்கும் நிலையில், தமிழ் மக்களுக்கான நியாயத்தை எதிர்பார்ப்பது எப்படி?

புதிய அமைச்சரவையில் அடையாளத்துக்குக்கூட ஒரு முஸ்லிம் அமைச்சரை நியமிக்காமல் விட்டமை ஒரு குறையே. ஒரு பெரிய பட்டாளமாக விளங்கும் இராஜாங்க அமைச்சர்கள் மட்டத்தில், மருந்துக்குக்கூட ஒரு தமிழரையோ, ஒரு முஸ்லிமையோ நியமிக்காமல் விட்டமை தற்செயலானது அல்ல. அரசின் இனவாதப்போக்கை இனங்காட்டும் முறையிலேயே அரசியல்நகர்வுகள் அனைத்தும் நடக்கின்றன. நம்பிக்கெடுவதை விட, நம்பாமல் கெடுவது பரவாயில்லை.

தமிழ் அரசியல்வாதிகளில் ஒருசாரார், அரசுக்குச் சார்பாக நடந்துகொள்வதில் பிரச்சினை ஒன்றும் இல்லை. அது அவர்களது விருப்பம், தேவைகளைப் பொறுத்தது. ஆனால், தமிழ்மக்கள் தொடர்பாக அவர்களுக்கும் ஒரு முக்கிய பணி இருக்கிறது.

அதில் இருந்து அவர்களும் ஒருபோதும் நழுவிக்கொள்ள முடியாது. தமிழ் மக்களின் அரசியல், வாழ்வியல் சார்ந்த பிரச்சினைகள் பற்றி அவர்களும் அரசுக்கு அழுத்தம் கொடுக்கவேண்டும். அவை எல்லாம் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பையும், அரசு சாராத பிற தமிழ்க் கட்சிகளையும் பொறுத்த பணிகள். அவற்றை அவை பார்த்துக்கொள்ளட்டும். அபிவிருத்தி சார்ந்த விடயங்களை மாத்திரம் நாம் பார்த்துக்கொண்டால் போதுமானது என்று அவை கருதித் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது. தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பைக் குறை கூறுவதும், அரசு புகழ் பாடுவதும் தான் தமது அரசியல் பணிகள் என்று கருதிச் செயல்படுவதைத் தவிர்த்து, தமிழ் மக்களின் நலன் கருதி, உருப்படியாக ஏதாவது செய்யவேண்டும்.

தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பும் தொடர்ந்து பொய்களைக் கூறி, மக்களை ஏமாற்றிக் கொண்டிராமல், பயனுள்ள நடவடிக்கைகளைச் செய்யவேண்டும். தமிழரசுக் கட்சியினர் கூட்டமைப்பில் தமது மேலாதிக்கத்தைக் குறைத்து, தமது பங்காளிக் கட்சிகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும். அதேவேளை, தமிழ் மக்கள் மத்தியில் மாற்றுத் தலைமை வேண்டும் எனக் கருதும் பிற தமிழ்க் கட்சிகள், அதற்கான ஆக்கபூர்வமான செயல்பாடுகளில் இறங்கவேண்டும். பேசிப்பேசியே காலத்தைக் கடத்துவது பயனுள்ளது அல்ல.

குண்டுச் சட்டிக்குள் குதிரை ஒட்டமா?

மலையகத்துக்கு எனத் தனியான ஒரு பல்கலைக்கழகம் அவசியம் என்பது, ஏறத்தாழ 1990களில் இருந்து ஒரு பேசுபொருளாக இருந்து வருகிறது. 2000களில் இருந்து அது அரசியல் ரீதியாகவும் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இது தொடர்பாகப் பலரும் கட்டுரை கட்டுரைகளாக எழுதித் தள்ளியுள்ளனர். அண்மைய ஜனாதிபதித் தேர்தலிலும் மலையக

மக்களின் வாக்குகளைத் திரட்டும் ஒரு கருவியாக மலையகப் பல்கலைக்கழகம் தொடர்பான பிரஸ்தாபம் இடம்பெற்றுவந்தது. ஒருசாரார் நுவரெலியாவிலும், பிறிதொரு சாரார் ஹற்றனிலும் மலையகப் பல்கலைக்கழகம் அமைக்கப்படும் என்று குரல் கொடுத்து வந்துள்ளனர். ஜனாதிபதித் தேர்தலின் பின்னர், அமைச்சர் ஆறுமுகம் தொண்டமான், மலையகப் பல்கலைக்கழகம் தொடர்பான அறிக்கை ஒன்றைத் தயாரித்துக் கையளிக்கும் பொறுப்பினை, முன்னாள் அமைச்சர் பி. பி. தேவராஜிடம் ஒப்படைத்தார். அதற்கேற்ப, அண்மையில் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் மலையகப் பல்கலைக்கழகம் தொடர்பான கூட்டம் ஒன்றும் நடைபெற்றமையை ஊடகங்கள் வாயிலாக அறியமுடிந்தது. அங்கு பேராசிரியர்கள் சோ. சந்திரசேகரன், மூக்கையா முதலானோர் ஆற்றிய உரைகள் குறிப்பிடத்தக்கனவாக இருந்தன. மலையகத்தைச் சார்ந்த பிற மூத்த, இளைய பல்கலைக்கழகக் கல்விமான்களும் கலந்துகொண்டமை வரவேற்கத்தக்கது.

ஆனால், அக்கூட்டம் பற்றிய செய்திகளை அவதானித்தபோது, அதன் போதாமையையும் உணர முடிந்தது. அது ஒரு வகையில் மலையகப் பல்கலைக்கழகம் தொடர்பான ஒரு பிரசாரக் கூட்டம் போலவும் அமைந்திருந்தது. எதிர்வரும் பொதுத்தேர்தலை மனங் கொண்டு, அரசியல் வாதிகளின் விருப்பத்துக்கு ஏற்ப நடந்தது போலவும் தென்பட்டது. பல்கலைக்கழகம் என்பது பாடசாலை ஒன்றை நிறுவுவது போன்றதல்ல. அதைக் கூட்டம் கூடி நிறுவமுடியாது. பல்கலைக்கழகக் கல்விமான்கள், உயர்கல்வி அமைச்சின் அதிகாரிகள், நிதி அமைச்சு அதிகாரிகள், புவிச்சரிதவியல் அறிஞர்கள், பொறியியலாளர்கள், கட்டிடக் கலைஞர்கள், மலையகம் சார்ந்த அரசியல்வாதிகள், மலையகம் சார்ந்த குறிப்பிடத்தக்க நிறுவனங்கள் உட்படத் தகுதி வாய்ந்தோர் கூடிக் கலந்துரையாடி முடிவுகள் எடுக்கப்படவேண்டும். தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் நடந்துமுடிந்த “கூட்டத்தில்” கலந்துகொண்டவர்களில் பெறுமதியானவர்கள் மலையகக் கல்விமான்கள் மட்டுமே.

மலையகத்தில் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றை நிறுவ முயலும்போது, அது தொடர்பான தலைமைப் பொறுப்பினை ஏற்கக்கூடியவர்கள், நீண்டகாலப் பல்கலைக்கழக அனுபவம் கொண்ட

மலையகக் கல்விமான்களே. அந்தவகையில், பேராசிரியர்கள் சோ. சந்திரசேகரன், மூக்கையா போன்றவர்கள் அதற்குத் தகுதியானவர்கள். அவர்கள் நீண்டகாலமாகப் பல்கலைக்கழகக் கற்பித்தல் அனுபவமும், நிர்வாக அனுபவமும் கொண்டவர்கள். அவர்கள் போன்றோரால் தான் பல்கலைக்கழக விவகாரங்களைச் சரியாகக் கையாளமுடியும். அப்படி அல்லாமல், பல்கலைக்கழக விவகாரங்களில் நேரடி அனுபவம் எதுவும் அற்றவர்கள், அரசியல் காரணங்களுக்காக மலையகப் பல்கலைக்கழகம் தொடர்பான தலைமைப் பதவிகளில் அமர்த்தப்படுவது வெற்றியை ஏற்படுத்தாது.

அதேவேளை, எதிர்காலத்தில் மலையகப் பல்கலைக்கழகம் தொடர்பான முயற்சிகளில் ஈடுபடும்போது, மலையகத்துக்கு வெளியே உள்ள சிறந்த கல்விமான்களின் ஆலோசனைகளையும் பெற்றுக்கொள்வது பெரும் பயன் அளிக்கும். பேராசிரியர் பத்மநாதன் போன்ற பல்கலைக்கழக வேந்தர்கள், முன்னாள், இந்நாள் உபவேந்தர்கள், பீடாதிபதிகள், துறைத் தலைவர்கள், பல்கலைக்கழகங்களுக்கு வெளியே உள்ள அறிஞர் பெருமக்கள் போன்றோரின் பெறுமதி மிக்க ஆலோசனைகள், மலையகப் பல்கலைக்கழகம் தொடர்பான முயற்சிகளுக்குப் பெரும் பக்கபலமாக அமையும்.

இவற்றை எல்லாம் விட்டுவிட்டு, குண்டுச்சட்டிக்குள் குதிரை ஓட்டுவது போன்று செயல்படுவது எந்த நன்மையையும் தரமாட்டாது. பதிலாக, மலையகப் பல்கலைக்கழகம் பற்றி எதிர்காலத்திலும் நூற்றாண்டுக் கணக்காகப் பேசிப்பேசியே பொழுதைக் கழிக்கவே உதவும்.

ஓர் இனிய பொன்மாலைப் பொழுது

அண்மையில் பேராசிரியர் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையின் இரண்டாம் ஆண்டுத் தமிழ்ச் சிறப்புக்கலை மாணவர்களின் வருடாந்த நாடகவிழா தமிழ்த்துறைத்தலைவி கலாநிதி சோதிமலர் ரவீந்திரன் தலைமையில் நடைபெற்றது. முட்கம்பிச்சமை, நிலையில்லா உறவு, அட்டைகள் ஆகிய மூன்று நாடகங்கள் தமிழ்த்துறை மாணவர்களால் மேடையேற்றப்பட்டன. கலாநிதி சோதிமலர் தலைமை உரையையும், பேராசிரியர் மகேஸ்வரன் அறிமுக உரையையும், நான் விமர்சன உரையையும் நிகழ்த்தினோம்.

முட்கம்பிச்சமை என்ற நாடகம், வடக்கு - கிழக்கில் இன்று தமிழ் மக்கள் மத்தியில்

பெரும் பிரச்சினையாக விளங்கும் நிலப்பறிப்புத் தொடர்பான உரிமைப் போராட்டம் பற்றியதாக அமைந்தது. வனத்திணைக்களம், இராணுவம் முதலியவற்றால் தமிழ் மக்களின் நிலங்கள் பறிபோய், அவர்கள் பாதிப்புக்கு உள்ளாவதை இந்நாடகம் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தியது. பெரும் பான்மை இனத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளால் தமிழ்மொழி ஏனோதானோ என அலங்கோலப்படுத்தப்படுவதையும் நாடகத்தில் காட்சிப்படுத்தியிருந்தனர். கிராமியச் சூழல் சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. நாடகத்தை எழுதி இயக்கிய சாரங்கள், கிராமத்தலைவராகவும் சிறப்பாக நடித்திருந்தார். குடும்பத்தலைவியாக வில்லுபிணி நன்கு நடித்திருந்தார். பூசாரியாகப் பாத்திரம் ஏற்ற லக்ஷணம் தம் பாத்திரத்தைச் சிறப்பாகக் கையாண்டிருந்தார். சிசாந்தனி கிராமசேவகர் பாத்திரத்தைச் சிரத்தையோடு அதிகாரத் தோரணையோடு சிறப்பாக வெளிப்படுத்தியிருந்தார். சயனிகா, திலகமலர், சிப்ரா, சிஹானா, சரணியா, தஸ்லிமா, சம்சிகா ஆகியோரும் தத்தமது பாத்திரங்களை இயன்ற முறையில் நன்கு செய்திருந்தனர்.

நலையல்லா உறவு என்னும் நாடகம், குடும்பப் பிரச்சினையை மையமாகக் கொண்டதாக அமைந்தது. இந்நாடகத்தின் உரையாடல்கள், ஒப்பனை நன்றாக இருந்தன. தயாரிப்பில் ஓரளவு நேர்த்தி காணப்பட்டது. நாடகத்தை எழுதி இயக்கிய பிரபுதேவாவே, சின்னையா என்ற பாத்திரத்தையும் ஏற்றுத் தம் நடிப்புத் திறனையும் வெளிப்படுத்தியிருந்தார். முதியவராகப் பாத்திரம் ஏற்றிருந்த கவர்னா, சகலரையும் கவரக்கூடியவராக நடித்திருந்தார். சின்னையாவின் மகளாக ஜெய்ஸி நன்றாகச் செய்திருந்தார். பிச்சைக்காரி, மார்த்தாண்டன் ஆகிய பாத்திரங்களை ஏற்றிருந்த இருதய நாயகியின் இரு வேடங்களில், பிச்சைக்காரி வேடம் கனகச்சிதமாகப் பொருந்தியிருந்தது. இந்நாடகத்தில் பங்குபற்றிய ஏனைய கலைஞர்களான இல்மா, நஜிபா, நஸ்ரின், சகிர்தா, சிபானி, அசாந்தினி, நிசாந்தன் ஆகியோரும் தமது பங்களிப்பினை நன்கு நல்கினர். சிலர் பாடமாக்கிய வசனங்களை ஒப்பித்துவிட்டுப் போனதையும் அவதானிக்க முடிந்தது.

அட்டைகள் என்ற நாடகம், இலங்கைத் தமிழ் நாடக வளர்ச்சியின் ஒரு வெட்டுமுகத் தோற்றம் போல விளங்கியது. மலையகத்தில் (வடக்கு, கிழக்கிலும் கூட) இடம்பெறும் நுண்கடன்

பிரச்சினையைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு இந்நாடகம் அமைந்திருந்தது. மலையக மக்களை ஒருபுறம் அரசியல்வாதிகளும், மறுபுறம் நுண்கடன் கொடுப்பவர்களும் எவ்வாறெல்லாம் அட்டைகள் போலச் சுரண்டுகின்றனர் என்பதைக் கலாபூர்வமாக இந்நாடகம் உணர்த்தியது. கதை, உரையாடல், நடிப்பு, ஒப்பனை, தயாரிப்பு ஆகிய அனைத்திலும் இந்நாடகம் சிறந்து விளங்கியது. ஒரு நேர்த்தியான நாடகத்தினைப் பார்த்த அனுபவம், எனக்கும், மற்றைய பார்வையாளர்களுக்கும் கிடைத்தது. இந்நாடகத்தினை எழுதி இயக்கியதோடு, நுண்கடன் வழங்குநராகவும் சிறப்பாக நடித்திருந்தார், ஜெப்ரி. குடும்பத்தலைவனாக அனுசாந்தும், குடும்பத்தலைவியாகக் கௌசல்யாவும் அற்புதமாக நடித்திருந்தனர். அவர்களின் மகளாக மிதுலா நன்றாகச் செய்திருந்தார். பெண் தொழிலாளியாக நடித்த கிசாந்தி மேடையைக் கலக்கிவிட்டார். திறமையான நடிப்பு. அவரோடு இணைந்து பிற பெண் தொழிலாளிகளாக நடித்த லோமின்யா, ருசா ஆகியோரும் நன்றாகச் செய்தனர். தோட்டத்தில் சமையல் செய்யும் ஆமினாவாக நடித்த சில்மியாவும் தம் அபாரமான நடிப்பை அழகாக வெளிப்படுத்தினார். நுண்கடன் கேட்கும் பெண்ணாக நடித்த சுவேதினி, ஆமினாவின் மகளாக நடித்த ருசா, கங்காணியாக நடித்த நிலந்தனா ஆகியோரும் நன்றாகத் தாம் ஏற்ற பாத்திரங்களுக்கு உயிர் கொடுத்தனர். அரசியல்வாதியாகக் குறியீட்டுறியாகப் பாத்திரம் ஏற்ற ரிஸ்னா, ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசாமல் மௌனமாகவே தமது நடிப்புத் திறனால் அனைவரையும் கவர்ந்தார். தொடக்கம் முதல் முடிவுவரை, ஒரு கட்டுக்கோப்பான தளத்தில் இந்நாடகம் இயங்கியமையைப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

வழக்கம் போலத் தமிழ்ச் சிறப்புக்கலை மாணவர்களை ஊக்குவித்து, செயல்பட வைத்து, ஆண்டுதோறும் இக்குட்டி நாடகவிழாவினை நடத்துகின்ற பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர், பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், ஆர்வத்துடன் இந்நிகழ்வில் பங்குபெறும் மாணவர்கள் என அனைவரும் எமது பாராட்டுக்கு உரியவர்கள்.

○○○

சம கால இலக்கிய நிகழ்வுகள்

தமிழக எழுத்தாளர் ஏ.ஏ.ஹெச்.கே. கோரி அவர்களின் நூல் அறிமுக அரங்கு

தமிழக எழுத்தாளர் ஏ.ஏ.ஹெச் கே. கோரி அவர்களின் ஏழாவது கதைத் தொகுதியான 'காணாமல் போகவிருந்த கதைகள்' நூல் அறிமுக அரங்கு 21.12.2019 சனிக்கிழமை, பகல் 10.00 - 11.00 கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம், விநோதன் மண்டபத்தில் திரு. கே.எஸ்.சிவகுமாரன் அவர்கள் தலைமையில் இடம்பெற்றது. அறிமுக உரையினை "ஞானம்" ஆசிரியர் Dr. தி. ஞான சேகரன் அவர்கள் நிகழ்த்தினார்.

தமிழக பொறியியலாளர் கோ.லீலா அவர்கள் எழுதிய "மறை நீர்" நூல் அறிமுக அரங்கு

தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த மூத்த பொறியியலாளர் கோ.லீலா அவர்கள் எழுதிய 'மறை நீர்' நூல் அறிமுக அரங்கு 21.12.2019 சனிக்கிழமை, பகல் 11.00 - 12.00 கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் விநோதன் மண்டபத்தில் திரு. ஐ.சாந்தன் தலைமையில் இடம்பெற்றது அறிமுக உரையினை திரு.மு.தயாபரன் அவர்கள் நிகழ்த்தினார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க இலக்கியக்களம் நிகழ்வில் "பேராசிரியர் கைலாசபதியின் வாழ்வும் பணியும்"

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் அறிவோர் ஒன்றுகூடல் -769ஆவது நிகழ்வு 04-12-2019 அன்று சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் இடம்பெற்றது. இந்நிகழ்வில் பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜா, 'பேராசிரியர் கைலாசபதியின் வாழ்வும் பணியும்' என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார். இந்நிகழ்வுக்கு பேராசிரியர் எஸ். சந்திரசேகரம் தலைமை தாங்கினார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க இலக்கியக்களம் நிகழ்வில் "ஆறுமுக நாவலரும் பீற்றர் பேர்சிவலும்"

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க இலக்கியக்களம் 342 நிகழ்வில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர் பேராசிரியர் எஸ். ஸ்ரீபிரசாந்தன் 'ஆறுமுக நாவலரும் பீற்றர் பேர்சிவலும்' என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார். 06-12-2019 சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் இடம்பெற்ற இந்நிகழ்வுக்கு திருமதி சாந்தி நாவுக்கரசன் தலைமை தாங்கினார்.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ் அகராதி, யாழ்ப்பாண வழக்குச்சொல் அகராதி-1 ஆகிய நூல்களின் அறிமுகவிழா

யாழ்ப்பாணத் தமிழ் அகராதி, யாழ்ப்பாண வழக்குச் சொல் அகராதி-1 ஆகிய இரண்டு நூல்களின் அறிமுக விழா 15-12-2019 அன்று கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் தலைமையில் நடைபெற்றது. இந்திய தமிழ்நாடு பெரியார் பல்கலைக்கழக முன்னாள் பேராசிரியர் பெ. மாதையன், கலாநிதி க. இரகுபரன், பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன், பி. சுதானந்த ராஜா ஆகியோர் கருத்துரை வழங்கினர். நிகழ்ச்சிகளை இரா. சடகோபன் தொகுத்து வழங்கினார்.

அகில இலங்கைக் கம்பன் கழகத்தினர் நடத்திய ஆடல்வேள்வி 2019

அகில இலங்கைக் கம்பன் கழகம் நடாத்திய 'நிருத்தோற்சவம்' - ஆடல் வேள்வி 2019, டிசம்பர் 27,28,29 ஆம் திகதிகளில் கொழும்பு இராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில் தினமும் மாலை 6.00 மணிமுதல் இடம்பெற்றது.

முதல்நாள் நிகழ்வில் சைவமங்கையர் வித்தியாலய மாணவிகளின் 'சீதாபகரணம்' நாட்டிய நிகழ்வு ஸ்ரீமதி ஷாலினி வாகீஸ்வரனின் நட்டுவாங்கத்தில் இடம்பெற்றது. அதனைத் தொடர்ந்து அபிநயகோத்திரா நடனப்பள்ளி மாணவிகளின் 'வில்லிதன் தூதன்' நடன நிகழ்வு ஸ்ரீமதி திவ்யா சுஜேன் நட்டுவாங்கத்தில் இடம்பெற்றது.

இரண்டாம் நாள் ஆரம்ப நிகழ்வாக, ஆடல் வேள்வி 2019 நடன நிகழ்வுகளை நட்டுவாங்கம் செய்த நடன ஆசிரியர்கள் அறுவருக்குமான கௌரவம் இடம்பெற்றது. அந்நிகழ்வினை பெருந்தலைவர் மாண்புமிகு ஜே. விஸ்வநாதன் அவர்களும் ஸ்ரீ ஜஸ்வரயலக்ஷ்மி திருக்கோயில் தலைவி செல்வி மாலா சபாரத்தினம் அவர்களும் நடத்திவைத்தார்கள்

அதனைத் தொடர்ந்து, பொன்னாலை சந்திரபரத கலாலயத்தினரின் 'தமிழ்முதம்' நடன நிகழ்வு ஸ்ரீமதி ஸ்ரீதேவி கண்ணதாசனின் நட்டுவாங்கத்திலும், நாட்டிய கலாகேந்திரா நடனமணிகளின் "அறுசமய ஆராதனை" நிகழ்வு திருமதி துவ்யந்தி சுகுணனின் நட்டுவாங்கத்திலும் இடம்பெற்றன.

நிறைவு நாளன்று தியாகராஜ கலைக்கோயில் மாணவிகளின் 'திருகோணமலை வில் லான்றிக் குறவஞ்சி' நாட்டிய நிகழ்வு ஸ்ரீமதி பவானி குகப்பிரியாவின் நட்டுவாங்கத்திலும், நர்த்தன நிர்ணயா நாட்டியப் பள்ளியினர் வழங்கிய "நர்த்தன சங்கமம்" நாட்டிய நிகழ்வு ஸ்ரீமதி தயானந்தி விமலச்சந்திரனின் நட்டுவாங்கத்திலும் இடம்பெற்றன.

கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ் அவர்களின் மேற்பார்வையில், கம்பன் கழகத்தின் பெருந்தலைவர் மாண்புமிகு ஜே. விஸ்வநாதன், செயலாளர் பூ. ஸ்ரீதரசிங், பொருளாளர் ச. ஆ. பாலேந்திரன் ஆகியோரின் வழிகாட்டலில் கம்பன்கழக அங்கத்தவர்களின் செயலாக்கத்துடன் இந்த ஆடல்வேள்வி 2019 நிகழ்வு சிறப்பாக நடைபெற்று இரசிகர்களின் பெரும் பாராட்டுதலைப் பெற்றது.

கொட்டகலை சமூக பட்டதாரிகள் அமையத்தின் தசாப்த நிறைவையொட்டிய ஆய்வரங்கு

கொட்டகலை சமூக பட்டதாரிகள் அமையத்தின் பத்தாவது ஆண்டு நிறைவையொட்டிய ஆய்வரங்கு 22-12-2019 அன்று கொட்டகலை த.ம.வி. கேட்போர் கூடத்தில் இடம் பெற்றது. அங்குரார்ப்பண உரையை திரு.சு. முரளிதரன் நிகழ்த்தியதோடு ஆய்வரங்கை நெறிப்படுத்து பவராகவும் இயங்கினார்.

திரு பொன் இராமதாஸ், 'மலையக ஆசிரியர்களின் வாண்மைத்துவ விருத்தி - முக்கியத்துவமும் சவால்களும் என்ற தலைப்பில் ஆய்வுரை நிகழ்த்தினார். திரு. இரா சிவலிங்கம் 'மலையகக் குடியிருப்புக் கட்டமைப்பில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள்' என்ற தலைப்பில் ஆய்வுரை நிகழ்த்தினார். திரு. கே.விநாயக மூர்த்தி 'மலையகமும் சட்ட விழிப்புணர்வும்' என்ற தலைப்பில் ஆய்வுரை நிகழ்த்தினார். திரு. மு.சிவலிங்கம் 'மலையக கலை இலக்கிய நகர்வுகள்' என்ற தலைப்பில் ஆய்வுரை நிகழ்த்தினார்.

கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், பட்டதாரிகள் எனப்படரும் இந்நிகழ்வில் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

வாசகர் பேசுந்ரார்

ஶுராசிரியர் துரை மனோகரனின் நல்ல கருத்துகளுக்கு மத்தியில் (ஞானம் -235) கொஞ்சம் அவசரமும் தொனிக்கிறது. தமிழ் மக்கள் மத்தியில் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினர் செல்வாக்கு இழந்து வரும் நிலையில் அவர்கள் சொல் வேதவாக்கானது என்பது காகம் இருக்கப் பனம் பழம் விழுந்த கதையாகத் தோன்றுகிறது. காலாகாலமாக நடந்துவரும் கசப்பான சம்பவங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் சிகரம் வைத்தாற்போல் சைவாலயத்துக்கருகில் நடந்த பிக்குவின் தகனக்கிரியை என்பன மூட்டிய வெஞ்சினமே ஜனாதிபதித் தேர்தலில் தமிழ் மக்களின் எதிர்ப்புணர்வைப் பிரதி பலித்தது எனலாம். முஸ்லிம் மக்களின் விரோதத்துக்கும் காரணங்களுண்டு. பெரும்பான்மை மக்களைப் பொறுத்தவரை பௌத்த கோவில் கோவிலாகச் சென்று பழுத்த அரசியல்வாதியும் ராஜ தந்திரியுமான மஹிந்த ராஜபக்ஷ இன உணர்வைத் தூண்டுவதில் வெற்றிகண்டது உள்ளூ ராட்சித் தேர்தல் முடிவுகளில் தெரிந்தது. அதன்பின்னதாக ஈஸ்டர் சமயத்துப் பயங்கர நிகழ்வுகள் காரணமாக மக்கள் தமக்குப் பாதுகாப்புத் தரக்கூடியவர் என நம்பியவரைத் தஞ்சமடைந்ததும் கோத்தபாய ராஜபக்ஷவின் அமோக வெற்றிக்குத் துணை போயிருக்கிறது. இத்தகைய புறச் சூழலைப் புறந்தள்ளி ரணிலின் தலைமைத்துவத்திலுள்ள குறைபாடுகளை முன்னிறுத்தி, தனது செல்வாக்கில் அத்த நம்பிக்கை வைத்து அணிதிரட்டி யூ. என். பி யை வலுப்படுத்த வேண்டிய நேரத்தில் பிளவு படுத்திப் படுகுழியில்தள்ளி காலம் கனியும்வரை காத்திருக்காது, தோற்கப் பிறந்தவர் என்ற அபவாதத்துக் குள்ளாகியிருக்கும் ரணிலின் வழியில் நடந்திருக்கிறார் சஜித் பிரேமதாஸ். எம்மைப் பொறுத்தவரையில் யூ.என்.பி தோற்றாலும் ஒன்றுதான் வென்றாலும் ஒன்றுதான். எனினும் எதிர்வரும் பொதுத் தேர்தலில் பொதுசன பெருமுன மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையைப் பெற்றுவிட்டால் 19ஆவது அரசியலமைப்புத் திருத்தத்திற்கு அது ஆபத்தானது என்றெண்ணுகையில் யூ. என். பி யின் வாக்கு வங்கிக்குச் செழுமை அவசியம் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

என்னதான் துட்டகைமுனுவின் (எம்மவரின் துட்டகைமுனுவின்) பிரதேசத்தில் ஜனாதிபதி ஆற்றியிருந்த கன்னிப்பிரசங்கம் பிரக்கை பூர்வமாக பௌத்த சிங்கள ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டியிருப்பினும், இந்தியாவில் பெரும்பான்மையினத்தவரின் விருப்பத்திற்கு மாறான நிலைப்பாட்டை எடுக்க முடியாது என அவர் கூறியிருப்பினும் விவேகியாக ஜனாதிபதி இருநுருவ வேறுபாட்டைக் கருத்திற் கொள்ளாது செயலாற்றப் போவதில்லை. அண்மையில் பிரதமரின் மகனான ரோகித் ராஜபக்ஷ ஒரு நேர்காணலில் 'வடகுதி மக்கள் தவறிழைக்க வில்லை. நாங்கள்தான் அவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யத்தவறியிருக்கிறோம்' என்று கூறியதும் மனங்கொள்ளத்தக்கது. ஞானம் 235இல் நிலவூர்ச்சித்திரவேலின் நல்ல சிறுகதை எனது பழைய ஞாபகங்களைக்கொளறியது. முன்பு நான் பாடசாலை ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில் மாணவர்களுக்குக் கைநீட்டும் கெட்ட பழக்கம் எனக்குமிருந்தது. ஒரு தடவை அற்ப காரணத்துக்காக எனது ego வினால் என்னிடம் அறை வாங்கிய ஒரு மாணவன் அன்று மாலை நான் சைக்கிளை உருட்டிச் செல்வதைக்கண்டு பூட்டியிருந்த சைக்கிள் கடையை எனக்காகத் திறந்து சைக்கிளைச் செப்பனிட்டு உதவி செய்து என்னைக் குற்ற ஊணர்வில் ஆழ்த்தியது என்னால் மறக்க முடியாத ஒரு சம்பவம்.

ஞானம் 234இல் வெளியான எனது படைப்பு குறுங்கதையன்று கவிதை என ஓர் அன்பர் சாதித்திருந்தார். கவிதை அவ்வளவாகக் கைவராத நான் செம்மலை விவகாரத்தில் மடாதிபதி யொருவர் தமிழரின் செயலில் குறைகண்டு தன்னைப் பெருந்தன்மையுள்ளவராகக் காட்டி முறையற்ற விதத்தில் மறைமுகமாக பெரும்பான்மையினரின் இன உணர்வுகளை உசுப்பேற்றியமை கண்டு வெறுப்புற்று கவிதை நாடகப்பாணியில் கதையொன்றை யாத்திருந்தேன்.. இவ்விடயத்தில் இரசிகர்களின் தீர்ப்பே இறுதியானது.

- வே. தில்லைநாதன், திருகோணமலை

ஞானம் டிசெம்பர் மாத இதழ் 235 கிடைத்தது. தங்களது "ஈழத்தில் பாரதி" என்ற கட்டுரை மிகச் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. பாராட்டுகள். இக்கட்டுரையில் இன்னும் சில தகவல்கள் சேர்க்கப் படவேண்டும். சேர்த்தாலேதான் முழுமைபெறும்.

1) எனது “மகாகவி பாரதியாரின் சுதந்திரக் கவிதைகள்” என்ற ஆய்வு நூலை 1994 இல் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை வெளியிட்டுள்ளது.

“பாரதியாரும் பாஞ்சாலி சபதமும்” என்ற ஆய்வு நூலை 2007இல் எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம் வெளியிட்டுள்ளது. இதை நீங்கள் குறிப்பிட்டுள்ளீர்கள். இருப்பினும் பெயர் “பாரதியாரின் பாஞ்சாலி சபதம்” என அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

2) எனது “பாரதியாரும் பாவையரும்” என்ற ஆய்வுக் கட்டுரை வீரகேசரி சனிக்கிழமை சங்கமம் பகுதியில் 03-08-2019 முதல் 14-09-2019 வரை ஏழு நாட்கள் தொடராக வெளிவந்தது.

3) வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம் 1997 மாசி மாத முழு நிலா நாளிலிருந்து தொடர்ந்து இயங்குகிறது. இருபத்தி இரண்டு ஆண்டுகளைக் கடந்த எமது வட்டம் 217 கலந்துரையாடல்களை நடத்தியிருக்கிறது. நேரடியாக 42 நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது. வட்டத்தின் மகுட வாசகம்

“ஓயுதல் செய்யோம் ---தலை

சாயுதல் செய்யோம்.

உண்மைகள் சொல்வோம்-- பல

வண்மைகள் செய்வோம்”

என்ற பாரதியின் கவிவரிகளைக் கொண்டது. நாம் மாருதம் என்ற பெயரில் 19 இதழ்களை வெளியிட்டுள்ளோம்.

4) பாரதி நூற்றாண்டு காலத்தில் சிரித்திரன் சஞ்சிகையின் பன்னிரண்டு இதழ்களும் பாரதி நினைவு இதழ்களாக வெளிவந்தன.

5) பாடசாலைகளில் இல்ல விளையாட்டுப் போட்டிகளுக்காக இல்லங்களுக்குப் பெயரிடும் பொது “பாரதி இல்லம்” என்று பெயரிடும் வழக்கம் இன்றும் உள்ளது. வவுனியா தமிழ் மத்திய மகா வித்தியாலயத்தில் பாரதி இல்லம் உண்டு.

6) வவுனியாவிலும் பாரதிக்குச் சிலை உண்டு.

இன்னும் வேண்டிய தகவல்களைப் பெற்று இக்கட்டுரையை முழுமைப் படுத்தினால் இன்னும் சிறப்பாக அமையும். நன்றி.

- அிகளங்கள் வவுனியா

வி. மதுசன் ஆகிய நான் முதல்தடவையாக எழுதிய எனது கவிதையான ‘கவிசொல்லும் சிறு பேனா’ என்ற கவிதையை ஞானத்தில் பிரசுரித்து என்னை ஊக்குவித்தமைக்காக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என்னைப்போன்ற பலர் இலைமறைகாயாக அவர்களுக்கான களம் கிடைக்காமல் இருப்பார்கள். அவர்களை ஊக்குவித்து வெளிக்கொணரும் பணியை ஞானம் தொடரவேண்டும் எனக்கேட்டுக் கொள்கிறேன்

வி.மதுசன், அக்கராயன் மகாவித்தியாலயம், கிளிநொச்சி

மூலைமுடுக்கிலிருந்தாலும் முகிழ்ந்திடும் மலர்களை மணம் வீசச் செய்திடும் என் இனிய ஞானம் சஞ்சிகையே கடந்த ஞானம் இதழ் ஒன்றில் முகப்படமாக கவிஞர் K.R. திருத்துவராசாவின் படம் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்ததைக் கண்ணுற்று உவகை கொண்டேன். அக்கவிஞர் கௌரவிக்கப்படவேண்டியவராய் வாழ்ந்து தமிழ்த் தொண்டாற்றுகிறார். இப்படியானவர்களை இனங்கண்டு பெருமைப்படுத்திய ஞானம் சஞ்சிகைக்கும் அதன் ஆசிரியர் அவர்களுக்கும் என்மணம் நிறைந்த வாழ்த்துக்கள். வாழ்க நீடுழி.

- மா. அனந்தராசன் (மாணந்தன்), அல்வாய்

ஞானம் சஞ்சிகையின் நீண்டகால வாசகனாக நான் இருந்துவருவதையிட்டு பெருமைப்படுகிறேன். நல்லபல அறிவியல் சார்ந்த விடயங்களைத்தாங்கிவருகின்ற ஞானம் சஞ்சிகையை ஒழுங்காக அனுப்பி என்னை ஒரு வாசகனாக வளர்த்தெடுத்த பெருமை தங்களுக்கே உரித்தாகும். அதற்காக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்

-சி. கணேசன், அல்வாய்.

ஞானம் சஞ்சிகை டிசம்பர் இதழில் (235) கிளிநொச்சி அக்கராயன் மகாவித்தியாலய மாணவன் வி.மதுஷன் தான் ஒரு ஞானம் வாசகன் என்று அறிமுகப்படுத்தியதோடு தனது கவிதை எழுதும் முயற்சிக்குக் களம் கிடைத்தால் மிக்க மகிழ்ச்சியடைவேன் எனவும் குறிப்பிட்டு

“கவி சொல்லும் சிறுபேனா” என்ற தலைப்பில் கவிதை யாத்து அனுப்பியிருந்தார். அவரது படைப்பு முயற்சிக்கும் களம் கோரிய துணிச்சலுக்கும் முதற்கண் பாராட்டுக்கள். ஓர் இளம் படைப்பாளியை அதுவும் ஒரு பள்ளிமாணவனை ஊக்குவிக்கும் நோக்கில் களம் கொடுத்த “ஞானம்” ஆசிரியரின் தாராள மனசுக்கும் எனது பாராட்டுக்கள்.

மேலும் எண்பதாவது அகவைகாணும் நல்லாசான் பண்டிதர் ச.வே. பஞ்சாட்சரம் அவர்களை அட்டைப்பட அதிதியாகக் கௌரவித்து லண்டன் நூலகவியலாளர் என்.செல்வராஜா அவர்களின் கட்டுரையைப் பிரசுரித்ததன் மூலம் பிறந்தமண்ணிலும் கடல்கடந்தமண்ணிலும் அவர் சாதித்த இலக்கிய இலக்கணம் சார்ந்த பல்துறைப் படைப்புகளையும் சகலரும் அறியவைத்தமைக்குக் கட்டுரையாளருக்கும் ஆசிரியருக்கும் நன்றிகளும் பாராட்டுக்களும்.

கட்டுரையாளர் கனடா தொலைபேசி இலக்கத்துடன் பண்டிதர் ச.வே.ப.வின் மின்னஞ்சல் முகவரியையும் கொடுத்திருக்கலாமே.

கெ.சித்திரவேலாயுதன், திருகோணமலை.

●●●

ஞானம் 234ஆவது இதழில் மூத்தகவிஞர் கே.ஆர்.திருத்துவராஜா அவர்களின் அட்டைப்படமாக அலங்கரிப்புச் செய்தது சரியான காலத்தில் சரியான பதிவாகும். அவர் மூத்தகவிஞர் மட்டுமல்லர், பல்துறைப் படைப்பாளி மற்றும் சமூகநேசரும் ஆவார். 235ஆம் இதழ் காலதாமதமாகக் கிடைத்தாலும் அனைத்து அம்சங்களையும் வாசித்து இன்புற்றேன்.

1000 நூல்களின் முதற்பிரதிகள் பெறுவது என்பது சாதாரண விடயம் கிடையாது. எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கும் அவரின் உயர்வான மனதைப் பாராட்டுகிறேன்.

கவிதைகள் அனைத்தும் அருமை. நிலவூர்ச் சித்திரவேல் அவர்களின் சிறுகதை படித்தேன். அவர் நிச்சயமாக ஓர் ஆசிரியராக இருப்பார் என்பது எனது திண்ணமான முடிவு. நல்லதொரு மீளுருவாக்கல். யதார்த்தமும் அதுதான். மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதை ஒன்றாவது ஞானத்தில் வெளிவர வேண்டும் என்பது எனது விருப்பமாகும். எழுத்தாண்டும் எண்ணங்கள் இம்முறை எண்ணமாக மிளிர்ந்துள்ளது. அரசியல் தொடர்பான நல்லதொரு தர்க்க சிந்தனை, அது. இம்முறையும் சனாதிபதித் தெரிவில் தமிழரின் பங்களிப்பே இருந்துள்ளது. இந்த இடத்தில் மட்டும் பேராசிரியர் துரை மனோகரன் அவர்களின் தேர்தல் புள்ளிவிபர ஆய்வு தவறென்றே நான் கருதுகிறேன். எந்தவொரு காலத்திலும் தமிழ் வாக்குச் சீட்டுக்களே சனாதிபதித் தெரிவைத் தீர்மானிக்கும் என்பது எனது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை ஆகும்.

—சமரயாகு சீனா உதயகுமார்

அமரர் செம்பியன் செல்வன் (ஆ. ஞாஜகோபால்) ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி – 2020

(அனுசரணை : செம்பியன் செல்வன் குடும்பத்தினர்)

முதற் பரிசு : ரூபா 5000 /=
இரண்டாம் பரிசு: ரூபா 3000/=
மூன்றாம் பரிசு: ரூபா 2000/=

ஏனைய ஏழு சிறுகதைகளுக்கு பரிசுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டிக்கான விதிகள்

சிறுகதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசுரிக்கப்படாததாக இருத்தல்வேண்டும்.

போட்டியில் பங்குபற்றுபவர்கள் தமது பெயர், முகவரி போன்ற விடயங்களை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.

தபால் உறையின் கீடது பக்க மூலையில்

“அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி” எனக் குறிப்பிடப்படல்வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: ஞானம் அலுவலகம் - 3B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை, கொழும்பு 06.

போட்டி முடிவுத் திகதி : 06.04.2020

முடிவு திகதிக்குப் பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது. — ஆசிரியர்

சமீபகிருத நன்விழாழிகள்

சம்ஸ்கிருத இலக்கியத்தலை கவிதைகள், தனிப் பாடல்கள் - சுலோகங்கள் ஆயிரக்கணக்கில் எமக்குக் கடைக்கப் பெறுகின்றன. நானாந்தம் நாம் எதிரொகாளும் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களையும் இவை தரும்படக் காட்டிநிற்கின்றன. இவ்வகையான கவிதைகளை **சபாவுதம்** எனப் பொதுப்படையாக சம்ஸ்கிருதத்தல் கூறுவர். அவற்றுள் சில கவிதைகளை நாம் இங்கு அணுகுவோம். பெரும்பாலும் **நாகர** வர்வடிவத்தல் காணப்பெறும் இக்கவிதைகள், இங்கு **கர்ந்தம்** மற்றும் **தயீழ்** வடிவங்களிலே மாற்றத் தரப்பெற்றுள்ளன.

(01) வ்வாதத்தல் வெற்றிபெறு...

ஒருவர் வ்வாதத்தல் எதிராளியை வெற்றிபெறுவதற்கு ஐந்து அம்சங்கள் பங்களிக்கின்றன என **நீலகண்ட தீட்சர்** தமது **கல்வடம்பனம்** நூலிலே கூறியுள்ளார். அவையாவன :

- (1) பதற்றமன்மை (2) வெட்கமன்மை (3) எதிராளிக்கு அவமதிப்பைக் காட்டுதல்
- (4) நகைச்சுவை உணர்வு (5) அரசன் நன்மதிப்பு

என்பனவாம். இங்கு புலவர் வ்வாதத்தலை வாதமும் வடயத்தன் உண்மைத் தன்மையைப் பட்டியல்டாமையை நுட்பமாகக் கவனித்தல்வேண்டும்.

சுந்தம் சுலஹொஜா விஹஜுவசு சுவஜூ ப்ரதிவாஹி ।
ஹாலொரா ராஜூ: ஸ்வலவெஹதி வவெஹதெ ஜயஹெதவ: ॥

சயீழ் அஸம்ப்ரமோ விலஜ்ஜதவம் அவஜ்ஜூ ப்ரதிவாதி'னி ।
ஹாலோ ராஜூ: ஸ்தவஸ்சேதி பஞ்சைதே ஜயஹெதவ: ..

(02) வ்நாச காலே வ்பரீத புத்த...

எவருடே பொன்னிறமான மாணைக் கண்டதே இல்லை. அதற்கு முன்னர் ஒரு காலமும் அத்தகையதொரு நகழ்வு நடந்ததே இல்லை. அத்தகையொரு செய்தியைத்தானும் எவரும் கேள்வியிட்டதல்லை. அவ்வாறு இருந்தும் இராமன் பொன்னிறமான மாணை நோக்கிச் சென்றான்.

ஒருவனுக்கு அழ்வுகாலம் வரும்போது அவனுடைய புத்த வ்பரீதமாக இயங்கும்.

இந்தச் சுலோகத்தன் இறுதியகுயிலே **வாலமீக புலவரால்** கூறப்பெற்றுள்ள **வ்நாச காலே வ்பரீத புத்த** எனும் சொற்றொடர் பரவலாகக் கூறப்பெறும் சொற்றொடராகும்.

சுந்தம் ந ஹுதவலிவஹு ந கூலாவி வாத்யா ஹெஜூ: கூஸ்ய: ந
கூலாவி ஜுஷூ: ।

தயாலி த்ருணா ஈவ்யநநநவஸு விநாஸகாலெ
விவரீதஸூலி: ॥

சயீழ் ந பூ'தபூர்வம்' ந கதா'பி வார்தா ஹேமன்: குரங்க: ந
கதா'பி த்ரு'ஷ்ட:
ததா'பி த்ரு'ஷ்ணா ரகு'னந்த'னஸ்ய வினாஸகாலே
விபரீதபு'த்தி':

ஒவ்வங்கள் : நன்ர் - கதைல்கள்
ஸ்ரீரோகக்குஷன் மடம் வெளியீடு

